

የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ወንጌል ፡
ቅዱስ ማርቆስ እንደ ጻፈው ።

ብስራተ ማርቆስ ረድኦ ጆዱ
እምሩ ወደቱ አርድኦት ጸሎ
ቱ ወበረከቱ የሃሉ ምስል ፍ
ቁሩ ኃይለ ሥላሴ ተፈሪ መኰ
ንን ለዓለመ ዓለም አሜን ፡

ማርቆስ ማለት ንህብ ማ
ለት ነው ። ንህብ ከሁሉ እንዲ
ቀስም አስቀድሞ ከክርስቶስ
ኋላ ከሐዋርያት ተምሯልና።
አንበሳ ማለት ነው። አንበሳ ለ
ላም ጌታው እንደሆነ እንዲሰ
ብረው አምልኮት ላሕምን ከግ
ብፅ አጥፍቷልና። አንድም ካህ
ን ልዑክ ማለት ነው። ብስራ
ተ ማሪ ማርቆስ ይላል የተደ
ራረበ ቀለም ነው ሁሉም ካህ
ን ማለት ነው አመልክተ ሲ
ኖዲቆስ ባለ ጊዜ መልእክትም
ሲኖዲቆስም ከታብ ማለት እን
ደሆነ፤ ይህም ቃል የሰለስቱ
ምዕት ነው እንደ ማቴዎስ ተ
ርክ። ይህን ዓለም ዕጣ በጣ ብ
ለው ተከፍለው ለማስተማር በ
ሚወጡበት ጊዜ ለቅዱስ ጴጥ
ሮስ ሮም በዕጣ ደርሰዋለች አ
ምስተኛ ግብፅን አንስቷል፤ ይ
ህስ አይደለም ብሎ ግብፅ በ
ዕጣ ደረሰችው። አምስተኛ ሮ
ምን አንስቷል የንጉሠ ነገሥ
ት መዲና ናትና እሱም ሊቀ
ሐዋርያት ነውና። ለአርድዕት ግ
ን ዕጣ የላቸውም እንዲሁ ሁለ
ቱም እየሆኑ አንዱን ሐዋርያ
አንዱም ሁለቱም አንዱን ሐ
ዋርያ ተከትለው ሄደዋል። ማ

ርቆስም ጴጥሮስን ተከትሎ ሄ
ዷል ግብፅን ለማርቆስ ሰጥቶ
ት እሱም ሮም ወርዷል ማር
ቆስ ከዚህ ገብቶ ጌታ ከዕንስ
ጀምሮ ያደረገውን ታምራት
ያስተማረውን ትምርት የሠራ
ውን ትሩፋት ቢነግራቸው ከ
አምልኮት ጣዖት ወደ አምል
ኮት እግዚአብሔር ከገቢረ ኃ
ጢኦት ወደ ገቢረ ጽድቅ ተ
መለሱ አመኑ ተጠመቁ። ትም
ርት ካልደረሰበት ለማዳረስ ወ
ጥቶ በሚሄድበት ጊዜ አባታ
ችን በቃል ያለ ይረሳል በመ
ጽሐፍ ያለ ይወረሳልና ጻፍል
ን ብለው በዚያ ምክንያት ይ
ጽፋል። አንድም እሱ እንዳባ
ትነቱ ይጽፋል። መዋዕለ ጽሕፈ
ት ሐተታ እንደ ማቴዎስ። ጸ
ሐፍቱም ሁለቱ ከሐዋርያት
ሁለቱ ከአርድዕት ናቸው ሐ
ዋርያት ጨርሰው እንዲጽፉት
ያላደረገ ሁለቱን ከአርድዕት ያ
ጻፈ ስለምን ቢሉ ሐተታ እ
ንደ ማቴዎስ። አርድኦት ጨር
ሰው እንዲጽፉት ያላደረገ ሁ
ለቱን ከሐዋርያት ያጻፈ ስለ
ምን ቢሉ ሐተታ እንደ ማቴ
ዎስ። ጸሐፍቱንስ ከፍ ብሎ አ
ምስት ስድስት ገቅ ብሎ ሁለ
ት ሶስት ያላደረገ ስለምን
ቢሉ። ሐተታ እንደ ማቴዎስ።
ሀገርም ልሳንም ሐተታ እንደ
ማቴዎስ። ወንጌልሂ ብለህ አት
ት ይህን አርእስት፤ ሰለስቱ ም

ዕት ሰጥተዋል ብለህ ጨርሰህ
ተርክ። ልመናው ከቡሩ ይደር
ብንና ከሰባ ሁለቱ አርድኦት
አንዱ ማርቆስ የጻፈው ወንጌ
ል ይህ ነው።

በእንተ ስብከተ ዮሐንስ።

ምዕራፍ ፩።

፩ ቀዳሚሁ ለወንጌል እግዚአን ኢ
የሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአ
ብሔር ሕያው በክመ ጽሑፍ
ውስተ መጽሐፈ ነቢያት ናሁ
አን እፈኑ መልእኪዮ ቅድ
መ ገጽክ ዘይጸደሕ ፍኖተክ
በቅድሚክ ቃል ዓዋዲ ዘይሰብ
ክ በገዳም ወይብል ጸሐኦ ፍ
ኖተ እግዚአብሔር ወእርዮ መ
ጽዕቶ። ኢሳ ሁ ሮማቴ ሮ ሮ
ሉቃ ሮ ፩ ። ዮሐ ፩ ፩፻፱።
፩ ሕያው የሚሆን የእግዚአብሔ
ር አብ የባሕርይ ልጁ ጌታች
ን ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተማ
ረው የወንጌል ጥንቱ ጥምቀተ
ዮሐንስ ስብከተ ዮሐንስ ነው
በክመ ጽሑፍ ውስተ መጻሕ
ፍተ ነቢያት። ሚክ ፫ ፩፤
፩ በመጻሕፍተ ነቢያት እንደ ተ
ነገረ ዘንድ። አንድም ጌታችን
ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተማረው
የወንጌል ጥንቱ በመጻሕፍተ
ነቢያት እንደ ተነገረ ዘንድ
ነው። አንድም ጌታችን ኢየሱ
ስ ክርስቶስ ያስተማረው የወ

ወንጌል ዘግርቆስ I

ንጌል ጥንቱ አምላክ ሰው እንደሆነ ዘንድ ነው።

በከመ ጽሑፍ።

በመጻሕፍተ ነቢያት እንደተነገረ፤ እጌት ያለውን ይሻል።

እንደም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ያስተማረው የወንጌል ጥንቱ ሰው አምላክ እንደሆነ ዘንድ ነው።

መልአኪያ ያለውን ይሻል። በከመ ጽሑፍ በመጻሕፍተ ነቢያት እንደተነገረ ዘንድ።

አንድም ቀዳሚሁ ለወንጌል ኢየሱስ ክርስቶስ የወንጌል ጥንቱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

በከመ ጽሑፍ በመጻሕፍተ ነቢያት እንደተነገረ ዘንድ።

ሐተታ መጻሕፍተ ነቢያት ያለ እንደሆነ አያሳትትም

መጽሐፈ ነቢይ ያለ እንደሆነ እጌት መልአኪያ ያለ ሚልክያስ፤

ቃል ያለ ኢሳይያስ ነው።

ምነው ነቢይ አለቤሉ ያንድ ገንዘብ ሽህ ያላዝብ

እንዲሉ ነቢይ የሁሉ ስም ነውና

መጽሐፈ ኢሳይያስ ይላል አብነት

ኢሳይያስ እንዳባት እንደመቻረ ሚልክያስ እንደ ልጅ

እንደ ደቀ መዝሙር ናቸውና።

መሆሉ የሐንስ ያጠምቅ በገዳም የሐንስ

በምድረ በዳ ያስተምር ነበር።

ወይሰበክ ጥምቀት ለንስሐ ወይትኃደግ

ሐው ኃጢአቶሙ፤ ኃጢአታቸው ሊሠረዳላቸው

የንስሐ ጥምቀትን ያስተምር ነበር፤

ወየሐውሩ ገቢሁ ዘሉሙ ሰብሐ ይሁዳ

ወኢየሱሳልም፤ ግብር ርፍ፤

የኢየሱሳልምና የይሁዳ ሰዎች ሁሉ

ወደሱ ይሄዱ ነበር።

ወያጠምቆሙ እነሱሙ በፈለጉ የርዳኛስ

እንዘ ይትአመኑ ኃጢአቶሙ፤

ኃጢአታቸውን እየተናዘዙ ሁሉንም

በየርዳኛስ ወንዝ ያጠምቃቸው ነበር።

ወልብሱ ለየሐንስ ኮነ ዘጸጉረገመል።

ግብር ርፍ ዘሌ ሸፍ ሸፍ ሉቃ ርፍ

የሐንስ ልብሱ የግመል ጸጉር ነበር፤

ወቅናቱ ዘዳጊም ውስተ ሐቋሁ በወገቡም

የሚታጠቀው የነት መታጠቂያ ነበር፤

ወሲሳዩ አንበጣ ወመዓረ ጸደና ምገቡም

የምድረ በዳ ግርና አንበጣ ነበር።

ወሰበክ ወይሴ ይመጽእ እምድገሬ

ዘይጸንዕ እምድገ፤ ከኔ የበረታ ከኔ

በኋላ ይመጣል ወኢይደልወኔ እድንን

ወእፍታሕ ቶታን አግዕኒሁ እምእንፈሁ፤

የሚግውን ጠፍር ተጉምብሺ እፈታ

ዘንድ የግይገባኝ፤ ሐተታ እጸር ግብር

እድንን ግርቆስ እፍታሕ ሉቃስ መገናኛው

የሐንስ። እንዲህ ገን ስለሆነ እድንን

ይቀድግል እፍታሕ ይከተላል እጸር በመጨረሻ

ነው ይህን ተከፍለው ጽፈዋል፤

ወእንሰ አጠምቀኩ በግይእኔ በወሀ

አጠምቃችኋለሁ። ወውእቀሰ ያጠምቀኩ

በመንፈስ ቅዱስ።

እሱ ግን በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃችኋል።

በእንተ ጥምቀት ወተመክርት ዘኢየሱስ።

ወይለተ አሚረ መጽእ እግዚእ ኢየሱስ እምናዝሬት ዘህገረ ገሊላ።

በዚያን ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከገሊላ ከፍልክ ናዝሬት መጣ።

ወአጥመቆ የሐንስ በፈለገ የርዳኛስ። በየርዳኛስ ወንዝ የሐንስ አጠመቀው።

ወወዲኦ እማይ ርእየ ተሰጥቶ ሰማይ። ሉቃ ርፍ፤ ሸፍ፤ ሸፍ።

ከወሀውም በወጣ ጊዜ ሰማይ ሲቀደድ አየ። ሐተታ ግብር ተርገመ ይላል ከዚህ ግርቆስ

ተሰጥቶ አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር

እንደ ግብር ነው። ከዚህ ገን ግርቆስ ተሰጥቶ ግለቱ ስለ ክብሩ መንፈስ ቅዱስ ነው።

ወወረደ መንፈስ ቅዱስ ከመርገብ ወንበረ ኒሴሁ። መንፈስ ቅዱስም እንደ ርገብ ወርዶ ተቀመጠበት።

ወመጽእ ቃል እምሰማይ ዘይብል እንተ ውእቀ ወልድየ ዘእፈቀር ወኪያክ

ወመርኩ። ደስታዬን የግይብህ የምድህ ልጄ እንተ ነህ

የግል ድምጽ ከወደ ሰማይ ተሰግሮ ሐተታ ግብር

ዝንቱ ውእቀ ወልድየ አለው ይላል፤ ግርቆስ እንተ ውእቀ ወልድየ አለው

አለ እንደምን ነው አ

የግርብ ወንጌል።

ይጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር
እንደ ግቴዎስ ነው ዝንቱ ው-
ለቱ ወልድየ ብሉታል። ግ-
ርብ ወልድየ እንተ ያለው
ትንቢት እንደ ተፈጸመለት ለ
ግጦየት እንተ ውለቱ ወልድ-
የ አለው አለ እንጂ። ፩ኛ ነገ-
ር እንደ ግርብ ከወሀው ሳለ
እንተ ውለቱ ወልድየ ብሉታ-
ል። አሁን ወልድ የባሕርይ ል-
ጅነቱን የግያውቅ ሁኖ አይደ-
ለም በወልድ ለዮሐንስ ለመና-
ገር ነው እንጂ። አከ ዘእስከ
ለከ ከመ ትንሥአው እምግለ-
ም ዘእንበለ ዳዕሙ ከመ ትዕቀ-
ቦሙ እምእኩይ ባለ ጊዜ አ-
ብ የግያውቅ ሁኖ እንዳይደለ
በአብ ለሐዋርያት ለመናገር እ-
ንደሆነ። ከወሀው ከወጣ በኋላ
እንደ ግቴዎስ ዝንቱ ውለቱ
ወልድየ ብሉታል በዮሐንስ
ለሕዝቡ ለመናገር።

II ወአውፅኦ መንፈስ ሶቤሃ ገ-
ዳሙ። ግቴዎስ ፩ ፩ ሉቃ
፩ ፩።

II በዚያም ጊዜ መንፈስ ወደም-
ድረ በዳ አወጣው።

II ወነበረ ሐቅለ ግመግልተ ወግ-
ሌሊተ።

II በምድረ በዳም አርባ ሌሊትና
አርባ መግልት ተቀመጠ።
ወያጂከር ሰይጣን።
ሰይጣን ይፈታተነው ነበር።
ወነበረ ምስለ አራዊት።
ከአራዊት ጋራ ይኖር ነበ-
ር። ርገታተ መካኑን ያጠይ-
ቃል።
ወይትለአከም መላእክት።
መላእክትም ያገለገሉት ነበር።

ዘከመ አኅዝ ኢየሱስ ይስብክ
ወይገረይ ተደምተ ሐዋርያተ።

II ወእምድገረ አኃዝም ወጥቅ
ሕም ለዮሐንስ መጽአ እግዚ-
አ ኢየሱስ ገሊላ ወሰበከ ወ-
ንጌለ መንግሥተ እግዚአብ-
ሔር። ግቴ ፩ ፲፪ ሉቃ ፩ ፲፪ ዮ-
ሐ ፩ ፱፻፲።

II ዮሐንስን ይዘው ከሠሩት በኋላ
ጌታ ወደገሊላ መጥቶ የእግዚ-
አብሔር መንግሥት ወንጌልን
አስተግረ።

II እንዘ ይብል በጽሐ ጊዜሁ።

II ጊዜው ደረሰ።
ወቀርበት መንግሥተ ሰማያት
መንግሥተ ሰማያትም ቀረበኝ
ነበሁ ወእመኑ።
በወንጌል ንስሐ ግቡ በወንጌ-
ልም እመኑ እያለ።

II ወእንዘ የኃልፍ መንገለ ባሕረ
ገሊላ ረከሰሙ ለስምዖን ወለ
እንድርያስ እኅሁ እንዘ ይወ-
ድዩ መርበብተሙ ውስተ ባ-
ሕር። ግቴ ፩ ፲፮ ሉቃ ፩ ፪፻፲፱።

II በገሊላም ባሕር አጠገብ ሲሄድ
ስምዖንን ወንድሙን እንድርያ
ስንም መረባቸውን ከባሕር ሲ-
ጥሉ አገኛቸው።
እስመ መሠግራን እመንቱ።
ግሃ አጥግኟች ነበሩና።

II ወደቡሙ እግዚአ ኢየሱስ
ንዑ ትልጧ።

II ጌታም ት ተከተሉኝ አላቸው
ወእረስየከሙ መሠግራን ሰብእ
ሰውን እንድታጸምዱ አደርጋ
ችኋለሁ።

II ወኃደጉ መሣገሪህሙ ወተለ
ውም ሶቤሃ።

II ያን ጊዜም መረባቸውን ትተ-
ው ተከተሉት።

II ወኃሊፍ ሕቀ እምህየ ረከሰሙ
ለያዕቆብ ወለዮሐንስ እኅሁ
ደቂቀ ዘብደዎስ።

II ከዚያም ጥቂት አልፍ ብሉ
የዘብደዎስ ልጆች ያዕቆብን
ወንድሙን ዮሐንስንም አገኛ-
ቸው።
ወለሊሁኒ ምስሌሆሙ።
እሱም ከሳቸው ጋራ ነበር።
እንዘ ይሠርው ወያስተሣንዩ መ-
ሣገሪሆሙ።
መረባቸውን ሲያበጁ ግለት
ያደፈውን ሲያጥቡ የተቋረጠ
ውን ሲተጥሉ።

II ወጸውሆሙ በጊዜሃ። ወኃደጉ
ዘብደዎስሃ አባሆሙ ምስለ አ-
ሳቡ ውስተ ሐመር ወተለውም
ጠራቸው። አባታቸውን ዘብደ-
ዎስን ከሟያተኞቹ ጋራ በታ-
ንኳ ትተውት ሄደው ተከተ-
ሉት። ምስለ አሳቡ ብሉ በግ-
ርብ ያተናጥል ያልነው ይህ
ነው።

ዘከመ ፈወሶ ኢየሱስ በቅፍር
ናሆም ለዘባቱ ጋጌን።

II ወሐሩ ቅፍርናሆም። ግቴ ፩ ፲፫
ሉቃ ፩ ፱፻፲፱።

II ቅፍርናሆም ሂዱ።
ወቦአ በሰንበት ምክራብ ወአ-
ኅዘ ይምህርሙ።

II ቅዳሜ በምክራብ ገባቶ ያስ-
ተምር ጀመረ።

II ወእንከሩ ምሕርቱ። ግቴ ፩
፳፮።

II ትምርቱንም አደነቱ።
እስመ ከመ መኩንን ይግኙ

ወንጌል ዘግርቀስ።

ርሙ ወእኮ ከመ ጸሐፍቶሙ
እንደ ጸሐፍት ያይደለ፤ ሥልጣን
እንዳለው ያስተምራቸው
ነበርና።
፳፫ ወሀሉ ፩ ብእሲ ዘጋኔን ውስተ
ምክራብ። ሉቃ ፩ ፴፫።
፳፫ ከምክራብ ጋኔን ያደረበት ሰው
ነበር።
፳፪ ወአውየው ወይቤ ምንት ብዩ
ምስሌክ ኢየሱስ ናዝሬቲ።
፳፪ ዩናዝሬቱ ኢየሱስ ካንተ ጋራ
ምን ጠብ አለኝ።
መጸእከኑ ታጥፍኣነ።
ልታጠፋን መጣህን፤
ነአምረክ ከመ እንተ ቅዱሱ
ለእግዚአብሔር፤
የእግዚአብሔር ቅዱስ ሆይ ማንም
እንደሆንህ እናውቅህለን ብሎ
ራሽ፤
፳፭ ወገሠዎ እግዚአ ኢየሱስ።
፳፭ ጌታም ገሠፀው ወይቤሉ
ተፈጸም አፋከ፤ ዝም በል።
ወፃእ እምኔሁ፤ ከሱም ውጣ
አለው።
፳፭ ወአስተራገዎ ውለቱ ጋኔን እኩይ፤
፳፭ ቢስ ጋኔን አንዘፈዘፈው ሐተታ
ይሰማዋልና ጽንዓ ተአምራቱን
ለማጠየቅ፤ አንድም ውደቅ ሌባ
ባሉት ጊዜ ከሳንቃው ከመድረኩ
እየተግታ እንዲወጣ፤
ወአውየው በዓቢይ ቃል፤ በታላቅ
ቃልም ራሽ። ወወልእ እምኔሁ
ከሱ ወጣ። ሐተታ ምክራቡ ያለ
ከተራራ ላይ ነው ያሉ እንደሆነ ሲያስተምር
ውሉ ያዋጁ ሲፈታ

ከምክራብ ገብቶ ፈውሶት ሂደል።
ምክራቡ ከተራራው በታች ነው
ያሉ እንደሆነ ሲያስተምር ውሉ
ከተራራው ወርዶ ከምክራቡ ገብቶ
ፈውሶት ይሄዳል።
፳፯ ወደንገጹ ከሉሙ እለ ርእዩ
ዘንተ።
፳፯ ይህን ያዩ ሁሉ አደነቱ። ወይቤሉ
በበይናቲሆሙ ምን ትኑ ዝንቱ
ትምሕርት ሐዲስ ይህ እንግዳ
ትምርት ምድነው እስመ በትእዛዝ
ይኢዝዘመ ለአጋንንት ርኩሳን ከመ
ይፃው።
ርኩሳን አጋንንት ይወጡ ደንድ
ያዛቸዋልና። አንድም ትእምርት
ብለህ ይህ እንግዳ ምልክት ምንድርነው
በትእዛዝ ውጡ ብሎ አጋንንትን
የሚያዛቸው።
ወይትእዘዙ ሎቱ። አጋንንትም
የሚወጡለት ይህ እንግዳ ምልክት
ምንድነው አሉ።
፳፰ ወተሰምዓ ነገሩ ውስተ ከሉ
በሐውርተ ገሊላ።
፳፰ ተአምራቱ በገሊላ አውራጃ
ሁሉ ተሰማ።
በእንተ ሐማተ ጲጥሮስ ወክልዓን
ሕሙማን እለ ተፈወሱ።
፳፱ ወወዲአ እምክራብ በአቤተ
ስምዖን ። ግቲ ፳ ፲፩። ሉቃ ፩
፴፱፤
፳፱ ከምክራብም ወጥቶ ከስምዖን
ቤት ገባ። ወምስሌሁ እንደርያስ
ወያዕቶ ብወዮሐንስ።

ያዕቆብና እንደርያስ ዮሐንስም ከሱ ጋራ ነበሩ።
፴ ወርእያ ሐማቱ ለስምዖን እንዘ ትፈጽን
ወትሰክብ።
፴ የስምዖን ሐማት ምንሾ ታግ
ነበረች። ወነገርም በእንቲአሃ።
የሲን ነገር ነገሩት።
፴፩ ወቀርብ ጎቤሃ ወአገዝ እዲሃ
ወአንሥአ።።
፴፩ ቀርቦ እጅዋን ይዞ አሥነሣት
ወኃደጋ ፈፀንታ ሰቤሃ። ያን ጊዜ ሆድ
ዝማዋ ፈጥኖ ተዋት።
ወተንሥአት ወተልእከቶሙ። ተነሥታ
አገለገለቻቸው፤ ግቲ ምስ ነገርም
አላለም ከዚህ ግርቆስ ነገርም
አለ እንደምን ነው፤ አይጣላም ቢሉ
አይጣላም፤ ከመንገድ ሳለ ነገረውታል
ከቤት ከገባ በኋላ አልነገሩትም።
ያኑ ከመንገድ የነገሩትን ይዞ
አደኑዋታል፤ ከቤት ከገባ በኋላ
አለመንገራቸውን ሲያይ ግቲምስ
ነገርም አላለም፤ ከመንገድ መንገራቸውን
ሲያይ ግርቆስ ነገርም አለ።
አንድም ነገር እንደ ግርቆስ፤ ከመንገድ
ሳለ ነገረውታል። ከቤት ገብቶ ነገሩን
እሳቸው ያንሱ ብሎ ዝም ብሏል
ሁለተኛ ነገረውት ፈውሷታል
ነገሩን ያንሱት ብሎ ዝም ስላለ ግቲ
ምስ ነገርም አላለም፤ ሁለተኛ መንገራቸውን
ሲያይ ግርቆስ ነገርም አለ።
፴፪ ወመስዮ ጊዜ የፃርብ ፀሐይ
አምጽኦ ጎቤሁ ከሉ ድውያነ ወእለሂ
እኑዛነ አጋንንት።

የግርብ ወንጌል።

፳፪ ሲመሽ ፀሐይ በሚገባበት ጊዜ
 ድውያንን ሁሉ ጋኔን ያደረባ
 ቸውንም ወደርሱ አመጧቸው
 ፳፫ ወተጋብኡ ከሉሙ ሰብአ ሀገር
 ኅበ አንቀጽ፤
 ፳፮ ሰዎች ሁሉ ከበር ተሰብስበው
 ፳፯ ወፈወሰሙ ለብዙኃን ድውያን
 ወሕሙግን (ሉቃ ፬ ግ፩)
 ፳፰ ብዙ ድውያንን አዳናቸው፤
 ወአውጽአሙ ለብዙኃን አጋ
 ንንት።
 ብዙ አጋንንትንም አወጣቸው
 ወኢያብሐሙ ይንብቡ፤
 ይናገሩ ዘንድ አላሰናበታቸው
 ም ዝም በሉ አላቸው፤
 እስመ አእመርዎ ከመ ውእቱ
 ክርስቶስ።
 ክርስቶስ እንደሆነ ሰላወቁት።
 ፳፯ ወበጽባሕ ተንሥአ ወአሌለየ
 ጥቀ ወወጸአ ሐረ ሐቅለ ወ
 ጸለየ በሀየ
 ፳፻ ግለጻ ገሥግሦ ወጥቶ በረሃ
 ሂዶ በዚያ ጸለየ።
 ፳፻ ወደገንዎ ስምዖን ወእለ ምስ
 ሌሁ፤
 ፳፻ ስምዖን ከሱም ጋራ የነበሩት
 ተከተሉት።
 ፳፻ ወሰበ ረከብዎ ይብልዎ ከሉ
 ሕዝብ የኃሥሁከ።
 ፳፻ በገኙት ጊዜ ሁሉ ይሹሃል አ
 ሉት።
 ፳፻ ወይቤሉሙ መልዑ ንሐር ካ
 ልአተኒ አገኑረ።
 ፳፻ ወደሌላውም አገር ተከሡ እ
 ንሂድ አላቸው፤
 ከመ በሀየኒ እስብክ።
 በዚያም አስተምር ዘንድ፤
 እስመ እንበይነ ዝ ግብር መ
 ጸእኩ።
 በለዚህ ነገር ሰው ሁኖለሁና።

፳፱ ወሐረ ወሰበክ በምክራባቲሆ
 ሙ ውስተ ከሉ ገሊላ።
 ፳፱ ሂዶ በገሊላ ሁሉ በምክራብ
 አስተማረ።
 ወያወጽአ አጋንንተ።
 ጋኔን ያወጣ ነበር።
 ፳ ወመጽአ ኅቤሁ ዘለምጽ፤
 ግቴ ፳ ይሉቃ ፫ ፲፪።
 ፳ ለምጽ የያዘው ሰው መጣ፤
 ሰገደ ሉቱ አስተብረክ ወአስ
 ተብቁዎ።
 ሰገደ ግለደው፤
 ወይቤሉ እግዚአ አመሰ ፈቀ
 ድክ ትክል አንጽሖትየ።
 አቤቱ ከወደድህስ እኔን ግዳ
 ን ይቻልሃል አለው፤
 ፳፩ ወምህር እግዚአ ኢየሱስ፤
 ፳፩ ጌታም ራራለት፤
 ወሰፍሐ እዲሁ ወገሠሃ፤
 እጁን ዘርግቶ ዳሰሰው፤
 ወይቤሉ ፈቀድኩ ንጸሕ፤
 እወዳለሁ ዳን አለው፤
 ፳፪ ወዘንተ ብሂሉ ሐይወ ለምጽ
 ሰቤሃ፤
 ፳፪ ይህን በተናገረ ጊዜ ለምጽ ፈ
 ጥኖ ዳነ፤
 ፳፫ ወገሠዎ ወፈነዎ ወይቤሉ ዑ
 ቅ ኢትንግር ወኢለመኑሂ፤
 ፳፫ ለግንም ለግን እንዳትነገር አ
 ስተውል ብሉ ገሥዖ ሰደደው
 ፳፬ ወሐር ወአፍትን ርእሰክ ለካህ
 ን፤ ሌዋ፲፬ ፬
 ፳፬ ነገር ግን ሂደህ ራስህን ለካህን
 አስመርምር።
 ወአብእ መባእክ በእንተ ዘንጸ
 ሕክ።
 ስለ ነጸሕም መባሕን ስጥ።
 በከመ አዘዘ ሙሴ፤
 ከመ ይኩን ስምዖን ላእሌሆሙ
 ሙሴ እንዳዘዘ መፈራረጃ ይሆ

ንባቸው ዘንድ (ግቴዎስ ዘለም
 ጽን ያስቀድማል ሐማቱ ጴጥ
 ሮስን ወደኋላ ያደርጋል ግር
 ቀስ ሐማተ ጴጥሮስን አስቀድ
 ሞ ዘለምጽን አስከተለ እንደም
 ን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣ
 ላም። ለወንጌልና ለድን ተራ
 የለውም።
 ፳፭ ወወጸአ አገዝ ይሰብክ ወይን
 ግር ብዙኃ እስከ ያነኩ ከሉ
 ሀገር።
 ፳፭ በወጣም ጊዜ ሰው ሁሉ እስ
 ኪያደንቅ ብዙ ተናገረ ያወራ
 ም ጀመረ።
 ወስፅነ በዊአ ሀገር ከሠተ።
 ተገልጦ ወደሀገር መግባት ተ
 ሣነው ሐተታ በሰው ጥላ ነዋ
 ሪ ነበርና አምስት ገበያ ሰው
 ይከተለው ነበርና።
 አላ አፍአ ገዳመ ይነበር።
 ብቻውንስ በገዳም ይገኝ ነበር
 እንጂ።
 ወይመጽኡ ኅቤሁ ሰብአ እም
 ከሉሂ።
 ከየቦታውም ሰዎች ሁሉ ወደ
 ሱ ይመጡ ነበር። አንድም ወ
 ስፅነ እያልክ መልስ። ከሥጋዊ
 አስቀድሞ መወሰን ተሳነው ከ
 መወሰን በአፍአ ነበር እንጂ
 አንድም ከሥጋዊ አስቀድሞ
 ታይቶ ተአምራት ግድረግ ተ
 ሳነው ታይቶ ታአምራት ከግ
 ድረግ በአፍአ ነበር እንጂ። አ
 ንድም ከሥጋዊ አስቀድሞ በ
 ሰው ልቡና ግደር ተሳነው በ
 ሰው ልቡና ከግደር በአፍአ
 ነበር እንጂ። አንድም በመግ
 ልት በደብረ ዘይት መዋል ተ
 ሳነው በመግልት በምክራብ
 ሲያስተምር ይውል ነበር እንጂ

ወንጌል ዘግርፋስ።

አንድም በሌሊት በምሥራብ ግድ ተሳነው ሌሊት በደብረ ዘይት ሊጸልይ ያድር ነበር እንጂ

ዘከመ ሐይወ መጽጉዕ።

ምዕራፍ ፩።

- ፩ ወበአ ካዕበ ሀገረ ትፍርናሆም ግቴ ዘ ፩።
- ፩ ሁለተኛ ወደቅፍርናሆም ገባ። ወእምድገረ ጉንዳይ መዋዕል ለበ ሰምው ሰብአ ዜናሁ ከመሆኑ ውስተ ቤት።
- ፩ ከቤት እንዳለ ከጥቂት ተን በኋላ ሰዎች ነገሩን በሰሙ ጊዜ።
- ፩ ተጋብሎ ጎቤሁ ብዙኃን ሕዝብ እስከ ኢያንምርሙ መካን።
- ፩ ቦታ እስኪመጣቸው ብዙ ሰዎች ወደሱ ተሰበሰቡ። ወኢህበ ፍገት። በደጅም ቢሆን። ወከን ይነገርሙ ታሉ ለእለ መጽኡ ጎቤሁ። ወደሱ ለመጡ ነገርን ይነገራቸው ነበር ግለት ወንጌልን ያስተምረዋቸው ነበር። አንድም ታሉ ይላል አካላዊ ታል ያስተምረዋቸው ነበር።
- ፩ ወአምጽኡ ጎቤሁ ድውዩ መጽጉን እንዘ ይፀውርም በዓራት አርባፀቀ እደው። ሉቃ ፭ ፲፮።
- ፩ አራት ሰዎች ባልጋ ተሸክመው ደዌ የጸናበት ሰው አመጡለት።
- ፩ ወሶበ ሰዕኑ አብዶቶ ጎቤሁ እሰሙ ጽፋት ሰብአ ጎበ ሁሉ እግዚእ ኢየሱስ።
- ፩ ጌታ ካለበት ቦታ ብዙ ሰው ነበርና ወደጌታ ግቅረብ በተሳና

- ቸው ጊዜ ወጽፋት በዋጂ ቤታ እንዲል።
- ፩ ንርጉ ናህሰ ወነሠቱ ጠረረ ቤት ወአውረድም ምስለ አራቱ ዘዲቤሁ ይሰክብ ውለቱ መግገዕ።
- ፩ ከሰገነቱ ወጥተው ግገሩን አፍርሰው አስፋፍተው ድውዩን ከፍልጋው አገቡት። አንድም ቤተ ምሕጋይ ቤተ ምክራም አላቸው። በበጋ የሚያነሱት በክረምት የሚደፉት አለ ያን አንስተው አወረዱት።
- ፩ ወርአዮ እግዚእ ኢየሱስ ሃይማኖቱ ይቤሉ ለውለቱ መግገዕ ወልድዩ ተኃድገ ለከኃ ጢአትከ።
- ፩ ጌታ ሃይማኖታቸውን አይቶ ያን ድውይ ኃጢአትህ ተሠርጥልሃል አለው።
- ፩ ወሀለዉ ሀዩ ጸሐፍት ይነበሩ ኢዮ ፲፱ ር ኢሳ ፵፫ ፴፭።
- ፩ ጸሐፍት ከዚያ ተቀምጠው ነበር።
- ፩ ወሀለዩ በልበሙ ወይቤሉ ምን ትኑ ዝ ዘከመዝ ጽርፈተ ይነበብ፤
- ፩ በልባቸው አስበው ይህ እንዲህ ያለ ስድብ ለምን ይናገራል፤ ሙኑ ይክል ኃዲገ ኃጢአት ዘእንበለ ፩ እግዚአብሔር፤ ያላንድ እግዚአብሔርስ ኃጢአት ግስተሥረይ የሚቻለው ግነው አሉ።
- ፩ ወአእመርሙ እግዚእ ኢየሱስ በመንፈሱ ከመ ከመዝ ይሔልዩ ወይቤሉሙ ለምንት ከመዝ ትሔልዩ እኩዩ በልባክሙ፤
- ፩ ጌታም እንዲህ እንዲያስቡ በመንፈሱ አውቶ ለምን እን

- ዲህ ክፉን ታስባላችሁ።
- ፩ ምንት ይቀልል እምብሂሉቱ ለዝ መግገዕ ተኃድገ ለከኃ ጢአትከ ወእምብሂል ተንሥእ ወንሣእ አራተከ ወሐር በእገሪከ።
- ፩ ይህን ድውይ ኃጢአትህ ተሠርጥልህ ከግለትና ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ ሂድ ከግለት ግናቸው ይቀላል አላቸው።
- ፩ ከመ ታእምሩ ከመ ብውሀሉቱ ለወልደ እንላ እመሕያው ይነድግ ኃጢአተ በዲበ ምድር።
- ፩ በምድር ላይ ኃጢአት ያስተሠርይ ዘንድ ለሰው ልጅ ሥልጣን እንዳለው ልታውቁ።
- ፩ ወካዕበ ይቤሉ ለውለቱ ድውይ ለከ እብላክ ተንሥእ ወንሣእ አራተከ ወለቱ ቤተከ።
- ፩ ዳግመኛ ያን ድውይ ተንሥተህ አልጋህን ተሸክመህ ወደቤትህ ሂድ እልሃለሁ አለው።
- ፩ ወተንሥእ ሶቤሃ ወነሥእ አራቶ ወወዕክ በቅድመ ክሉሙ ሰብአ።
- ፩ ያን ጊዜውንም ተንሥቶ አልጋውን ተሸክሞ በሰው ሁሉ ፊት ወጣ።
- ፩ ወአንክሩ ክሉሙ ሕዝብ ወእእኩትም ለእግዚአብሔር። ሰዎች ሁሉ አድንቀው እግዚአብሔርን አመሰገኑት። ወይቤሉ ኢርኢን ግሙራ ዘከመዝ።
- ፩ ከቶ እንዲህ ያለ አላየንም አሉ

ዘከመ ተጽውክ ሌዊ።

- ፲፫ ወእምዝ ሐረ እግዚእ ኢየሱስ ከካዕበ መንገል ጽንፈ በሕር።
- ፲፫ ከዚህ በኋላ ጌታ ወደ ባሕር

የግርባስ ወንጌል ።

ዳር ወጣ። ወሐሩ ገቢ
ሁ ነሱ ሕዝብ።
ሕዝቡ ሁሉ ወደሱ ሄዱ።
ወመሐርሙ።
አስተማራቸው።

፲፪ ወኃሊፎ አምህዩ ርእዮ ለሌዊ
መጽብሐዊ ወልደ አልፍዮስ እ
ንዘ ይነብር ገበ ምጽበሕ። ግቲ
ዘ፤ዘ። ሉቃ ፳፡፳፮።

፲፬ ከዚያም አልፎ ሲሄድ የአልፍዮ
ስን ልጅ ሌዊን ከሚያስገብርበ
ት ቦታ ተቀምጦ አየው። ሐተ
ታ ማቴዎስን ወልደ ዲቶ ይ
ለዋል ከዚህ ወልደ አልፍዮስ
አለው እንደምን ነው አይጣ
ላም ቢሉ አይጣላም። ላንድ
ሰው ሁለት ስም አለውና። አ
ንድም አንዱ ያበቁ አንዱ የ
አያቱ።

ወይቤሉ ነፃ ትልወኒ።
ተከተለኝ አለው፤ ወተንሢአ
ተለዎ ተነሥቶ ተከተለው።

፲፮ ወእንዝ ይመስሕ ውስተ ቤቱ
እግዚእ ኢየሱስ።

፲፯ ከዚህ በኋላ ጌታ በቤቱ ተቀ
ምጦ ሲበላ።

ሀለዉ ምስሌሁ ብዙኃን ኃጥ
እን ወመጽብሐን ዘረፈቱ ም
ስለ እግዚእ ወአርዳኢሁኒ።
ብዙ ቀራጮችና ኃጥአን ከጊ
ታና ከደቀ መዛሙርቱ ጋራ
ተቀምጠው የበሉ ነበሩ።
ወብዙኃን እሙንቱ እለ ይተ
ልውዎ፤

የተከተሉትም ብዙ ነበሩ።
ወከኑ ይተልውዎ ጸሐፍት ወ
ፈሪሳውያን።
ጸሐፍት ፈሪሳውያንም ተከት
ለውት ነበር፤

፲፯ ወርእዮሙ ከመ ይበልፅ ም

ስለ ኃጥአን ወመጽብሐን ።
፲፮ ከኃጥአንና ከመጽብሐን ጋራ
ሲበላ ባዩት ጊዜ፤

ይቤልዎሙ ለአርዳኢሁ ለም
ንት ይበልፅ ወይስቲ ሊትከ
ሙ ምስለ ኃጥአን ወመጽብ
ሐን፤

ደቀ መዛሙርቱን መምሕራ
ችሁ ከመጽብሐን ጋራ ለምን
ይበላል አሏቸው፤ ግቲዎስ አር
ድኢተ ዮሐንስ ጠየቁት ይላ
ል፤ ከዚህ ግርባስ ጸሐፍት ፈ
ሪሳውያን ጠየቁት አለ እንደ
ምን ነው አይጣላም ቢሉ አ
ይጣላም ነገር እንደ ግቲዎስ
ነው፤ ፈሪሳውያን አርድኢተ ዮ
ሐንስን ጠይቁልን ብለዋቸው
ጠይቀውታል፤ ግርባስ ጸሐ
ፍት ፈሪሳውያን ጠየቁት ግ
ለቱ ኋላ ተከትለው ሂደው
ጠይቀውታል አማላጅ የሰደ
ደ ሰው አብሮ ተከትሎ ሂዶ
እንዲናገር። እንድም ነገር እ
ንደ ግርባስ ነው ፈሪሳውያን
ሂደው ጠይቀውታል ባይመ
ልስላቸው ለኛስ አልመለሰል
ንም እናንተ ሂሳችሁ ጠይቁ
ት ብለዋቸው አርድኢተ ዮሐ
ንስ ሂደው ጠይቀውታል እ
ንደ ግቲዎስ ይህን ተከፍለ
ው ጽፈዋል፤

፲፯ ወሰሚያ እግዚእ ኢየሱስ ይ
ቤሎሙ ሕሙግን ይፈቅድዎ
ለፃቃቤ ሥራይ ወአኮጥዑያን
፳ ጠ.ዋ ፳ ፲፮።

፲፯ ጌታም ይህን ስምቶ ባለመድ
ኃኒትን ድውያን ይሹታል እ
ንጂ ጤነኞች አይሹትም።
ወኃጥአን እጸውፅ መጻእኩ ወ
አኮ ጸድቃን።

ጸድቃንን ያይደለ ኃጥአንን
ልጠራ መጥቻላሁ አላቸው።

በእንተ ጸም ዘክርስቲያን።

፲፰ አርዳኢሁስ ለዮሐንስ ወአለሂ
ፈሪሳውያን ከኑ ይጸውሙ።

፲፰ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና የ
ፈሪሳውያን ወገኖች ይጠሙ
ነበርና።

ወመጽኡ ወይቤልዎ በእር አ
ርዳኢሁ ለዮሐንስ ወአርዳኢ
ሆሙ ለፈሪሳውያን ይጸውሙ።
የፈሪሳውያንና የዮሐንስ ደቀ
መዛሙርት ስለምን ይጠግሉ።
ወአርዳኢክ ኢያጸውሙ።
ደቀ መዛሙርትህ ግን አይጠ
ሙም አሉት።

፲፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ
ይክሉኑ ደቂቁ ለመርገጃ ጸጂ
መ አምጣኑ ሀሎ መርገጃ ም
ስሌሆሙ።

፲፱ ጌታም የሰርገ ልጆች ከሙሽራ
ጋራ ሳሉ መጸም ይቻላቸዋል
ን አላቸው።

፳ ወበሕቱ ይመጽእ መዋፅኦ
አመ ይነሥኦም ለመርገጃ
እምኔሆሙ። ግቲ ዘ ፲፮። ሉቃ
፳ ፱፻፩።

፳ ነገር ግን ሙሽራው ከላቸው
የሚለይበት ዘመን ይመጣል።
ወአሚገ ይጸውሙ።
ያን ጊዜ ይጠግሉ።

፳፩ ወአልቦ ዘይጠቅብ ግምድ ደ
ርገገ ውስተ ስጠተ ልብስ ብ
ሉይ።

፳፩ ባረጃ ልብስ ተጻፏ አዲስ እ
ራፈ የሚሰፋ የለም።
ወእመ አከሰ ያነቅዶ ጥቅቡ
ሐዲስ ለብሉይ።
ያለዚያ ግን ግለት ቢሰፋት ግ

ወንጌል ዘማርቆስ፤

ን አዲሱ አራፊ አርጌውን ይ ቀደዋል ።
ወየግብዮ ለስጠቱ ።
ቀዳሚውን ያሰፋዋል ።
፳፪ ወአልቦ ዘይወዲ ወይን ሐዲሰ ውስተ ዝቅ ብሉይ ።
፳፫ ጉሽ ጠጅ ባረጀ ፈዋት የሚ ያኖር የለም ።
እስመ ያነቅዖ ወይን ሐዲሰ ለ ዝቅ ብሉይ ።
ጉሽ ጠጅ ያረጀውን ረዋት ይ ቀደዋልና ።
ወወይኑሂ ይትከዓው ።
ጠጁም ይፈሳልና ።
ወዝቁሂ ይትጋጉል ።
ረዋቱም ይጠፋልና ።
ወባሕቱ ለወይንስ ሐዲሰ ው ስተ ዝቅ ሐዲሰ ይወድደዎ፤
አዲሱን ጠጅ ግን ባዲስ ረዋ ት ይሾሙታል፤ ማቴ፲፪ ፩ሉ፲፯ ወይትዓብቡ በበይናቲሆሙ ።
እሱ በሳቸው ይጠባበቃሉ ።

በእንተ ሰዊተ ሥርናይ ወሰንበት ።

፳፫ ወእምዝ ወፈረ እግዚእ ኢየ ሱስ በሰንበት ማዕከለ ገራውህ፤
፳፫ ከዚህ በኋላ ጌታ ቅዳሜ በርሻ መካከል ሄደ ።
ወአርዳኢሁኒ ምስሌሁ ።
ደቀ መዛሙርቱም ከሱ ጋራ ነበሩ፤
ወአገዙ ይምሐጢ ሰዊተ ወ ይበልዑ፤
እሸት እያሹ ይበሉ ጀመር ።
ወዶጲሑ ሉቱ ናናተ፤
የተቃወሰውንም ያቃኑለት ጀ መረ፤
፳፪ ወይቤልዎ ፈሪሳውያን ርኢ ዘ

ይገቡሩ አርዳኢከ ዘኢይከው ን ገበረ በሰንበት ።
፳፪ ፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርትህ ቅዳሜ ሊሠሩት የማይገባ ሥ ራ ሲሠሩ አስተውል አሉት ።
፳፭ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ገሙራኢ ያንበብክሙኑ ዘገባ ረ ዳዊት አመ ርገብ፤ ፳፻፳፻፳፻ ፪
፳፭ ዳዊት በተራብ ጊዜ ያደረገው ን ከቶ አልተመለከታችሁም ።
ወውእቱኒ ።
እሱም ።
ወእለ ምስሌሁ፤
ከሱም ጋራ ያሉ፤
፳፮ ዘክመ ቦአ ቤተ እግዚአብሔር እንዘ አብያታር ሊቀ ካህናት ወበልዑ ጎበስተ መሥዋዕት ዘ ኢይዶልዎ ለበሊዕ ዘእንበለ ለ ካህናት ለባሕቲቶሙ ወወሀቦሙ ለእለ ምስሌሁ ወበልዑ ዘሌ ፳፻፲
፳፮ አብያታር ሊቀ ካህናት ሁኖ ሳ ለ ከቤተ እግዚአብሔር ገብቶ ለካህናት ብቻ ይገባቸዋል እን ጂ ሊበላው የማይገባውን መ ሥዋዕቱን በልቶ ከሱም ጋራ ላሉ ሰጥቷቸው እንደበሉ ዳዊ ት ያደረገውን ከቶ አልተመ ለከታችሁምን፤ ሐተታ ሊቀ ካህ ናቱ አቤሜሌክ አይደለም ቢ ሉ ምሉና ዱግ ሁነው ተሹመ ው ነበር፤
፳፯ ወይቤሉሙ ሰንበትሰ በእንተ ሰብእ ተፈዋረት ወእኮ ሰብእ በእንተ ሰንበት፤
፳፯ ሰንበት ለሰው ተፈጥራለች እ ንጂ ሰው ስለሰንበት አልተፈ ጠረም አላቸው ።
፳፰ ወወልደ እንለ እመሕያው ው እቱ እግዚእ ለሰንበት፤
፳፰ የሰንበት ጌታዋ የሰው ልጅ ነው

በእንተ ዘየብሰት እደሁ፤
ምዕራፍ ፫ ።
፩ ወቦአ ካዕበ ምክራብ በሰንበት ማቴ፲፪ ዘ ሉቃ ፯ ፯፤
፩ ሁለተኛ ወደ ምክራብ ቅዳሜ ገባ፤
ወሀሉ ፩ዱ ብእሲ ዘየብሰት እ ደሁ ።
ከዚያም እጁ የሰለለ ሰው ነበር፤
፪ ወይትዓብብም ለእመ ይፈውሶ በሰንበት ከመ ያስተዋድደዎ ።
፫ ሊያሳጡት ቅዳሜ ይፈውሰው እንደሆነ ብለው ይጠብቁት ን በር ።
ወይቤሉ ለ ውእቱ ብእሲ ዘጽውስት እደሁ ተንሥእ ወቁም ማዕከለ ።
፫ ያን እጁ የሰለለች ሰው ተንሥ ተህ ከመካከል ቁም አለው፤
፬ ወይቤሉሙ ይከውንኑ በሰንበ ት ገበረ ሠናይ አው ገበረ እኩይ ።
፬ ቅዳሜ በጎ ሥራ መሥራት ይሻላልን ወይም ክፉ ሥራ መሥራት፤
አሕይዎ ነፍስኑ ወሚመ ቀቲል፤
የሚገባ ነፍስ መግደል ነውን ወይስ ማዳን አላቸው፤
ወአርመው ።
ዝም አሉ፤ ማቴዎስ ይከውንሁ ብለው እሳቸው ጠየቁት ያላል ማርቆስ እሱ ጠየቃቸው አለ እ ንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አ ይጣላም ይከውንሁ ብለው ቢ ጠያቁት ምሳሌ በግዕን ነግሮ ተንሥእ ወቁም ማዕከለ ብሉ ይከውንሁ አላቸው አርመሙ ዝም አሉ ስፋሕ እደክ ይለዋል አንድም እንደ ማቴዎስ ይከው

ወንጌል ዘግርፋስ፤

ንሁ ቢሉት ተንሥኦ ወቄም ግ
ዕክለ ብሉ ምሳሌ በግዕን ነገራቸ
ው ዝም አሉ ስፋሕ እደከ ይለ
ዋል፤ እንድም እንደ ግብረ
ይከውንሁ ቢሉት መልሶ ይከ
ውንሁ ገቢረ ሠናይ በሰንበት
አሕይዎ ነፍሱ ወሚመ ቀቲል
አላቸው = ወአርመሙ ዝም አሉ
ምሳሌ በግዕን ነገሮ ተንሥኦ
ወቄም ግዕክለ ብሉ ስፋሕ እ
ደከ ይለዋል።

፩ ወነጸርሙ እግዚእ ኢየሱስ እ
ንዝ ይትመዓዕ ወይቲክዝ በእን
ተ ዑረተ ልበሙ፤

፪ ስለ ልቡናቸው ድንቁርና እያ
ዘን ጌታ በቁጣ አያቸው።
ወእምዝ ይቤሉ ለውለቱ ብእሲ
ስፋሕ እደከ ወሰፍሐ እደሁ።
ያን ሰው እጅህን ዘርጋ አለው
እጁን ዘረጋ።

ወሐይወት ወኮነት ከሙ ካልዕታ
ድና እንደ ሁለተኛይቱ ሆነች፤

፮ ወወጸአሙ ፈሪሳውያን ሶቤሃ
ተማከሩ ምስለ ሰብአ ሄሮድስ
ከሙ ይቅትልዎ።

፯ ፈሪሳውያን ወጥተው ከሄሮድስ
ሰዎች ጋራ ሊገሉት ተማከሩ፤

በእንተ ካልንን ተአምራት ዘ
ኢየሱስ፤

፯ ወተግጎሠ እግዚእ ኢየሱስም
ስለ አርዳኢሁ መንገልባሕር።

፯ ጌታ ከደቀ መዛሙርቱ ጋራ ወ
ደ ባሕር ሄደ፤

፳ ወተለውዎ ብዙኃን ጥቀ እምገ
ሊላ ወእምይሁዳ ወእምኢየ
ሩሳሌም፤

፳ ከይሁዳና ከገሊላ ከኢየሩሳሌም
እጅግ ብዙ ሰዎች ተከተሉት።

ወእምኢየሁዳና ወእምዕደተ
ዮርዳኖስ።
ከዮርዳኖስ ግዶና ከኤዶምያ
ስም።
ወእምጢሮስ ወእምሲዶና።
ከሲዶናና ከጢሮስም።
ወብዙኃን ጥቀ መጽኡ ጎቤሁ
ሰሚዎሙ ኩሉ ዘገብረ።
ያደረገውን ሁሉ የሰሙ እጅ
ግ ብዙ ሰዎች ናቸው።

፱ ወይቤሉሙ ለአርዳኢሁ ያጽን
ሐሉቱ ሐመረ ከሙ ኢይትጋ
ፍዕዎ ሰበእ፤

፱ ሰዎች እንዳይገፉት ደቀ መዛ
ሙርቱን መርከብ አቄዩኝ አ
ላቸው።

፲ እስሙ ለብዙኃን አሕየዎሙ
ብዙ ሰዎችን አድናዋቸዋልና።
ወኮነ ይትጋፍእዎ እስከ ያወ
ድቁ ዲቤሁ።
ከላዩ ላይ እስቲወድቁ ድረስ
ይጋፉት ነበር፤
ወእስተብቀዕዎ ከሙ ይግሥ
ሥዎ ኩሉሙ ሕሙማን።
ሕሙማን ሁሉ ሊዳስሱት ይ
ግልዱ ነበር።

፲፩ ወእለሂ እኑዛን አጋንንት ር
ኩሳን እምከሙ ርእይዎ ይሰ
ግዱ ሉቱ፤

፲፩ ርኩሳን አጋንንት ያደሩባቸው
ሁሉ ያዩት እንደሆነ ይሰግዱ
ለት ነበር፤
ወእንዝ ይጸርሑ ወይብሉ አግ
ን እንተ ውለቱ ወልደ እግ
ዚአብሔር፤
ፌኸው የእግዚአብሔር ልጅ
በውነት እንተ ነህ አሉ፤

፲፪ ወኮነ ብዙኃ ይጌሥዎሙ ከሙ
ኢያግዳድዎ፤

፲፪ እንዳይገልጡት፤

ወከሙ ኢይክሥቱ ግብር።
ስራውንም እንዳይገልጡ ብዙ
ገሠዋቸው፤

በእንተ ዘከሙ ጎረዮሙ ለሐ
ዋርያት።

፲፫ ወዓርገ ደብረ ወጸውአ እለ
ፈቀደ። ግቱ ፲ ፩ ሉቃ ፯ ፲፱
፱ ፩፤

፲፫ ከተራራ ወጥቶ የወደዳቸውን ጠ
ራ ግለት ሹመት ሽረት አደረገ
ወመጽኡ ጎቤሁ።
ወደሱ ሄዱ።
ወኃረየ ፲ ወደተ ወሰመዮሙ
ሐዋርያት።
አስራ ሁለቱን ሐዋርያት መ
ረጠ።
ወረሰዮሙ ከሙ የሀልጢ ምስ
ሌሁ።
ከሱም ጋራ እንዲኖሩ አደረ
ጋቸው። ሐተታ ደጃዝማች በ
ተሾመ ጊዜ ፈጥኖ እንዳይሄ
ድ ወግ ታሪክ ሲያጠና እን
ዲሰነብት።

፲፬ ወፈነዎሙ ይስብኩ

፲፬ ያስተምሩ ዘንድ ላካቸው።

፲፭ ወእብሐሙ ያውጽኡ አጋንን
ተ ወይፈውሱ ጻያን።

፲፭ አጋንንትን ያወጡ ዘንድ ድ
ውያንንም ይፈውሱ ዘንድ ሥ
ልጣን ሰጣቸው።

፲፮ ወሰመዮሙ በበእስግቲሆሙ

፲፮ በየከማቸው ጠራቸው።
ወሰመዮ ለሰዎቹን ኢጥርስ።
ሰዎቹንን ኢጥርስ አለው።

፲፯ ወለያዕቆብ ወልደ ዘብደዎስ
ወለዮሐንስ እኑሁ ሰመዮሙ
በአኔርጌስ።

፲፯ ያዕቆብንም የዘብደዎስን ልጅ
ዮሐንስንም የያዕቆብን ወንድ

የግርብ ወንጌል ፡

ያ በአኒርኒስ አላቸው ደቂ
ቀ ነጉድጓድ ብሂል። የነጉድ
ጓድ ልጆች ግለት ነው። ሐ
ተታ ። በርኒስ ግለት በዕብ
ራይስጥ ልሳን ልጅ ግለት
ነው። ኒስ ደቂቀ ነጉድጓድ
ግለት ነው። አኒ ትርፍ ቀለም
ነው። አልመስጦአገያ እንደግ
ለት አልም ትምርት ስጦ ት
ርፍ አገያ ኀቡአት እንደሆነ።
ደቂቀ ነጉድጓድ አለ፤ ደቂቀ
ምሥጢር ደቂቀ መለኮት ሲል
ነው። ደቂቀ ነጉድጓድ ግለቱ
በምሳሌ ነው። ርጡብ ጢስ ከ
ርጡብ ምድር ይቡስ ጢስ ከ
ይቡስ ምድር ወጥቶ አንድ ደ
መና ይሆናል ከውትያናስ ው
ሀ ጠልፎ ሲወጣ ነጉድጓድ ያ
ሰግል፤ እኒህም ከቤተ ክህነት
ከቤተ መንግሥት ተወልደው
ሲያስተምሩ ተሰምተዋልና ደ
ቂቀ ነጉድጓድ አላቸው።

- ፲፮ ወእንድርያስ።
- ፲፮ እንድርያስ
- ወረልኦስ።
- ረልኦስ፤
- ወበርተሎጊያስ፤
- በርተሎጊያስ፤
- ወግቲያስ
- ግቲያስ፤
- ወቶግስ።
- ቶግስም።
- ወያዕቶብ ወልደ አልፍዮስ።
- የአልፍዮስ ልጅ ያዕቶብ።
- ወታዲያስ።
- ታዲያስ።
- ወስምን ተነናዊ።
- ተነናዊ ስምን።

፲፱ ወይሁና አስቆርታዊ ዘውለቱ
ዘአገባሉ።

፲፱ የአስቆርት ሰው የጊሆን ያሲ
ያዘው ይሁዳ።
፳ ወበዊያ ቤተ መጽኤ ካዕብ ብ
ዙኃን አሕዛብ እስከ ኢያሳው
ሀም ይብላል እክለ።
፳ ከቤት በገባ ጊዜ እንደራ ይበ
ላ ዘንድ እስኪሳነው ድረስ ብ
ዙ አሕዛብ ሁለተኛ መጡ።

ዘከመ አስተዋደደም ለኢየሱ
ስ ከመ ያወጽእ አጋንንተ በ
ብሂል ዜቡል።

፳፩ ወሰጊያው አዝግዲሁ መጽ
ኤ የአገዝም
፳፩ ዘመዶቹም ሰምተው ሊይዙት
መጡ።

እስመ ስሕወ ልቡ ይቤልም።
ልቡ ኸ አለው ብለዋልና።
፳፪ ወጸሐፍትኒ እለ ወረዱ እምኤ
የሩሳሌም ይቤሉ ብሂል ዜቡ
ል አገዝ። ግቲ ይፃፀ።

፳፫ ከኢየሩሳሌም የወረዱ ጸሐፍ
ት ብሂል ዜቡል አድርገው
ወበመልክሙ ለአጋንንት ያ
ወልሙ ለአጋንንት።
በሰይጣን አለቃ ሰይጣናትን ያ
ወጣል አሉ፤

፳፫ ወጸውያው አግዚእ ኢየሱስ
ወመሰለ ሱሙ ወይቤሱሙ እ
ፎ ይክል ሰይጣን ለሰይጣን አ
ውጽአቶ፤

፳፫ ኒታ ጠርቶ ሰይጣን ሰይጣንን
ግውጣት እንደምን ይቻለዋ
ል ብሎ ምሳሌ መስሎ ነገራ
ቸው።

፳፭ ወመንግሥትኒ ዘበበይናቲሃ ት
ትናፈት ኢትቀውታ ይኢቲ
መንግሥቱ።

፳፭ እርስ በሰዋ የምትከፋረል
መንግሥት አትጸናም።

፳፭ ወእመኒ ቤት ተናፈቀት በበ
ይናቲሃ ኢትቀውታ ይኢቲ ቤት
፳፭ ቤትም እርስ በርስ ብትከፋረል
ያች ቤት አትጸናም።

፳፮ ወሰይጣንኒ ለእመ ተንሥኦ በ
በይናቲሁ ወተናፈቀ ኢይቀ
ውም።

፳፯ ሰይጣንም እስ በሱ ቢጸላ ቢ
ለያይም አይጠናም።
አላ ግግለትቱ ይረከብ።
ተፋጸሟት ሲል ነው። ፋጻሜ
አለበት እንጅ።

፳፯ ወአለብ ዘይክል በዊኦ ቤተ ኃ
ያል ወበርብርቱ ንዋዩ ለእመ
ኢቀደመ አግርቶ ለኃያል።

፳፯ ብርቱውን አስቀድሞ ካላሰረ
ወደብርቱ ቤት መግባት ገንዘ
ቡንም መዝረፍ የጊቻለው የ
ለም።

ወእምዝ ይበረብር ቤቶ።
ከያዘው በኋላ ገን ቤቱን ይበ
ዘብዛል፤

፳፰ አግን አብለክሙ ዙሉ ኃጢ
አት ወጽረፈት ይትኃደግ ለወ
ልደ እግል እመሕያው፤ ግቲ ፲፪
፴፩ ሉቃ ፲፪ ፲ ሱሐ ፫ ፲፮።

፳፰ ኃጢአት ሁሉ ለሰው ልጅ
እንዲሠረድ እውነት እነገራች
ኋለሁ፤

፳፱ ወዘሰ ጸረፈ ዲበ መንፈስ ቅዱ
ስ ኢይትኃደግ ሎቱ ለግለም
፳፱ መንፈስ ቅዱስን የሰደበ ገን

ለዘለግለም ስርየት የለውም
ወይትኳንን በደይን ለዝለቶ።
በገንገም የዘወትር ፍርድ ይፈ
ረድበታል እንጂ።

፴ እስመ ይቤልም ጋኔን ርዝስ
አኃዝ።

፴ ርዝስ ጋኔን አድርገውታል ብ
ለውታልና።

ወንጌል ዘግርቀስ።

በእንተ አገግዲሁ ለኢየሱስ
፩፩ ወመጽኢ እው ወአጋዊሁ ወ
ቀው አፍኡ።
፩፩ ወንድሞቼና እናቱ መጥተው
በውጭ ቀው እስመ ስህወ ል
ቡ ይቤሉ ይቤልዎሙ መጽኢ
እው ወአጋዊሁ ብለህ ገጠዎ
ወለአኩ ጎቤሁ ይጸውእዎ ፤
ሊጠሩት ግለት ጥሩልን ብለ
ው ላኩ ፤
ወይነበሩ ብዙኃን ሰብእ ምስ
ሌሁ።
ብዙ ሰዎች ከሱ ጋራ ተቀም
፩፩ ጠው ነበር፤ ወይቤ
ልዎ ናሁ እምክኒ ወአጋዊክኒ
አፍኦ ይቀውሙ ወየጋሥሁክ
፩፩ እነሆ እናትህና ወንድሞችህ
በውጭ ቀመው ይሹህል አ
ሉት፤
፩፩ ወአውሥኦ ወይቤሉሙ መኑ
ይእቲ እምየ።
፩፩ እናቲ ግናት።
ወእለ መኑ እውንቱ አጋውየ።
ወንድሞቹስ እነግናቸው ብሉ
መለሰላቸው። ሐተታ ግቲዎስ
የነገረው አንድ ነው ይላል ግ
ርቀስ ብዙ አለ እንደምነው አይ
ጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር እ
ንደግቲዎስ የነገረው አንድ ይ
ሁዳ ነው። ግርቀስ ብዙ ግለቱ
መናገር የሁሉ ፈቃድ ከሆነ
ብሉ ነው።
፩፩ ወንጌርሙ ለእለ ይነበሩ ንው
ደ ወይቤሉሙ ነዮሙ እምየ
ኒ ወአጋውየኒ።
፩፩ በዙሯው ተቀምጠው ወደነበ
ሩት አይቶ እነሆ እናቲዎ ወ
ንድሞቹም አላዋው።
፩፩ እስመ ዘሉ ዘይገባር ፈቃድ

ለእግዚአብሔር ውለቱ እጉየ
ኒ ወእንተየኒ ወእምየኒ፤
፩፩ ወንድሞቼ እጉቲዎ እናቲዎ የ
እግዚአብሔርን ፈቃድ የግሪያ
ደርግ ሁሉ ነው።

በእንተ ምሳሌ ዘራኢ፤

ምዕራፍ ፩።

፩ ወአገዝ ክዕበ ይምሐርሙ ለአ
ሕዛብ እንተ መንገል ባሕር።
ግቲ ፲፫ ፩ ሉቃ ፳፱፤
፩ ዳግመኛ በባሕር አጠገብ ያስተ
ምራቸው ጀመር።
ወተጋብኡ ጎቤሁ ብዙኃን ሰብ
እ እስከ ሰባ የግርግ ውስተ ሐ
መር ወይነበር።
ከመርከብ ወጥቶ እስኪቀመጥ
ብዙ ሰዎች ወደሱ ተሰበሰቡ።
ወዙሉ ሰብእ ውስተ ሐይቅ ይ
ቀውሙ።
ሕዝቡ ሁሉ ከወደቡ ተቀምጠ
ው ነበር።
፩ ወመሐርሙ ወመሰለ ሉሙ ብ
ዙኃ።
፩ ብዙ መስሉ አስተግራቸው።
፫ ወይቤሉሙ እንዘ ይግህርሙ
ስምዑ።
፫ ሲያስተምራቸውም ስሙ አላ
ቸው።
ወፈረ ይዝራእ ዘይዘርእ፤
የግሪዝራ ሊዘራ ወጣ።
፩ ወእንዘ ይዘርእ በ ዘወድተ ው
ስተ ፍናት።
፩ ሲዘራ ከመንገድ የወደተ ዘር
አለ፤
ወመጽኢ አፅዋፍ ወበልዕዎ፤
አፅዋፍም መጥተው የበሉት።
፩ ወቦ ዘወድተ ዲባ ኩዙሕ ጎበ
አለቦ መሬት ብዙጎ።

፩ ብዙ መሬት ከሌለበት ጭንጫ
የወደተ።
ወፍጡን በቲለ፤
ፈጥኖም የበተለ ዘር አለ፤
እስመ አለቦ ዕመቅ ለመሬቱ
ለመሬቱ ጥልቅነት የለውምና፤
ወሠሪቶ ፀሐይ አውግዮ፤
፩ ፀሐይ በወጣም ጊዜ ደረተ።
፩ እስመ ኢኮነ ዕሙቀ መሬቱ
መሬቱ ጥልቅ አይደለምና።
ወአለቦ ሥርው።
ሥር የለውምና።
የብሰ። ደረተ።
፩ ወቦ ዘወድተ ውስተ ሃክ ወሐ
ነቆ ሃክ ኢፈረየ፤
፩ ከሾህ ውሥጥ ወድቆ እሾህ
አንቆት ያላፈራም ዘር አለ።
፩ ወቦ ዘወድተ ውስተ ምድር
ሠናይት።
፩ ከመልካም ምድር የወደተ።
ወበቲለ። የበተለ።
ወልሕተ። ያደገ።
ወፈረየ። ያፈራ።
ወወሀበ ፍሬ።
ፍሬውን ያተረጠ ዘር አለ።
ቦ ዘ፩። ሠላሳ ያፈራ አለ፤
ወቦ ዘ፩። ስላም ያፈራ አለ።
ወቦ ዘ፩።
መቶም ያፈራ አለ።
፩ ወይቤሉሙ ዘቦ ዕዝን ሰግኒን
ለይስግዕ።
፩ ጆር ያለው ይስግ አላቸው።
፩ ወሰበ ተባሕተው ተሰእልዎ እለ
ኩ ምስሌሁ ምስለ ፲ወ፪ አ
ርዳኢሁ ምሳሌሁ ለእንቱ ነገር
ብቻውንም በሆነ ጊዜ ከሱም
ጋራ የነበሩት ከሥራሁለቱ ጋራ
ምሳሌውን ጠየቁት።
፩፩ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ለ
ኩ ተውሀበ ታእምሩ ምሥ

የግርብ ወንጌል።

ጢራ። ለመንግሥተ እግዚአብሔር።
፲፩ የእግዚአብሔርን መንግሥት ምሥጢር ግወት ለናንተ ተሰጥቷችኋልና።
ወለክለ አፍክለ በምሳሌ ይከፍረው ዘሉ።
በውጭ ላሉ ግን ነገር ሁሉ በምሳሌ ይሆንባቸዋል።
፲፪ ወርአየ ደርአየ ወኢርአየ። ኢሳ ጸዘ ግቲ ፲፫ ፲፬ የሐ ፲፭ ዓ ግብ ፳፭ ፳፮ ሮግ ፲፬ ፭
፲፭ ግዩትን አይተው እንዳይመለከቱ።
ወሰግን ይሰምሩ ወኢይሉ ብዉ።
መስግትም ሰምተው እንዳያስተውሉ።
ከመ ኢይነስሐ።
እንዳይመለሱ።
ወኢይማሉሙ ይቅር እንዳይላቸው ወኢይትሃደግ ሉሙ ራጢአቶሙ።
ራጢአታቸውም እንዳይሠረይላቸው።
፲፫ ወይቤሉሙ ኢተአምሩት ዛተ ምሳሌ።
፲፫ ይህን ምሳሌ አታውቁምን። እር እንከ ተአምሩ ዘሉ አ ምሳሌ።
ምሳሌውን ሁሉ እንደምን ታውቃችሁ ግለት ይህን ያታውቁ ሌላውን እንደምን ታውቃችሁ ይህን ያታውቁ ሌላውን ታውቁን አላቸው።
፲፬ ዘይዘርእስ ቃለ እግዚአብሔር ውለቱ።
፲፭ ዘራው ቃለ እግዚአብሔር ነው።
፲፭ ወለሉ እሙንቱ እለ ውስተ ፍፍት ገብ ተዘርአ ቃለ እም

ከመ ሰምሩ ቃለ ይመጽእ ሰ ይጣን ሶቤሃ ወይነሥእ እም ለሙ ቃለ ተዘርን።
፲፭ በመንገድም የተመሰሉ ቃለ የግዚራበት የተበሉ ከሰሙ በኋላ ሰይጣን ፈጥሮ መጥቶ የተዘራውን ቃለ ክልባቸው የግወስድባቸው ናቸው።
፲፮ ወለሉ ከዕበ እሙንቱ ዘውስተ ኩዙሕ ተዘርኡ እለ ይሰምሩ ቃለ ወይትዌከፍዎ ሶቤሃ በፍሥሐ።
፲፮ ዳግመኛም በጭንጫ የተዘሩትን ቃለ ሰምተው ለጊዜው ደስ ብሏቸው የግደባሉት ናቸው።
፲፯ ወለል ሥርው።
፲፯ ሥር ግን የላቸውም።
ወጊዜሃ ዳዕሙ እሙንቱ።
ለጊዜው ናቸው እንጂ።
ወእምከመስ ከነ ምንዳቤ ወስደት በእንተዝ ቃለ የዓልጢ ሶቤሃ።
በለዚህ ነገር ሰደትና መከራ የሆነ እንደሆነ ግን ፈጥነው ይከዳሉ።
፲፰ ወለሉ እሙንቱ እለ ውስተ ሃክ ተዘርኡ እለ ይሰምሱ ለቃል።
፲፱ ወሐሊና ዝንቱ ዓለም ወፍት ወተ ብዕል ወባዕዳንኒ ዙሉ ፍትወት ይበውዕዎ ወየሐንቅዎ ለቃል። ሸ ጢዋ ፯ ፲፯።
፲፳ በሾህ የተዘሩ ቃልን ሰምተው ብልጥጥና መውደድና።
፲፱ የዚህ ዓለም አሳብ ሌላውም መመኘት ሁሉ መጽቶ ነገሩን የግደንቀው ነው።
ወኢይፈሪ።
አያፈራም።

፳ ወለሉ እሙንቱ እለ ውስተ ምድር ሠፍይት ተዘርኡ እለ ይሰምሩ ቃለ ወይትዌከፍዎ።
፳ በመልክም ምድር የዘሩት ግን ቃልን ሰምተው የግደባሉት ወይፈርዩ። የግደፈሩ።
፳፩ ያ፩። ለንዱ ሠላሳ፣ ወ፩ዱ ፳፤ ለንዱ ሰሳ። ወ፩ዱ ፫፤ ለንዱ መቶ።
፳፪ ወይቤሉሙ ቦኑ ዘየሐቱ ግን ቶተ ወያነብራ ታሕተ ክፈር። ግቲ ፭ ፲፭ ሉቃ ፭ ፲፯።
፳፫ እንቅብ ቅርጫት ሊደፋባት ፋና የግደበራ የለም። እንደዚህም ሁሉ ሳይተረጉም የግደባሉ የለም።
አላ ያነበርዋ ዲበ ተቅዋግ፤ ከመቅረዝ ሳይ ሊያናሩት ነው እንጂ ሊተረጉም ነው እንጂ።
፳፬ ወለል በጉዕ ዘኢይትከበት። ግቲ ፭ ፫ ሉቃ ፯ ፴፭።
፳፭ የግደገለጥ የተሰወረ የለምና፤ ወለል ከዱን ዘኢይትከወት። የግደገለጥ የተሸፈነ የለምና።
፳፫ ወዘበ ዕዝን ሰግን ለይስግዕ፤
፳፫ ሰግ ጆር ያለው ይሰግ።
፳፬ ወይቤሉሙ ለብዉ ዘትሰምሩ ግቲ ፭ ፫ ሉቃ ፯ ፴፭።
፳፭ የምትሰሙ እናንተ አስተውሉ፤ በውለቱ መሥፈርት ዘሰፈርክሙ ይሰፍሩ ለክሙ። በሰፈራችሁበት መሥፈሪያ ይሰፍሩላችኋል።
ወይዊስኩክሙ።
ይጨምሩላችኋልም እንደ አክምሯችሁ ሕፃዕ መጠን እንዲመስሉባችሁ ዕውቁ አላቸው።
፳፭ እስመ ለዘበ ይሁብም።
፳፭ ላለው ይሰጡታል።
ወይዊስኩክሙ ግቲ ፲፫ ፲፫ ሉቃ

ወንጌል ዘግርቀስ ።

፳ ፲፰ ፲፱ ፳፯፤ ይጨምሩ ለታልና ።
ወለዘሰ አልቦ እለሂ በ የሐይ ድም ።
የሌለውን ግን ያለውን ቅሉ ይወስዱበታል ።

በእንተ ዘርዕ ወግዕረር ፤

፳፯ አኩኑ ከመዝር ትዕት ይእቲ መ ገግሥተ ሰማያት ከመ ብእሲ ዘይዘርእ ሠናየ ዘርእ ውስተ ፳፯ ገራህቱ ወነዊዋ ይትነሣእ መ ዓልተ ወሌለተ ወይዋሕዮ፤
፳፯ ነዊዋ ሌሊተ ይትነሣእ መዓ ለተ ብለህ ገጠም፤ መንገሥ ተ ሰማይ ሕገ ወንጌል፤ ሕገ ወንጌል ተስፋ፤ ተስፋ ኢየሱስ ፳፯ ክርስቶስ በርሻው መልካም ዘ ርዘርቶ ሌሊት ተኝቶ ቀን ተነ ሥቶ እርሻውን የሚጉበኝ ገ በሬን ትመስላለች እኮንነትመ ስል የለምን፤ ሐተታ ጌታ ኑ ር ኑሮ ለበውክሙት ማለቱን መናገር ነው ።
ወዘርዕ የዓቢ ወይልሕቅ ። ዘሩም በቅሉ ያድጋል ።
፳፰ ወውለቱሰ የአምር ከመ ባሕ ቲታ ምድር ትሁብ ፍሪሃ፤
፳፰ እሱም ምድር የዘሩባት እንደ ሆነ ፍሪ እንድታቀርጥ አውቆ ይዘረባታል፤ እኔም የተግራች ሁ እንደሆነ ከፍጹምነት እን ድትደርሱ አውቄ አስተምራ ችኋለሁ ። አንድም ውለቱሰ የ አምር ከመ ኢትሁብ ምድር ፍሪ፤ ምድር ካልዘሩባት ፍሪ እንዳታቀርጥ አውቆ ይዘረል፤ እኔም ካልተግራችሁ ከፍጹም ነት እንዳትደርሱ አውቄ አስ

ተምራችኋለሁ፤ አንድም ውለ ቱሰ ኢየአምር ከመ ትሁብ ወ ከመ ኢትሁብ ፍሪ ይላል፤ እሱ ታቀርጥም እንደሆነ አታቀርጥ ም እንደሆነ ሳያውቅ ይዘረል። እኔ ግን የተግራችሁ ያወቃች ሁ እንደሆነ ፍጹምን እንድት ሆኑ ከፍጹምነት እንድትደርሱ አውቄ አስተምራችኋለሁ ።
ቀዳማዊ ሣዕረ ፤
መጀመሪያ ሣዕርን ማለት ቡቃያ ወእምዝ ሰብላ፤ ቀጥሎ ዝርዝር ወእምሰብል ይመልሶ ፍጹመ ሥርናየ ።
በዛላው ስንደን ይመላል ማለ ትጉምር ይሆናል ።
፳፱ ወሶበ ፈጽመ ፈርየ ይፈኑ ማ ዕፀደ ።
፳፱ ፈጽሞ ባፈራ ጊዜ ማለት መ ከር በደረሰ ጊዜ አጫጅ ይል ካል። አንድም ቡቃያ ጥንተ ሰብ ከት፤ ዝርዝር ቂሣርያ፤ ጎምር ደብረ ታቦር፤ ይፈኑ ማዕፀደ ዕ ለተ ዓርብ። ፩ም ቡቃያ ቂሣርያ፤ ዝርዝር ደብረታቦር፤ ጎምር ዕለ ተ ዓርብ፤ ይፈኑ ማዕፀደ ትንሣ ኤ ዕርገት ዕለተ ምጽአት። አን ድም ንጽሐ ሥጋ ንጽሐ ነፍስ ንጽሐ ልቡና፤ ይፈኑ ማዕፀደ ሞት ሠናይት ነው ።
እስመ በጽሐ ማዕረር ። መከር ደርሷልና ።
በእንተ ኅጠተ ሰናፔ ።
፳ ወይቤ በምንት አስተማሰላ ለ መንገሥተ እግዚአብሔር ።
፳ የእግዚአብሔርን መንገሥት በ ምን እመስላታለሁ ።
ወምንተ ትመስል ።
ማንንስ ትመስላለች ።

፴፩ ትመስል ኅጠተ ሰናፔ እንተ ተዘርዓት ውስተ ምድር፤ ማቴ ፲፫ ፴፩፤ ሉቃ ፲፫ ፲፰ ።
፴፩ በምድር የተዘራች የሰናፍጭ ቅንጣትን ትመስላለች ።
፴፪ ወእምከመ ተዘርዓት ትበቀላል፤
፴፫ በተዘራችም ጊዜ ትበቅላ ለች ።
ወተዓቢ እምኩሉን አህማላት፤ ከለቃለም ሁሉም ትበልጣለች ወትገብር አዕፁቀ ዓበይተ ።
ታላላቅ ጫፍችም ታወጣለች ። እስከ ይክሉ አዕፁፈ ሰማይ አ ጽልሉ ታሕተ አዕፁቂሃ ።
የሰማይ ወፎች ከጽላዋ በታች ማረፍ እስኪቻላቸው ።
፴፫ ወበዘከመዝ እምላል ተና ገርሙ ቃሉ በእምጣን ይክሉ ሰሚዓ ።
፴፫ መስማት በሚቻላቸው መጠን እንዲህ ባለ ምሳሌ ቃሉን ነገ ፴፬ ራቸው ። ወዘእንበለ ምሳሌሰ ኢተናገርሙ ።
፴፬ ያለ ምሳሌ ግን አልነገራቸውም ወዘባሕቲቶሙ ለአርዳኢሁ ይ ፈክር ዝሉ ።
ለደቀ መዛሙርቱ ግን ለብቻ ቸው ሁሉን ይተረጉማቸው ነበር ።
፴፭ ወይለተ ዕለተ ሰባ መስደ ይቤ ሉሙ ለአርዳኢሁ ንዕዱ ማዕ ደተ ።
፴፭ በዚያም ቀን በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን ወደማዶ እንሂ ድ አላቸው ።
፴፮ ወኃደጎሙ ለሕዝብ ወነሥእም በሐመር ምስሌሆሙ ። ማቴ ፳ ሸ፫ ሉቃ ፳ ፳፪ ፴፮ ።
፴፯ ሕዝቡን አሰናብቶ በመርከብ ይዘውት ሄዱ ።

የግርባስ ወንጌል ።

፪፻፳ ስልጣን አሰጥቶ ምስሌ ሆኖ ።
፪፻፳ ሌሎችም መርከቦች ከሳቸው ጋራ ነበሩ ።
፪፻፳ ወመጽአ ዓውሎ ዓቢይ ነፋስ ።
፪፻፳ ታላቅ ዓውሎ ነፋስ መጣ ።
ወይሰውጥ ግዮ እጥገድ ውስተ ሐመር እስከ ይመልሰ ግዮ ውስተ ሐመር ።
ውሀው መርከቡን እስኪመላ ውድረስ ውሀውን እያፈሰ ከመርከቡ ይጨምረው ነበር ።
፪፻፳ ወውለቱስ መንገል ከጥላ ሐመር ተተርእሶ ኖረ ።
እሱ ግን በከበር ቤት በሁል ፪፻፳ ከንጹን ተንተርሶ ተኝቶ ነበር ወአንቅሕዎ ። ተሰተሱት ።
ወይሴልዎ ሊቅ ኢየሁዝካኑ እንዘ ንመውት መምሕር ሆይ ስንጥት አናሳ ዝንሆም አሉት ።
፪፻፳ ወተንሥአ ወገወምሎ ለነፋሳት ፪፻፳ ተነሥቶ ነፋሳትን ገወጥቶው ።
ወይሴላ ለባሕር ተፈጽሟ ወአርምሟ ።
ባሕርን ጸጥ በይዝም በይ አላት ወገደገ ነፋስ ።
ነፋስ መንፈሱን ተወ ።
ወከነ ዓቢይ ዛገን ።
ታላቅ ጸጥታም ተደረገ ።
፩ ወይሴሎው ምንት ያፈርኃክ ሙሉ ድክማን ።
፩ እናንተ ደክሞች ምን ያስፈራችኋል
ከመጡ አልባኩሙ ሃይማኖት እንዲህ ሃይማኖት የላችሁም ግላቸው
፩ ወፈርቱ ዓቢይ ፍርሃት
፩ ፈጽመው ፈሩ
ወተሰህሉ በባይናቲህ ሙት

እንጋ ውለቱ ዝንቱ ዘይትኢዝ ዙሉቱ ባሕርኒ ወነፋሳትኒ ።
ባሕርም ነፋሳትም የሚታዘዙ ለት ይህ ግንው እንጂ አሉ ።

ምዕራፍ ፩ ።
፩ ወበጺሐው ግዕዶተ ባሕር ጎበ ብሔረ ጌርጌሴናን ። ግቲ ፳
፳፭ ሉቃ ፭ ፳፮ ።
፩ በባሕር ግዶ ወዳለ ወደጌርጌ ሴናን ደረሱ ።
፩ ወወሪዶ እምሐመር ተቀበሉ ሶሴሃ ብሐሊ ዘእኩይ ጋኔን ላዕሌሁ ወጺኦ እመቃብር ።
፩ ከመርከቡ በወረደ ጊዜ ርኩስ ጋኔን የያዘው ሰው ከመቃብር ወጥቶ ተገናኘው ።
፫ ወይነበር ውስተ መቃብር ።
፫ ከመቃብር ይኖር ነበር ።
ወስዕንም አውጽኦቶ በመዋቅሕትኒ እንዘ ዘልፈ ይጥቅሕዎ ዘወትር ሲያስሩት በስንሰለት ስንኳ ግጽናት ተሳናቸው ።
ወአልቦ ዘይክል አድከሞቶ የሚችሉው አልነበረም ።
፩ እስመ መዋቅሕተኒ ይሰብር ።
፩ እግርብረቱንም ይሰብረው ነበርና ።
ወስናስለኒ ይተጠቅጥ ።
ስንሰለቱንም ያወልቅ ነበረና ።
ወያግቅብዎ ደቅ ።
ሕፃናት ይጠብቁት ነበር ። ሐተታ ገብረ አበር ናቸውና ብርብር አያሉ ። እንደም ኃያል ሲል ነው ። ለይትነሥኩ ደቅን ወይትዋነዩ በቅድሚኔ እንዲል
፩ ወዘልፈ የግዕዩ መግልተ ወሴሊት በውስተ መቃብር ወበውስተ አድባር ።

፩ ሁለጊዜም በመግልትና በሴሊት በመቃብርና በተራራ ይሙህ ነበረ ።
ወይጌምድ ሥጋሁ በፅብን ። ሥጋውንም በድንጊያ ይፈጠው ነበር ።
፩ ወሶበ ርእዮ ለእግዚአ ኢየሱስ እምርተት ርፅ ወሰገደ ሉቃ ።
፩ ጌታን በሩት ባየው ጊዜ መጥቶ ሰገደለት ።
፩ ወጸርሐ በዓቢይ ቃል ወይሴ ምንት ብዩ ምስሌክ ኢየሱስ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል የልዑል የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ ካንተ ጋራ ምን ጠብ አለኝ ።
እምሕለክ በእግዚአብሔር ሕያው ከመ ኢትግቅየኒ ።
እንዳትግቅየኝ በሕያው በእግዚአብሔር እምልሐሁ ብሎ በታላቅ ቃል አሰምቶ ተናገረ ።
፩ እስመ ይሴሉ ለውለቱ ጋኔን እኩይ የፅ እምላሳሌሁ ።
፩ ያን ርኩስ ጋኔን ውግ ያለው ነበርና ።
፩ ወተሰለሉ እግዚአ ኢየሱስ ወይሴሉ መት ስምክ ።
፩ ኢየሱስም ስምህ ግንው ብሎ ጠየቀው ። ወይሴሉ ወለቱ ጋኔን ሴጌዎን ስምዩ እስመ ብዙኃን ንሕነ ምን ጋኔን ብዙ ነንና ስጌ ሴጌዎን ነው አለ ። ሐተታ ቆሙ ግለት ነው ዘበእንተ መግቶሙ ተሰምዩ ሴጌዎን እንዲል ።
፩ ወእስተቀብዎ ብዙኃ ከመ ኢየሱድዶ አፍኦ እምብሔር ።
፩ ካገር ወደውጥ እንዳይሰ

ወንጌል ዘግርቀስ።

፪፻፳፩ ፍጥው ሙላል ለመነው።
፪፻፳፩ ወቦ ህዩ መራዕዩ አገርው ብ
ዘታ ይትረጎይ መንገል ደብር
፪፻፳፩ ከዚያ ብዙ የረ መንጋ በተ
ራራ አጠገብ ተሰምርቶ ነበር
፪፻፳፩ ወአስተባባሪዎ ብዙን እሉ
አጋንንት ወደቤልዎ እመሰ ታ
ወጽኢን ፈንወነ ውስተ አገር
ው ከመ ንባዕ ላክሌሆ።
፪፻፳፩ በእረዎች እንገባባቸው ዘንድ
አሰናብተን ብለው ለመኑት።
፪፻፳፩ ወአብሐሙ እግዚእ ኢየሱስ።
፪፻፳፩ ጌታም ፈቀደላቸው።
ወወጸአሙ እመንቱ አጋንን
ት ቦኩ ላክለ አገርው።
እኒያም አጋንንት ከሰዎቹ ወ
ጥተው በእረዎች ገቡ።
ወንብዱ እመንቱ መራዕይ ወ
ዐድቶ ውስተ ባሕር።
የረውም መንጋ ሁሉ ርጠው
ከባሕር ወደቁ።
ወኮሉ መጠነ ሸ።
ሁለት ሺህ ያህሉ ነበር።
ወጥቱ ውስተ ባሕር።
በባሕርም ውሥጥ ጥቱ።
፪፻፳፩ ወጉዩ ናሉት ወዚነዉ ለአገ
ጉር ወለአዕዓዳት።
፪፻፳፩ እረ መባቶች ገን ሸሸተው
በአደባባይና በሀገሩ አወሩ።
ወወጽኢ ይርአዩ ዘኮነ
የሆነውንም ለግየት ወጡ።
፪፻፳፩ ወርአዩ ወመጽኢ ጎበ እግዚ
እ ወረከብዎ ለዘጋጂን አገዛ
እንዘ ይነብር ድጉን ወልቡሂ ገ
ቢእ ወልቡስ ልብሶ ገዙ ዘአ
ገዛ ለጌዎን
፪፻፳፩ ወደጌታም በመጡ ጊዜ ያጋ
ጌን ያደረበትን ሰው አእምር
ው ተመልሶ ልብሱን ለብሶ
ከጌታ ጋራ ተቀምጦ አገኙት

ሐተታ ግቴዎስ ሁለት ሰዎች
ናጥው ይላል ግርቀስ ሸድ ሰው
አለ እንደምነው አይጣላም ቢ
ሉ አይጣላም ነገር እንደ ግቴ
ዎስ ነው ሁለት ናጥው ግርቀ
ስ እንደ ግላቱ ለመንገር ከ
በታ ብሉ እንደም አንዱ የዐ
ናበት አንዱ ያልዐናበት ነው
ግቴዎስ የጸናበትንም ያልጸናበ
ትንም ቲጥር ሁለት አለ ግርቀ
ስ ያልጠናበትን ትቶ ሸድ አለ፤
ወፈርሁ፤ ፈሩ፤
፪፻፳፩ ወዚነውም ስለ ርአዩ ዘከመ
ኮነ ዘጋጂን ወዘበእንተ አገርው
፪፻፳፩ ጋጂን ያደረበት ሰው የሆነው
ን በእረዎችም የተደረገውን
ያዩ ሰዎች ነገሩዋቸው።
፪፻፳፩ ወአገዙ ያስተባባሪዎ ከመ
ይዓዕ እምደወሉ።
፪፻፳፩ ካገራቸው ይሄድ ዘንድ ያለም
ኑት ጀመሩ።
፪፻፳፩ ወግሪጎ ሐመረ ወአስተባባሪዎ
ውአቱ ዘጋጂን ይሐር ምስሌሁ
፪፻፳፩ ከመርከብ በወጣ ጊዜም ያጋ
ጌን ያደረበት ሰው ከሱ ጋራ
ይሄድ ዘንድ ግለደው ሐተታ
ምናጌ ሽቶ ይመለስባል ብ
ሉ ፈርቶ።
፪፻፳፩ ወከልዎ እግዚእ ኢየሱስ ወይ
ቤሉ ሐር ወአቱ ቤተክ ጎበ
እሊኦክ።
፪፻፳፩ ጌታ ከለከለው ምናጌ ሽቶ ላ
ለው እጣህ ምናጌ አይደለም
ወደቤትህ ወደወገናችህ ሂድ
አለው።
ወንግር ዙሉ ዘገብረ ለክ እ
ግዚአብሔር።
እግዚአብሔር ያደረገልህን አ
ስተምር አለው። ሐተታ ይመለ
ስብኛል ብሉ ፈርቶ ላለው አ

ይዞህ አይመለስብህም ከዚትህ
ሂድህ እግዚአብሔር ያደረገልህ
ን ተአምራት አስተምር አለው
ወዘከመ ተግላለክ።
ይቅርም እንዳለህ ተናገር፤
፳ ወሐረ ወአጋዘ ይስጠክ በዓሥ
ሩ አገጉር ዙሉ ዘገብረ ሉቱ
ኢየሱስ።
፳ ጌታ ያደረገልትን ሁሉ ባሥሩ
አገር ያስተምር ጀመረ።
ወአገክሩ ዙሉ።
ሁሉም አደነቱ፤
ዘከመ ፈወሰን ለእንተ ደም ይ
ውገዛ ወለወለተ ኢያሊርስ፤
፳፩ ወካዕበ ዓደወ እግዚእ ኢየሱ
ስ በሐመር ግዕዶተ፤
፳፩ ዓገመኛም ጌታ በመርከብ ወ
ደግዶ ተሸገረ።
ወተጋብኡ ብዙኃን ሰብእ ጎ
ቤሁ ጎበ ሐይቀ ባሕር፤
በባሕር አጠገብ ላለ ብዙ ሰዎ
ች ወደሱ ተሰበሱ።
፳፩ ወመጽኢ ጎቤሁ ጳ ብሊክ መጋ
ቤ ምክረብ ዘከመ ኢያሊርስ
፳፩ የምክረብ ሹም ኢያሊርስ የ
ግባል አንድ ሰው ወደሱ መጣ
ወሶበ ርአዩ ሰገደ ሉቱ ተሕ
ተ አገሪሁ ባየውም ጊዜ
ከእገሩ በታች ሰገደለት፤
፳፩ ወብዙኃ አስተባባሪዎ።
፳፩ እጅግም ለመነው።
ወደቤ ወለትዩ አልጸተት ት
ሙት።
ልጄ ልትጥት ተርባለች።
ወባሕቱ ነፃ ደይ እደክ ላዕ
ሌሃ ወተሐዩ።
ነገር ገን መጥተህ አጅህን
ሚንባት ትድናለች።
፳፩ ወሐረ እግዚእ ኢየሱስ ምስሌ

የግርብ ወንጌል።

ሁ ወተለውም ብዙኃን ሰብኢ፤
፳፩ ብዙ ሰው ተከተሉት ከሱ ጋራ
ሔደ፤
ወተጋፍዕም።
ያሚንቁት ነበር።
፳፪ መጽሐት ብእሲት እንተ ደም
ይውግዝ እምነ ፲ ወ፪ ክረምት።
፳፫ ካሥራሁለት ዓመት ጀምሮ ደ
ም የሚፈሳት ሴት መጣች።
፳፯ ወብዙኃን አሕመምባ ብዙኃን
ዓቀብተ ሥራዬ እንዘ ይፈው
ሰም።
፳፰ እናድናታለን እያሉ ብዙ ባለ
መድኃኒቶች ብዙ አደከሟት።
ወአስተዋጽኦት ክሉ ንዋያ ወ
አጎለቀት፤
ገንዘቧን ሁሉ አውጥታ ጨረ
ሰች።
ወአልቦ ዘበቀኝ ዘእንበለ ዳ
ዕሙ ዘአልሀማ።
እየጸናባት ከመሄድ በቀር የ
ረባት የጠቀማት የለም፤
ሰብእ ጥቀ እኩይ ውእቱ ወአ
ርፎምድር ይልሕም እከየ እን
ዲል።ዘእንበለ ዘብእሳ ዘእንበ
ለ ዘተወሰከ ሕማም ይላል እ
የባሰባት እየታከለባት ከመሄድ
በቀር የጠቀማት የለም።
፳፯ ወሰሚን በእንተ እግዚእ ኢየ
ሱስ መጽሐት ወቦእት ማዕከለ
ሰብእ ወገሠሠት ጽንፈ ልብሱ
እንተ ድጎሬሁ።
፳፰ የጌታን ነገር በሰማች ጊዜ
መጥታ ከሰው መካከል ገብታ
በኋላ የልብሱን ዘርፍ ዳሰሰች
፳፯ እንዘ ትብል እምከመ ገሠሥ
ኩ ጽንፈ ልብሱ አሐዩ እምደ
ዌየ፤
፳፰ የልብሱን ዘርፍ የያዘኩ እን
ደሆነ እድናለሁ ብላ፤

፳፱ ወሰቤሃ ነጽፈ ነቅዓ ደግ።
፳፱ ያን ጊዜውንም የደሟ ምንጭ
ደረቀ።
ወእንከረት ርእሳ ወሐይወት
እምደዌሃ፤
ከደዌዋ እንደዳነች እሷ አደ
ነቀች።አንድም ወአእመረት ር
እሳ፤ ጥሒና ተሰማት።
፴ ወአእመረ እግዚእ ኢየሱስ
ከመ ወጽኦ ኃይል እምሬሁ ወ
ተመይጦ ጎበ ሰብእ ይቤሉሙ
መኑ ገሠሠኒ ጽንፈ ልብሰየ።
፴ ጌታም ኃይል ከሱ እንደወጣ
አውቆ ወደሰምቼ ተመልሶ የ
ልብሱን ዘርፍ የያዘኝ ማነው
አላቸው።
፴፩ ወይቤልም አርዳኢሁ ኢትሬ
ኢኑ ሰብእ እንዘ ይትጋፍዓከ
እንተ ትብል መኑ ገሠሠኒ ጽ
ንፈ ልብሰየ።
፴፪ ደቀ መዛሙርቱ ሰው ሲያሜን
ቅህ አታይምን የልብሱን ዘርፍ
ማን ዳሠሠኝ ትላለህ አሉት።
፴፫ ወተመይጦ ከመ ይርእይ ዘገ
፴፫ ብረ ዘንተ። ይህን ያደ
ረገን ሊያይ ተመለሰ።
፴፫ ወፈርሃት ይእቲ ብእሲት።
፴፫ ያች ሴት ፈራች።
ወርእደት ጥቀ፤
እጅግ ተጨነቀች፤
እስመ አእመረት ዘኮነ ላዕሌሃ
የተደረገባትን ስላወቀች፤
ወመጽሐት ጎበ እግዚእ ኢየ
ሱስ ወሰገደት ሎቱ ታሕተ
እገራሁ፤
ወደ ጌታ መጥታ ሰገደችለት
ወነገረቶ ክሉ ጽድቅ፤
እውነቱንም ሁሉ ነገረችው።
፴፬ ወይቤላ ወለትየ ሃይማኖትኪ
አሕየወተኪ እትዊ በሰላም።

፴፬ ልጄ ሃይማኖትኪ አድናባልና
በደሀና ሂጅ አላት።
ወሕየዊ እምደዌኪ።
ከደዌሽም ተፈወሽ አላት፤
፴፭ ወእንዘ ይትናገር ምስሌሃ መ
ጽኢ ምስሌሃ ጎበ መጋቤ ም
ክራብ ወይቤልም ወለትከሰ
ሞተት ወኢታዓምም እንከ ለ
ሊቅ፤
፴፭ ከሷ ጋራ ሲናገር ሰዎች ወ
ደሹሙ መጥተው ልጅህስ
ሞታለች ከንግደህስ ወዲህ መ
ምርን አታድክመው አሉት።
ሐተታ ማቴዎስ ወለትየ ሞተ
ት አለው ይላል።ማርቆስ አል
ፀቀት ትሙት አለው አለ እን
ደምነው አይጣላም ቢሉ አይ
ጣላም ነገር እንደ ማቴዎስ ነው
ወለትየ ሞተት ብሉታል ሞ
ተች አልክ ቢለው ደንግጦ አ
ልፀቀት ትሙት ብሉታል እ
ንደ ማርቆስ ይህን ተከፍለው
ጽፈዋል።አንድም ነገር እንደ
ማርቆስ ነው አልፀቀት ትሙ
ት ብሉታል ዝግጥግጥ ቢልበ
ት ፈጥኖ ይሄድልኛል ብሎ
ወለትየ ሞተት ይለዋል ይህን
ተከፍለው ጽፈዋል።አንድም
አልፀቀት ትሙት ብሉታል ብ
ላቱኖች መጥተው ወለትከሰ
ሞተት ኢታዓምም እንከ ለሊ
ቅ አሉት የብላቲኖቹን ቃል
ይዘ ሞተት ብሉታል።የፊተ
ኛውን ማርቆስ የኋለኛውን ማ
ቴዎስ ጻፉ ነገር እንደ ማቴዎ
ስ ነው።
፴፮ ወሰሚያ እግዚእ ኢየሱስ እን
ዘ ይትናገርዎ ይቤሉ ለመጋ
ቤ ምክራብ ኢትፍራህ ተአ
መን ዳዕሙ ተሐዩ ወለትክ።

ወንጌል ዘግርቆስ፤

፴፮ ጌታ ገን ሲነገሩት ሰዎቶ የ
ምዙራቡን ሹም እመን እንጂ
አትፍራ ልጅህም ትድናለች
አለው።
፴፯ ወክልን ከመ አልቦ ዘይተልዎ
ዘእንበለ ጴጥሮስ ወያዕቆብ ወ
ዮሐንስ እኅሁ ለያዕቆብ።
፴፯ ከያዕቆብ ከጴጥሮስ ከያዕቆብ
ወንድም ከዮሐንስም በቀር የ
ሚከተለው እንዳይኖር ክለክለ
፴፰ ወቦአ ቤቶ ለመጋቤ ምዙራብ
፴፰ ከምዙራብ ሹም ቤት ገባ።
ወረከቦሙ እንዘ ይትሐወኩ
ወይበክዩ ልዩአወይዉ ብዙኃ፤
ሲያለቅሱና ሲታወኩ በብዙም
ሲጮሁ አገኛቸው።
፴፱ ወቦአ ወይቤሉሙ ለምንት ት
ትሐወኩ።
፴፱ ገብቶ ለምን ትታወካችሁ አ
ላቸው።
ወትበክዩ።
ለምን ታለቅላችሁ።
ሕፃንሰ ኢሞተት።
ብላቴናይቱስ አልሞተችም አ
ላቸው።
አላ ትነውም።
ተኝታለች እንጂ አላቸው፤
፵ ወሰሐቅም። ሳቱበት።
፵ ወእምዝ ሰደደ ዙሉ ወነሥአ
ሙ ለአቡሃ ወለእማ ለሕፃን ወ
እለ ምስሌሆሙ ወቦአ ገባ
ሀለወት ሕፃን።
ከዚህ በኋላ ሁሉን አስወጥቶ
የብላቴናይቱን እናትና አባት
ከሱም ጋራ የነበሩትን ይዞ
ብላቴናይቱ ክለችበት ገባ።
፶፩ ወአኀዘ አደሃ ለሕፃን፤
፶፩ የብላቴናይቱን እጁዋን ያዛት
ወይቤላ ጣቢታ ቁሚ።
ጣቢታ ቁሚ አላት፤

ተንሥኢ ወለትየ ብሂል በት
ርንሚሁ። ትርንሚው
ልጄ ተነሽ ማለት ነው።
፶፪ ወተንሥአት ሶቤሃ ይእቲ ወለ
ት ወአንሶሰወት።
፶፪ ያችም ብላቴና ፈጥና ተነሥታ
ሄደች።
ወ፲ ወደቱ ክረምታ፤
አሥራሁለት ዓመት ሁኑዋት
ነበር፤
ወደንገጸ ሶቤሃ ዓቢየ ድንጋፂ
ያን ጊዜም ታላቅ ድንጋፂ ደ
ነገሙ።
፶፫ ወገሠጸሙ ለአቡሃ ወለእማ ብ
ዙኃ ከመ አልቦ ዘየአምር ዘንተ
፶፫ ይህን ማንምማን የሚያውቀ
ው እንዳይኖር እናት አባቷን
ብዙ ገሠጸቸው።
ወአዘዘ የሀብዋ ዘትበልዕ።
የምትበላውም ስጧት አለ።

ዘከመ ሰበከ ኢየሱስ በናዝሬት

ምዕራፍ ፮።
፶ ወወጸኢ እግዚእ ኢየሱስ እ
ምሆየ ቦአ ሀገር። ማቴ ፲፫ ፶፬
ሉቃ ፪ ፲፮።
፶ ከዚያም ወጥቶ ወደ ሀገሩ ገባ
ወተለውም አርዳኢሁ።
ደቀ መዛሙርቱ ተከተሉት።
፶ ወበሰንበት መሐርሙ በምዙ
ራብ።
፶ ቅዳሜ በምዙራብ አስተማራ
ቸው።
ወብዙኃን ያጸምዕም ወያነክሩ
እንዘ ይብሉ እምአይቲ ሉቱ
ዝንቱ ዙሉ ትምሕርት።
ብዙ ሰዎች ሰምተው ይህ ሁሉ
ከወዴት ተገኘለት ብለው አ
ደነቁ።

ወምንትኑ ዛቲ ጥበብ እንተ ተ
ውሀበት ሉቱ።
ይህችስ የተሰጠችው ጥበብ ም
ንድናት። ወዝኒ ኃ
ይል ዘይትገበር በእደዊሁ።
ይህስ በጁ የሚደረግ ኃይል
ምንድን ነው።
፫ አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ወልዱ ለ
ፀራቢ። ዮሐ ፮ ፶፪፤
፫ የፀራቢ ልጅ አይደለምን።
ወወልደ ማርያም።
የማርያምስ ልጅ አይደለምን።
ወአኅዊሁኒ ያዕቆብ ወዮሳ ወይ
ሁዳ ወስምያን።
ወንድሞቹስ ዮሳና ያዕቆብ ይ
ሁዳም ስምያንም አይደሉምን።
ወአኮኑ አኃቲሁኒ ሀለዋ ዝየ
ኅቤን።
እኅቶቹስ ከኛ ዘንድ ያሉ እ
ይደለምን ብለው።
ወተአቅፉ።
በሱ ምክንያት ተጠራጠሩ።
፪ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ
ኢኮነ ምኑነ ነቢይ ዘእንበለ በ
ሀገሩ ወበቤቱ ወበኅብ እዝ
ማዲሁ። ማቴ ፲፫ ፶፯ ሉቃ ፪ ፳፪
፪ ዮሐ ፪ ፶፪። ጌታም ነቢይ
በሀገሩና በወገኑ በቤቱም በ
ቀር አይናቅም አላቸው።
፪ ወኢገብረ ኃይለ በሀየ ዘእንበ
ለ ኅዳማን ድውያን ዘአንበረ እ
ዴሁ ኒቤሆሙ ወአሕዩሞሙ።
፪ እጁን ጭና ካጥፍቶ ከጥቂት
በሽተኞች በቀር በዚያ ኃይል
ተአምራት አላደረገም።
፯ ወአንክረ ኢላሚናቶሙ።
፯ አለማመናቸውን አደነቀ፤
ወአንሶሰወ እግዚእ ኢየሱስ
ውስተ ዙሉ አህጉረ አድያም
እንዘ ይሚሀር።

የግርባስ ወንጌል።

እያስተማረ በአውራጃው ሀገር
ሁሉ ተመላለሰ።

ዘከመ ፈንዎሙ ለሐዋርያት
ይስብኩ።

፯ ወጸው የሙ ለ፲ቱ ወፄቱ ሐዋር
ያት። ማቴ ፲፩ ማር ፫ ፲፱፡ሉ ፱ ፩

፯ አስራ ፪ቱን ሐዋርያት መረጣቸው። ወፈንዎሙ በበጀቱ።
ሁለት ሁለቱን ላካቸው። ሐተታ አንዱ ቢደክም አንዱ ያጸናዋልና። ለእመ ወድቀ ፩ዱ ያነሥኦ ካልው ፈትል ሥሉስ ኢይትበተክ እጉኒ ዘይትራዳዕ እገዋሁ ከመ ሀገር እንተ ባቲጥቅም እንዲል። ወአብሐሙ ላዕለ አጋንንት እኩያን። በከፉ አጋንንት ላይ ስልጣን ሰጣቸው።

፳፭ ወአዘዘሙ ከመ አልቦ ዘይሰንቁ ለፍናት። ለመንገድም ስንቅ እንዳይዙ አዘዘቸው። ወኢይንሥኦ ዘእንበለ በትር ባሕተታ። ከበትር ብቻ በቀር እንዳይዙ። ሐተታ ማቴዎስ ኢበትረ ይላል ከዚህ ማርቆስ ዘእንበለ በትር አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም። አምልኮቱን እስኪያውቁ ድረስ አትያዙ ይላል። አምልኮቱን ካወቁ በኋላ ግን ቢይዙም ባይዙም አይጎዳምና ዘእንበለ በትር አለ እንደም ማቴዎስ ጌጸኛውን አትያዙ ሲል ኢበትረ አለ። ማርቆስ ተራውን ሲል ነው። አንድም በትር ሳይቀር አትያዙ ሲል ነው። ወኢጎብስተ። እንጀራ ስንኳ። ወኢጸናነተ።

ከረጢትም። አጠርቀዋል።
ወኢብሩረ።
ወርቅ ብር አትያዙ።
ወኢጸረቀ ውስተ ቅናቶሙ።
በመታጠቂያቸውም ናስ።

፱ ዘእንበለ አሣዕን ዘውስተ እገሪሆሙ። ግብ ፲፪ ፳።

፱ በእግራቸው ካለ ጫማ በቀር። ሐተታ ማቴዎስ ኢአሣዕን ይላል ከዚህ ማርቆስ ዘእንበለ አሣዕን አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም አምልኮቱን እስኪያውቁ ድረስ አታድርጉ ይላል። አምልኮቱን ካወቁ በኋላ ግን ቢያደርጉትም ባያደርጉትም አይጎዳምና ዘእንበለ አሣዕን አለ። አንድም ማቴዎስ ጌጸኛውን ሲል ነው። አንድም ጫማ ሳይቀር አታድርጉ ሲል ነው አግብኦ ሊተንዋይዩ ዘእንበለ ብእሲትዩ እንዲል። ወኢይልበሱ ፪ኦ ክዳናተ።

ሁለት ልብስም እንዳይለብሱ።

፲ ወይቤሉሙ ቤተ ኅብ በእክሙ ህዩ ንበሩ እስከ አመ ትወጽኦ እምህዩ።

፲ ከዚያ እስከትወጡ ድረስ በገባችሁበት ቤት ኑሩ።

፲፩ ወብሔረ ኅብ ኢተወክፋክሙ ወኢሰምዑክሙ ወጸአክሙ እምህዩ ንገፋ ዐበለ እገሪክሙ ማቴ ፲ ፲፱፡ሉ ፳፱ ፩፻፲፱ ፲፫ ፶፩

፲፩ የማይሰጧችሁና የማይቀበሏችሁ ሰዎች ካሉበት ሀገር ወጥታችሁ የግራችሁን ትቢያ አራግፋ።

ከመ ይኩን ስምዓ ላዕሌሆሙ ምስክር ይሆንባቸው ዘንድ።

አማን እብለክሙ ከመ ድረከባ ሳሕተ ሰዶም ወገሞራ አመ ዕ

ለተ ደይን እምይአቲ። ሀገር።
ከዚያች አገር ይልቅ ሰዶም ገሞራ በፍርድ ቀን ዕረፍትን እንዲያገኙ በውነት እነግራችኋለሁ።

፲፪ ወወጸአሙ ሰበኩ ነሉሄ ከመ ነሉ ይነሥሉ።

፲፪ በወጡም ጊዜ ሁሉ ንስሐ ይገቡ ዘንድ አስተማሩ።

፲፫ ወብዙኃን አጋንንተ ያወጽኦ።

፲፫ ብዙ አጋንንትም ያወጡ ነበር። ወይቀብሶም ቅብዓ ለብዙኃን ድውያን። ያዕ ፭ ፲፬።

ብዙ በሽተኞችንም ዘይት ይቀባቸው ነበር።

ወየሐይወ።

ይድትም ነበር። ሐተታ መጽሐፈ ቀንዲል የሚባል አለ ያን በዘይት እየደገሙ ይቀባቸው ነበርና። አንድም ጸሎቱን ቅብሶ አለው ሌላውን የሚቀባው ሰው እጁን ሳይነካው እንዳይቀር ጸሎትም የሚጸልይ ሰው ራሱን ሳይጠቀም ሌላውን አይጠቅምምና።

ወየሐይወ።

ይድትም ነበር። ሐተታ መጽሐፈ ቀንዲል የሚባል አለ ያን በዘይት እየደገሙ ይቀባቸው ነበርና። አንድም ጸሎቱን ቅብሶ አለው ሌላውን የሚቀባው ሰው እጁን ሳይነካው እንዳይቀር ጸሎትም የሚጸልይ ሰው ራሱን ሳይጠቀም ሌላውን አይጠቅምምና።

ወየሐይወ።

ይድትም ነበር። ሐተታ መጽሐፈ ቀንዲል የሚባል አለ ያን በዘይት እየደገሙ ይቀባቸው ነበርና። አንድም ጸሎቱን ቅብሶ አለው ሌላውን የሚቀባው ሰው እጁን ሳይነካው እንዳይቀር ጸሎትም የሚጸልይ ሰው ራሱን ሳይጠቀም ሌላውን አይጠቅምምና።

ወየሐይወ።

ይድትም ነበር። ሐተታ መጽሐፈ ቀንዲል የሚባል አለ ያን በዘይት እየደገሙ ይቀባቸው ነበርና። አንድም ጸሎቱን ቅብሶ አለው ሌላውን የሚቀባው ሰው እጁን ሳይነካው እንዳይቀር ጸሎትም የሚጸልይ ሰው ራሱን ሳይጠቀም ሌላውን አይጠቅምምና።

ወየሐይወ።

ይድትም ነበር። ሐተታ መጽሐፈ ቀንዲል የሚባል አለ ያን በዘይት እየደገሙ ይቀባቸው ነበርና። አንድም ጸሎቱን ቅብሶ አለው ሌላውን የሚቀባው ሰው እጁን ሳይነካው እንዳይቀር ጸሎትም የሚጸልይ ሰው ራሱን ሳይጠቀም ሌላውን አይጠቅምምና።

ወየሐይወ።

ይድትም ነበር። ሐተታ መጽሐፈ ቀንዲል የሚባል አለ ያን በዘይት እየደገሙ ይቀባቸው ነበርና። አንድም ጸሎቱን ቅብሶ አለው ሌላውን የሚቀባው ሰው እጁን ሳይነካው እንዳይቀር ጸሎትም የሚጸልይ ሰው ራሱን ሳይጠቀም ሌላውን አይጠቅምምና።

ወየሐይወ።

ይድትም ነበር። ሐተታ መጽሐፈ ቀንዲል የሚባል አለ ያን በዘይት እየደገሙ ይቀባቸው ነበርና። አንድም ጸሎቱን ቅብሶ አለው ሌላውን የሚቀባው ሰው እጁን ሳይነካው እንዳይቀር ጸሎትም የሚጸልይ ሰው ራሱን ሳይጠቀም ሌላውን አይጠቅምምና።

ወየሐይወ።

ይድትም ነበር። ሐተታ መጽሐፈ ቀንዲል የሚባል አለ ያን በዘይት እየደገሙ ይቀባቸው ነበርና። አንድም ጸሎቱን ቅብሶ አለው ሌላውን የሚቀባው ሰው እጁን ሳይነካው እንዳይቀር ጸሎትም የሚጸልይ ሰው ራሱን ሳይጠቀም ሌላውን አይጠቅምምና።

ወንጌል ዘግርቆስ ።

ነቢይ ነው ያሉም አሉ።
 ወእመ አኮ ከመ ፩ዱ እምነቢ
 ያት። ወይም ከነ
 ቢያት አንዱ ነው አሉ።
 ፲፮ ወሰሚያ ሄሮድስ ይቤ ዮሐንስ
 ውእቱ ዘአነ መተርኩር አሰ።
 ፲፯ ሄሮድስ ግን በሰማ ጊዜ እኔ
 እራሱን የቂረጥኩት ዮሐንስ
 ነው አለ።
 ውእቱ ተንሥኦ እመታን።
 እሱ ከመታን ተንሥቷል።
 ፲፱ እስመ ውእቱ ሄሮድስ ፈነወ አ
 ግብርቲሁ ወአኃዞ ለዮሐንስ
 ወሞቅሖ። ሉቃ ፫ ፲፱።
 ፲፯ እሱ ሄሮድስ ብላቴናቹን ልኮ
 ዮሐንስንም ይዞ በግዞት አኑ
 ሮት ነበረና።
 በእንተ ሄሮድያዳ ብእሲተ ፊ
 ልጹስ እጉሁ።
 በወንድሙ በፊልጶስ ሚስት
 በሄሮድያዳ ምክንያት።
 ፲፰ እስመ ኪያሃ አውሰበ እስመ
 ይቤሉ ዮሐንስ ኢይደልወከታ
 ውስብ ብእሲተ እጉከ። ዘሌ ፲
 ፩ ፲፮፤
 ፲፰ እሷን ስላገባ ዮሐንስ የወንድ
 ምሀን ሚስት ልታገባ አይገባ
 ህም ይለው ነበርና።
 ፲፱ ወተቀየመቶ ሄሮድያዳ።
 ፲፱ ሄሮድያዳም ቂም ይዛበት ነ
 በርና።
 ወፈቀደት ታቅትሉ።
 ልታስገድለውም ትወድ ነበር።
 ወስዕነት።
 አልተቻላትም ግለት ነውር
 አጣችበት።
 ፳ እስመ ከነ ይፈርህ ሄሮድስ
 ለዮሐንስ።
 ፳ ሄሮድስ ዮሐንስን ይፈራው
 ነበርና።

እስመ የአምር ከመ ብእሲ ጸ
 ድቅ ወቅዱስ ውእቱ።
 ደግ ሰው ቅዱስም እንደሆነ
 ስላወቀ።
 ወይትዓቀቦ።
 ይጠባበቀው ነበር።
 ውስተኃ ሰምዓ በኃቤሁ።
 በሱ ዘንድ ብዙ ነገር ሰምቶ።
 ወይፈቅድ ይርአይ ተአምረ ዘ
 ይገብር።
 የሚያደርገውን ተአምራት ሊ
 ያይ ይወድ ነበር።
 ወያስተሐውዝ።
 ምን ያምር ይል ነበር።
 ወይፈቅድ ይስምዖ።
 ሊሰማውም ይወድ ነበር።
 ፳፩ ወከነት ዕለተ አመ ይገብር ሄሮ
 ድስ በዓለ በዕለተ ተወልደ።
 ፳፩ ሄሮድስ የተወለደበትን በዓል
 አድርጎ በነበረ ጊዜ።
 አምስሐ መኳንንቲሁ።
 መኳንንቱ ቀኖዝማች ግራዝ
 ማች።
 ወመላእክቲሁ።
 አለቆቹን።
 ወመሳፍንቲሁ።
 ይጃዝማችቹን።
 ወመገብቶ።
 ሹማምንቱን።
 ወአበይተ ሀገረ ገሊላ።
 የገሊላን ታላላቆችን ግለት ወ
 ይዛዝሩን ምሳ አበላ።
 ፳፪ ወቦአት ወለተ ሄሮድያዳ ወዘ
 ፈነት።
 ፳፪ ወለተ ሄሮድያዳ ገብታ ዘፈነች።
 ወአሥመረቶ ለሄሮድስ።
 ሄሮድስን ደስ አሰኘችው።
 ወእለ ይረፍቄ ምስሌሁ።
 ከሱ ጋራ የተቀመጡትን ደስ
 አሰኘች።

ወይቤላ ንጉሥ ለይአቲ ወለት
 ሰአልኒ ዘትፈቅዱ ወእሁበኪ።
 ንጉሥም ያችን ብላቴና የምት
 ወጀውን ለምኝኝ እሰጥሽአለ
 ሁ አላት።
 ፳፫ ወመሐለ ላቲ ከመ የሀባ ዘሰአ
 ለቶ እስከ መንፈቀ መንግሥ
 ቱ።
 ፳፫ እስከ መንግሥቱ እኩሌታ ስ
 ኳን የለመነችውን ይሰማት ዘ
 ንድ ግለላት።
 ፳፬ ወወጽአት ወትቤላ ለእግ ም
 ንተ እስከሉ።
 ፳፬ ወጥታም እናቷን ምን ልለም
 ነው አለቻት።
 ወትቤላ ርአሶ ለዮሐንስ መጥ
 ምቅ።
 የዮሐንስ መጥምቅን ራስ አለ
 ቻት።
 ፳፭ ወቦአት ሶቤሃ ኃበ ንጉሥ እ
 ንዘ ትጌጉዕ ወሰአለቶ።
 ፳፭ ያን ጊዜውንም ፈጥና ወደ ን
 ጉሡ ገብታ ለመነችው።
 ወትቤሉ እፈቅድ ይእዜ ተሀ
 በኒ ርአሶ ለዮሐንስ መጥምቅ።
 የዮሐንስ መጥምቅንም ራስ
 በገበታ አሁን ትሰጠኝ ዘንድ
 እለምንሃለሁ አለችው።
 ፳፭ ወተከዘ ንጉሥ በእንተ መሐ
 ላሁ።
 ፳፭ ንጉሥ ስለ ግላው አዘነ።
 ወበእንተሂ እለ ይረፍቄ ምስ
 ሌሁ።
 ከሱ ጋራ ስለ ተጥመጡት።
 ወኢፈቀደ ይዕቦያ።
 ሊነሳት ግን አልወደደም።
 ፳፭ ወፈነወ ንጉሥ ሶቤሃ መስተ
 ራትአተ ሐራ።
 ፳፭ የዚያን ገዜም ንጉሡ ጭፍራ
 ውን የሚያቅናኑትን ላከ።

የግርብ ወንጌል።

ወአዘዘ ያምጽኡ ርእሶ።
 ራሱን ያመጡ ዘንድ አዘዘ።
 ሸ፳ ወሐሩ ወመተሩ ርእሶ ለዮሐ
 ንስ መጥምቅ በቤተ ምቅሕ።
 ሸ፳ ሂደው በገዛት ቤት ራሱን
 ቀረጡ።
 ወአምጽኡ ርእሶ በግሐል ወ
 ወሀብዋ ለይለቲ ወለት።
 ራሱንም በገበታ አምጥተው
 ለዚያች ብላቴና ሰጧት።
 ወይለቲኒ ወለት ወሀበት ለእግ
 ያችም ብላቴና ለናቷ ሰጠች።
 ሸ፱ ወሰሚያው አርዳኢሁ ሐሩ
 ወነሥኡ በድኖ ወቀበርዎ።
 ሸ፱ ደቀ መዛሙርቱ በሰሙ ጊዜ ሄ
 ደው በድኑን አንስተው ቀበሩት
 ዘከመ ተመይጡ ሐዋርያት።
 ሸ ወተጋብኡ ሐዋርያት ኅበ እ
 ገዚእ ኢየሱስ ወነገርዎ ዘሉ
 ዘገብሩ።
 ሸ ሐዋርያት ወደ ጌታ ተሰብስ
 በው ያደረጉትን ሁሉ ነገሩት
 ወዘከመ መሐሩ።
 እንዳስተማሩም ነገሩት።
 ሸ፭ ወይቤሉሙ ንኡ ንፃዕ ገዳመ
 በሕቲተነ ወታዕርፋ ሕቀ። ማቴ
 ፲፬ ፲፫። ሉቃ ፱ ፲። ዮሐ ፳ ፩፤
 ሸ፭ ጥቂትም ታርፋ ዘንድ ኑ ለብ
 ቻችን ወደ ምድረ በዳ እንሂ
 ድ አላቸው።
 ሸ፭ እስሙ ብዙኃን አለ የሐውሩ
 ወይገብኡ።
 ሸ፭ የሚወጡ የሚገቡ ብዙ ነበሩና፤
 ወኢያበውሕዎሙ ይበልፁ እ
 ከለ።
 እህል ይባሉ ዘንድ አያሰናብ
 ቷቸውም ነበርና።
 እስሙ ኢያስተርከቡ።
 ጊዜም አላገኙምና።

ሸ፭ ወሐሩ ሐቅለ በሐመር ባሕቲ
 ቶሙ።
 ሸ፭ ብቻቸውንም በመርከብ ወደ
 ምድረ በዳ ሄዱ።
 ወርእይዎሙ እንዘ የሀውሩ ወ
 አእመርዎሙ ብዙኃን።
 ብዙ ሰዎችም ሲሄዱ አይተ
 ዋቸው አወጽቸው።
 ወሐሩ እንተ እግር ኅቤሁ እ
 ምክሉ አገኙር።
 ከየሀገሩ ወጥተው በእግር ወ
 ደሱ ሄዱ።
 ወተቃደምዎሙ ወመጽኡ ኅ
 ቤሁ።
 ቀድመዋቸውም ወደሱ መጡ
 ዘከመ አብዝኃ በቀዳሚ ኅምስ
 ኅብስተ።
 ሸ፱ ወወጸኦ እግዚእ ኢየሱስ ር
 እዩ ብዙኃ ሰብአ። ማቴ ፱ ሸ፮
 ፲፬ ሸ፮።
 ሸ፱ ጌታም በወጣ ጊዜ ብዙ ሰው
 አየ።
 ወመሐርሙ።
 አስተማራቸውም።
 እስሙ ከመ አባግዕ ዘአልበ
 ኖላዊ እሙንቱ።
 ጠባቂ እንደሌላቸው አባግዕ
 ናቸውና።
 ወአኃዘ ይምሐርሙ ብዙኃ።
 ብዙ ያስተምራቸው ጀመር።
 ሸ፭ ወእምድጎረ ብዙኅ ሰዓት መ
 ጽኡ አርዳኢሁ ወይቤልዎ ሐ
 ቅል ውለቱ ዝ ብሐር።
 ሸ፭ ከጥቂት ሰዓት በኋላም ደቀ
 መዛሙርቱ መጥተው ይህ ቦታ
 ምድረ በዳ ነው።
 ወሰዓቱኒ ወድዓ መስዩ።
 ጊዜው ፈጽሞ መሸቷል።
 ሸ፮ ሠዓር ሰብአ ይሐሩ ውስተ

አዕዓዳት ወይዛየጡ ሉሙ ሲ
 ሳዩ። ሉቃ ፱ ፲፪።
 ሸ፮ ወደ መንደር ሄደው ምግባቸውን
 ይገዙ ዘንድ ሕዝቡን አ
 ሰናብታቸው አሉ። ሐተታ ወ
 ምሴተ ከዊኖ እንደ ማቴዎስ
 ወእምድጎረ ብዙኅ ሰዓት እን
 ደ ግርብ። ወተቂልቂል ፀሐይ
 እንደ ሉቃስ፤ መገናኛ ዮሐንስ
 በተገናኝ ሲመሸ ማለት ነው
 ፍትሐሙ ማቴዎስ። ሠዓር ሰብ
 አ ግርብ፤ ፈንዎሙ ሉቃስ
 መገናኛ ዮሐንስ በተገናኝ አ
 ሰናብት አሉት።
 ሸ፯ እስመ አልበሙ ዘይበልፁ።
 ሸ፯ የሚበሉት የላቸውምና።
 ወአውሥኦ ወይቤሉሙ ሀብ
 ዎሙ አንትሙ ዘይበልፁ።
 እናንተም የሚበሉትን ሰጧቸው
 አላቸው።
 ወይቤልዎ አርዳኢሁ ንሐርት
 ወንዛየጥ በ፪፻ ዲናር ኅብስተ
 በሁለት ድሪም እንጀራ እንገ
 ዛ ዘንድ እንሂድን አሉት፤
 ሸ፭ ወይቤሉሙ ሐሩ ወርእዩ ሚ
 መጠን ኃባውዝ ብከሙ።
 ሸ፭ ምን ያህል እንጀራ እንዳለ ሄ
 ዳችሁ እዩ አላቸው።
 ወርእዩሙ ይቤልዎ ኃምስ
 ኅብስት ወፄቲ ዓሣት።
 አይተው አምስት እንጀራ ሁ
 ለት ዓሣም አለ አሉት።
 ሸ፱ ወአዘዘሙ ለክሉሙ ያርፍቅ
 ዎሙ በበምርፋታቲሆሙ ዲበ
 ሐመልማለ ሣዕር። ዮሐ ፳ ፲፤
 ሸ፱ በለመለመ ሣር ላይ በየመቀ
 መጫቸው ሁሉንም ያስቀም
 ጧቸው ዘንድ አዘዛቸው።
 ሸ ወረፈቱ በበምርፋታቲሆሙ።
 ሸ ተከፍለው ተከፍለው ተቀመጡ

ወንጌል ዘግርቀስ፤

በበደት። መቶ መቶው።
ወበበደ።
አምሳ አምሳው። አንድም መቶ
መቶውን በምሳ ሰደቃ፤ አምሳ
አምሳውን በመቶ ሰደቃ።
፵፩ ወነሥኦን ለጅ ጎብስት ወለክ
ልኤቲ። ዓሣት ወነጸረ ሰማየ።
፵፩ አምስቱን እንጀራ ሁለቱንም
ዓሣ ይዞ ወደሰማይ አየ።
ወበረከ። በረከም።
ወፈተተ ጎብስተ ወመሀበሙ
ለአርዳኢሁ ያቅርቡ ሎሙ።
ጎብስቱን ቂርሶ ያቀርቡላቸው
ዘንድ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣ
ቸው፤
ወከፈሎሙ ለዙሎሙ እምዩቲ
ዓሣትኒ።
ሁለቱንም ዓሣ ለሁሉ ከፈለ
፵፪ ወበልዑ ዙሎሙ ወጸገቡ።
፵፪ ሁሉም በልተው ጸገቡ።
፵፫ ወአግኃሁ ዘተርፈ ፍተታተ
፲ ወጄተ መሳደምተ፤
፵፫ የተረፈውንም ቁራሽ አሥራ
ሁለት መሶብ አነሱ።
ወእምዓሣሁኒ።
ዓሣውም።
፵፪ ወእለሰ በልዕም ለውእቱ ጎብ
ስት ዕደው ሃደት።
፵፪ ያን እንጀራ የበሉት ሰዎች
ግን ወንዶቹ አምስት ሺህ ና
ቸው።

ዘከመ ሐረ ዲበ ማይ፤
፵፩ ወአገበርሙ ሶቤሃ ለአርዳኢሁ
ይፅርጉ ሐመረ ወይቅድም
ማዕዶተ ቤተ ሳይዳ፤
፵፩ ወደመርከብ ገብተው ወደቤተ
ሳይዳ ወደማይ ይቀድሙት ዘ
ንድ በዚያን ጊዜ ደቀ መዛ
ሙርቱን ግድ አላቸው።

እስከ ሶበ ይሥዕርሙ ለሕ
ዝብ።
ሕዝቡን እስኪያስናብት ድረስ
ወእምድጎረ ፈነዎሙ ሐረ ወ
ኃለፈ እምሆየ።
አሰናብቷቸው ከዚያ ወጣ።
ወግርገ ደብረ ከመ ይጸሊ።
ሊጸልይም ወደተራራ ወጣ።
፵፩ ወመስዮ ብሔር ሀለወት ሐ
መር ግእከለ ባሕር።
፵፩ በመሸም ጊዜ መርከቢቱ ከ
ባሕር መካከል ነበረች፤
ወውእቱሰ ባሕቲቱ ሀሎ ው
ስተ ምድር።
እሱ ግን ብቻውን በምድር
ነበር፤
፵፩ ወርእዮሙ እንዘ የሐውሩ ወ
ጥቀ ይትመነደቡ።
፵፩ እጅግም እየተጨነቀ ሲሄዱ
አያቸው።
ወየሐምሞሙ ነፋስ፤
ነፋስም ያስጨንቃቸው ነበር።
እስመ እምገጸሙ ውእቱ።
ከወደፈታቸው ነውና።
፵፩ ወበራብዕት ሰዓተ ሌሊት መ
ጽኦ ጎቤሆሙ እግዚእ ኢየ
ሱስ እንዘ የሐውር ዲበ ባ
ሕር። ማቴ ፲፬ ጳ፪።
፵፩ በራተኛው ሰዓተ ሌሊት ጌታ
በባሕር ላይ እየሄደ መጣ።
ወፈቀደ ይትዓደዎሙ፤
ሊያልፋቸውም ወደደ፤
፵፪ ወሶበ ርእይዎ የሐውር ዲበ
ባሕር መሰሎሙ ምትሐተ።
፵፪ በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ
ምትሐት መሰላቸው።
፶ ወዙሎሙ ርእይዎ ወደንገፁ።
፶ ሁሉም አይተው ደነገጡ።
ወአውየው።
ራሁም።

ወነበረሙ ሶቤሃ። ያን ጊዜ
ተናገራቸው።
ወይቤሎሙ ተአመት ከመ አነ
ውእቱ።
እኔ እንደሆንኩ እመት አላ
ቸው፤
ወኢትፍርሁ፤
አትፍሩ።
፶፩ ወግርገ ጎቤሆሙ ውስተ ሐ
መር።
፶፩ ወደመርከብ ወደሳቸው ወጣ።
ወሀደገ ነፋሱ።
ነፋስም ጸጥ አለ።
ወፈድፋደ ተደሙ፤
ፈጽመው ተደነቁ።
ወአንከርዎ፤
አደነቁት፤
፶፪ ወአመሂ ጎብስት ኢለበውም።
፶፪ በንጀራው ጊዜ አላስተዋሉም
ነበር።
እስመ ጽሉል ልቦሙ።
ልቦናቸው ተሸፍኑዋልና።

ዘከመ ጎብረ መንክራተ በጌን
ሴሬጥ በገሚሠ ጽንፈ ልብስ።
፶፫ ወሶበ አደጋ ወበጽሑ ምድረ
ጌንሴሬጥ፤ ማቴ ፱ ፱፪፤
፶፫ ተሻገረውም ከጌንሴሬጥ ም
ድር በደረሱ ጊዜ።
አርሰዩ ሆየ፤
ከዚያ መርከባቸውን አስጠጉ።
፶፪ ወወጸኦሙ እምሐመር አእመ
ርዎ ሶቤሃ ሰብኦ ይእቲ ሀገር
፶፪ ከመርከቡም በወጡ ጊዜ ያንጊ
ዜ የዚያ አገር ሰዎች አወቁት።
፶፪ ወርፁ ውስተ ዙሉ በሐውርት
ወእምጽኡ ድውያን በአራታት
፶፪ ወደየሀገሩ ርጡ ድውያንንም
ባልጋ አመጡ።

የግርድብ ወንጌል

ወይወሰኛ ጎበ ሰምዑ ከመ ሀሉ ውለቱ ሀዩ።
እሱ ያለበትን ወደሰሙበት ይ ወስዷቸዋል።

ዃ፤ ወውስተ አገጉር ወአዕዓዳት ጎበ ቦአ ውስተ ምሥያጣት ያነበርዎሙ ለድውያን።

ዃ፤ ከገበበት ቦታና አገር ድውያንን ካደባባዩ ያናሯቸው ነበር ወአስተብቀሳቸው ከመ ይግሥሡ ጽንፈ ልብሱ።
የልብሱንም ሢኖ ይይዙ ዘንድ ግለዱት፤ ወከሉሙ እለ ገሠሥዎ የሐይዉ ።
የያዙትም ሁሉ ይድኑ ነበር፤

በእንተ ፈሪሳውያን ወሥርዓ ቶሙ።

ምዕራፍ ፯።

ሐ ወተጋብኡ ጎቤሁ ጸሐፍት ወ ፈሪሳውያን መጸሐሙ እምኢ የሩሳሌም።

ሐ ጸሐፍት ፈሪሳውያን ከኢየሩሳሌም መጥተው ወደሱ ተሰበሰቡ።

ቆ ወርእይዎሙ ለአርዳኢሁ እንዘ ይበልዑ እክለ ዘእንበለ ይትሐፀቡ እደሆሙ። ግቴ ፲፭ ፪፤

፪ ደቀ መዛሙርቱን እጃቸውን ሳይታጠቡ ሲበሉ አዩዋቸው

፫ እስመ ፈሪሳውያንሰ ወከሉሙ አይሁድ ለእመ በሕቁ ኢተሐፀቡ እደዊሆሙ ኢይበልዑ እክለ፤

፫ ፈሪሳውያን ገን አይሁድ ሁሉ እጃቸውን በጅጉ ሳይታጠቡ አይበሉም ነበርና። መላላሰው ደም እስኪሰርበው እስኪመለጥ ድረስ ካልታጠቁ አይበሉም

እስመ የዓቅቡ ሥርዓቶሙ ለ ረበናት።

የረበናትን ሥርዓት ይጠብቁ ነበርና።

ዃ ወዘሂ ተዛየጡ እምሥያጥ ኢ ይበልዑ ለእመ ኢያጥመቅም

ዃ ከገበያ የተገዛውንም በውሀ ካላጠቡ አይበሉም ነበር።

ወባዕደኒ ብዙኅ ንርመተ ዘይትዓቀቡ።

ሌላም የሚጠብቁት ብዙ ሥርዓት አለ፤

ወያጠምቁ ጽዋዓተኒ፤ ጽዋውንም ያጥቡት ነበር።

ወቂሳቀሳት፤ ብርቱን ድስቱን።

ወጽሕርታተ፤ ግድጋውን።

ወአራታተ። አልጋውን።

ዃ ወይቤልዎ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ለምንት ኢየሐውሩ አርዳኢክ በከመ ሠርዑ ረበናት

ዃ ጸሐፍት ፈሪሳውያንም ደቀ መዛሙርትህ እንደሸግግሉች ሥርዓት ለምን አይሄዱ አሉት፤

ወዘእንበለ ይትሐፀቡ እደዊሆሙ ይበልዑ እክለ።

እጃቸውንስ ሳይታጠቡ ለምን እህል ይበላሉ።

ዃ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሉሙ አመደልዋን ሠናየ ተነበየ ኢሳይያስ ላዕሌክ

ዃ እንዘ ይብል ዝሕዝብ በከናፍሪሆሙ ያከብሩኒ ወበልበሙ ሰነዋን ይርገቱ እምኒየ።

ኢሳ ፳፱ ፲፫።

ዃ እናንት ገብዝች ኢሳይያስ እኒህ ሕዝብ በከንፈራቸው ያከብሩኛል በልባቸው ገን ፈጽ

መው ከኔ ይርቃሉ ብሎ ኢሳይያስ እውነት ተናግሮባችኋል።

ወከንቱ ያመልኩኒ። በከንቱ ያመልኩኛል።

እንዘ ይሚህሩ ሥርዓታተ ትእዛዛተ ሰብእ። በሰዎች ሥርዓት ትምርት እያስተማሩ።

ወየጋድጉ ትእዛዛተ እግዚአብሔር ወየዓቅቡ ትእዛዛ እንላለመሕያው።

ዃ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ትተው የሰውን ሥርዓት ይጠብቁ ነበረና።

ዃ ጥምቀታተ ጽዋዓት ወቂሳቀሳተ ጽዋውን ብርቱን ድስቱንም ግጠብ።

ዃ ወጽሕርታተ። ግድጋውን።

ወባዕደኒ ብዙኅ ዘይመስሉ ለዝንቱ፤

ሌላውንም ይህን የመሰለውን ሁሉ፤

ዃ ወይቤሉሙ ርቱዕነ ትዕልዉ ትእዛዛተ እግዚአብሔር ከመ ትዕቀቡ ትእዛዛ ርእስክሙ።

ዃ የረሳችሁን ትእዛዝ ትጠብቁ ዘንድ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለታፈርሱ ይገባልን አላቸው

ዃ ወሙሴ ይቤለክሙ አክብር አባክ ወእመክ፤

ዃ ዘፀ ፳ ፲፱። ዘዳ ፭ ፲፯። ኤፌ ፯ ፪። ዘፀ ፳፭ ፲፯። ዘሌ ፳ ፪።

ዃ ወሙሴ እናትና አባትክን አክብር ብሏችኋል።

ወዘእንሰመ ቃለ ላዕለ እቡሁ ወእመ ሞተ ለይሙት።

ዃ አባትና እናቱንም የሰደበ ፈጽሞ ይሙት።

ዃ ወዘእንሰመ ቃለ ላዕለ እቡሁ ወእመ ሞተ ለይሙት።

ዃ አባትና እናቱንም የሰደበ ፈጽሞ ይሙት።

ዃ ወዘእንሰመ ቃለ ላዕለ እቡሁ ወእመ ሞተ ለይሙት።

ዃ አባትና እናቱንም የሰደበ ፈጽሞ ይሙት።

ዃ ወዘእንሰመ ቃለ ላዕለ እቡሁ ወእመ ሞተ ለይሙት።

ዃ አባትና እናቱንም የሰደበ ፈጽሞ ይሙት።

ዃ ወዘእንሰመ ቃለ ላዕለ እቡሁ ወእመ ሞተ ለይሙት።

ዃ አባትና እናቱንም የሰደበ ፈጽሞ ይሙት።

ወንጌል ዘግርቆስ ።

- ፲፩ ወለንትሙሰ ትብልዎ ዘይቤሉ ለአቡሁ።
- ፲፩ እናንተ ገን ላባቱ የሚመልሰውን ትነገሩታላችሁ።
- እው ለእሙ።
- ወይም ለናቱ የሚመልሰውን ተራርባን ዘረባህክ እምኔ የብሂል ከኔ ያገኘኸውን ተራርባን ነው ግለት ነው።
- ፲፪ አታበውህዎ ይገባር ምንተኒ ለአቡሁ ወለእሙ።
- ፲፪ ላባትና ለናቱ ምን ምን ያደርገ ዘንድ አታሰናብቱትም።
- ፲፫ ወትሥሶሩ ታለ እግዚአብሔር በእንተ ትእዛዝ ዘሠራዕከሙ።
- ፲፬ ለሠራችሁት ሥራት የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ታፈርሳላችሁ።
- ወዓዲ ብዙን በእምሳለ ዝንቱ ዘትገብሩ።
- ዳግመኛም ሌላም የምትሠሩ ት ይህን የመሠለ ብዙ አለ ወጸውሶሙ ካዕበ ለሕዝብ ወ ይቤሉሙ ስምዑ ዙልከሙ ወለብዉ። ግቲ ፲፭ ፲።
- ፲፭ ሁለተኛ ሕዝቡን ጠርቶ ስሙ እወቁ አላቸው።
- ፲፭ አልቦ ዘይበውእ እምአፍአ ውስተ አፋሁ ለሰብእ ዘይከል አርዞሶቶ።
- ፲፭ ከውጭ ወደ ሰው አፍ የሚገባው ሊያረከሰው አይችልም፤ ዘእንበለ ዳዕሙ ዘይወፅእ እ ምልቡ ለሰብእ ውእቱ ያረዙ ሶ ለሰብእ።
- ከሰው ልብ የሚወጣ እሱ ያረከሰዋል እንጂ።
- ፲፭ ዘቦ እዝን ሰሚና ለይሰግዕ
- ፲፭ ጆር ያለው ይሰግ።
- ወበዊአ ቤተ እምሳብ ሕዝብ ተስክለዎ አርዳኢሁ ዘንተ እ ምሳለ።
- ከሕዝቡም ዘንድ ወደ ቤት በገባ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ይህን ምሳሌ ጠየቁት።
- ፲፭ ወይቤሉሙ አንትሙኒ ከመዝኑ አትሌብዉ።
- ፲፭ እናንተም እንዲህ ገና አታውቁምን።
- ፲፭ አታስምሩት ከመ ዙሉ ዘእም አፍአ ይበውእ ውስተ ሰብእ ሊያክል አርዞሶቶ።
- ፲፭ ከውጭ ወደ ሰው የሚገባው ሁሉ ሰውን እንዳይጉዳው አታውቁምን።
- ፲፭ እስመ ሊያበውእ ውስተ ልቡ ዘእንበለ ውስተ ከርሁ ከመ
- ፲፭ ወደ ሆዱ ብቻ ነው እንጂ ወደ ልቡ አይገባምና።
- ወጽመ ይትከፃው እንዘ ያን ጽሕ ዙሉ መበልአተ።
- መብሉን ሁሉ ሲያጠራ ቆይቶም ይወጣል።
- ፳ ወይቤሉሙ ዘይወጽእ እም አፋሁ ለሰብእ ውእቱ ያረዙ ሶ ለሰብእ።
- ፳ ከሰው የሚወጣው እሱም ሰውን ይጉዳዋል። ዘፍ ጸ ር
- ፳ እስመ እምውሥጦ ልቡ ለሰብእ ይወጽእ ዙሉ ሕሊና እ ዙይ።
- ፳ ከሰው ከልቡ ውሥጥ ከፋ አሳብ ሁሉ ይወጣልና።
- ዘውእቱ ዝሙት ይህም ዝሙት ነው ወተቲል መገደል ወሥርታ። መሰረት
- ፳ ወሐዊረ ብእሲተ ብእሲ
- ፳ ወደ ጉልግላ ሚስት ሙሄድ
- ወትዕግልት። ትሚያ
- ወእከይ ክፋት።
- ወጉሕሉት፤ ክዳት
- ወጽልሑት። ዝንገላ።
- ወምርዓት። ድርዓት
- ወጽርፈት፤ ስድብ።
- ወትዕቢት። ትዕቢት፤
- ወሕመሚ ዓይን። ምተኻነት
- ወዕበድ፤ ስንፍና።
- ፳፫ ዝንቱ ዙሉ እከይ ይወጽእእ
- ፳፫ ምውሥጥ፤ ይህ ሁሉ ክፋ ነገር ከውሥጥ ይወጣል፤ ወያረዙሶ ለሰብእ። ሰውን ይጉዳዋል፤
- በእንተ ከነናዊት።
- ፳፭ ወተንሚእ እግዚእ ሊያሰሰ እ ምሆየ ሐረ ብሔረ ጢርስ ወ ሲዶና፤ ግቲ ፲፭ ፳፭።
- ፳፭ ጌታም ከዚያ ተነሥቶ ወደጢርስና ወደሲዶና ሄደ።
- ወቦአ ቤተ ወሊፈቀደ ያእ ምር መኑሂ።
- ከቤትም ገባ ግንም ግን ሊያውቀው አልወደደም።
- ወስእነ ተከብቶ።
- መመርም አልተቃለውም፤
- ፳፭ ወእምዝ ሰምዓት በእንቲአሁ አሐቲ ብእሲት እንተ ጋኔን እኩይ አኅዛ ለወለታ፤
- ፳፭ ከዚህም በኋላ ልጅኖን ርኩስ ጋኔን የያዘባት እንዲት ሴት የሱን ነገር ሰግች።
- ወቦአት ወሰገደት ሉቱ ታሕተ እገሪሁ።
- ገብታም ከእገሩ በታች ሰገደችለት፤
- ፳፭ ወአረግዊት ይእቲ ብእሲት፤
- ፳፭ ያችም ሴት አረግዊት ናት። ወሲርፈኒቲላዊት።

ሲሮፊኒቂሳዊትም ናት ሐተታ አረማዊት ከነናዊት ከንዓናዊት ጽርአዊት ሶርያዊት ሲሮፊኒቂሳዊት ይላታል ስምንት ጋጥ ያላት ናት የሰው ትውልድ ከብዙ ወገን ነውና ወሰክለቶ ያውጽክ ጋኔን አም ወለታ ከልጅዋ ጋኔን ያወጣላት ዘንድ ለመነቸው

፳፮ ወይቤላ እግዚአ ኢየሱስ ኅድጊ ቅድመ ምዕረ ይጽገቡ ውለድ!

፳፯ ጌታም ቂዬ ልጆች ይጽገቡ አላት።

እስመ አከሠናይ ነሢአ ኅብስተ ውለድ ወውሂብ ለከለባት።

የልጆችን እንጀራ ነሥቶ ለውሾች መስጠት አይገባምና!

፳፰ ወተሰጥወቶ።

መለሰችለት።

ወትቤሉ እወ እግዚአ ከለባትኒ ይበልፀው በታሐተ ማዕድ ፍርፋራተ ዘያወድቁ ደቂቅ

፳፱ አዎን አቤቱ ውሻም ልጆች ከማዕድ የጣሉትን ፍርፋራ ይበላሉ አለችው።

፴ ወይቤላ በዝንቱ ቃልኪ ሐሪ ወጽክ ውለቱ ጋኔን እምወለትኪ

፴፩ ስለዚህም ነገርሽ ሂጂ ጋኔኑም ከልጅሽ ወጥቷል አላት።

፴ ወሐረት ወአተወት ቤታ።

፴ ወደቤቷም ተመለሰች።

ወረከበታ ለወለታ ልብስታ ወትነብር ዲበ ዓራታ።

ልጁዋን ልብሷንም ለብሳ ባልጋውም ተቀምጣ አገኘቻት ወኃደጋ ጋኔና።

ጋኔኑዋም ተዋት።

ዘከመ ራወሶ ለበሐም ወጽመም

፴፩ ወኃሊፎ ካዕበ እምጢሮስ ወሐረ እንተ ሲዶና ወባሕረ ገሊላ እንተ ሆቱ አገጉር።

፴፪ ዳግመኛ ከጢሮስ አልፎ ባሥሩ ሀገር መካከል ወደገሊላ ባሕርና ወደሲዶና ሄደ።

፴፫ ወአምጽኡ ገቤሁ በሐመ ወጽመመ። ማቴ ዘ ፴፪ ። ሉቃ ሹ፩።

፴፬ ደንቆሮም ድዳም ይዘው ወደሱ መጡ።

ወአስተብቀሱም ከመ ይደይ አዴሁ ላዕሌሁ።

እጁንም ይጭንበት ዘንድ ማለዱት።

፴፭ ወአግኃሦ እምሰብእ ባሕቲቱ

፴፮ ብቻውንም ከሰው ለየው፤ ወወደዩ አፃብኢሁ ውስተ እዘኒሁ፤

ጣቱንም ከጀሮው ጫነበት፤ ወተፍክ፤

ምራቁንም ተፋበት፤

ወገሠሠ ልሳና፤

ምላሱንም ዳሰሰው፤

፴፬ ወነጸረ ሰማየ፤

፴፭ ወደሰማይ አየ፤

ወአስተምሐረ።

አዘነም፤

ወይቤ ኤፍታሔ ኤፍታሔ።

ኤፍታሔ ኤፍታሔ አለ።

ተረጎው ብሂል።

ተከፈት ማለት ነው።

፴፭ ወሶቤሃ ተከሥተ ዕዘኒሁ፤

፴፮ ያንጊዜም ጀሮው ተከፈተ።

ወተፈትሐ ማዕሠረ ልሳኑ።

የምላሱም ዕሥራት ተፈታ።

ወተፍገረ ርቱን፤

አቃንቱም ተናገረ።

፴፯ ወገሠሦሙ ኢይንግሩ ወኢለ

፴፰ መኑሂ፡ ለማንም ለ

ማን እንደይናገሩ ገሠዋቸው፡ ወአምጣን ይከልዎሙ ውለቱ ፈድፋዶ ይነግሩ ሉቱ፤

እሳቸው ግን በከለከላቸው መጠን ይናገሩ ነበር።

፴፱ ወፈድፋዶ ያነክሮም ወእንዘ ይብሉ ሚሠናዶ ኩሉ ዘገብረ ዝንቱ ብእሲ።

፴፺ ይህ ሰው የሠራው ምን ያምር እያሉ ፈጽመው ያደንቃሉ ለጽሙማን ያስምዎሙ፤

ደንቆሮችን ያሰማቸዋል፤

ወለበሐማን ያነብረሙ፤

ዲዳዎችን ያናግራቸዋል።

በከመ አብዝኅ ኅብስተ ዳግመ።

ምዕራፍ ፳።

፩ ወይአተ አሚረ ካዕበ ብዙኅ ሰብእ እንዘ ሀሎ አልቦሙ ዘይበልፀው፤ ማቴ ፲፭ ፴፪፤

፩ በዚያም ወራት ብዙ ሰው ሳለ የሚበሉት አልነበራቸውም ወጸውሦሙ ለአርዳኢሁ ወይ

፪ ቤሉሙ ያምሕሩኒ እሉ ሰብእ ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ እኒህ ሰዎች ያሳዝኑኛል አላቸው።

ናሁ ሣልሰሙ ዮም እንዘ ይጸንሑኒ።

፫ ሲጠብቁኝ ሶስተኛ ቀናቸው ነውና።

ወአልቦሙ ዘይበልፀው።

የሚበሉትም የላቸውም፤

፫ ወአመኒ ሠዓርክዎሙ ርጎባኒ ሆሙ ይእትው አብያቲሆሙ ይደክሙ በፍኖት።

መንግሥት ዘግርቀስ ።

ረ ወደቤታቸውም ይገቡ ዘንድ ተርበውም በሰናብታቸው በመንገድ ይደክማሉ ።
ወለላሂ መጽኑ እምርኅቅ ከሩቅም የመጡ አሉ ።
ወደቤልዎ አርዳኢሁ መኑ ዘ ይክል በዝየ በገዳም አጽግቦቶ ሙ ጎብስተ ለዝንቱ ዘሉ ሕዝብ ።
ደቀ መዛሙርቱ በዚህ በገዳም ይህን ሁሉ ሕዝብ ማጽገብ የሚቻለው ማነው አሉ ።
ወደቤሉሙ ሚመጠን ጎብስተ ብክሙ ።
ምን ያህል እንጀራ አላችሁ አላቸው ።
ወደቤልዎ ሰብኩ ፤ ሰባት ነው አሉት ።
ወአዘዘሙ ለሰብክ ይርፍቱ ዲ በ ምድር ።
ሰዎቹን ከምድር ይቀመጡ ዘ ንድ አዘዛቸው ፤
ወነሥኦን ለሰብክ ጎብስተ ፤ ሰባቱንም እንጀራ ያዘ ።
ወአዕኩተ ። አመሰገን ።
ወፈተተ ። ቂረሰ ።
ወወሀበሙ ለአርዳኢሁ ያቅርቡ ሉሙ ለሕዝብ ።
ያቅርቡላቸው ዘንድ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው ።
ወአቅረቡ ለሰብክ ። ለሰዎችም አቀረቡ ፤
ወዘሙ ዓሣኒ ገዳጥ ።
ፕቂት ዓሣም ነበራቸው ።
ወባረክ ኪያሁኒ ። ያንም ባረከው ።
ወደቤሉሙ አቅርቡ ሉሙ ዘኒ ይህን አቅርቡላቸው አላቸው ።
ወበልዑ ወጸገቡ ።
በልተውም ጸገቡ ።

ወዘላግኃሁ ዘተርፈ ፍተታተ መልካ ጌተ አስፈረዳት ።
ያነሱት የተራሽ ትራፊ ሰባት እንቅብ መላ ።
ወአለሰ በልዑ የአክሉ ግፂ ። የበሉትም አራት ሽህ ያህላሉ ወእምዝ ፈነዎሙ ሶቤሃ ይሉ ።
ከዚህም በኋላ ይሄዱ ዘንድ አሰናበታቸው ።
ወእምዝ ዓርገ ሐመረ ምስለ አርዳኢሁ ወበጽሐ ውስተ ደወለ ድልማኑታ ።
ከዚህም በኋላ ከመርከብ ገብቶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋራ ወደ ድልማኑታ ሄደ ።
ዘከመ ጎሠው ትእምርተ እምሰማይ ።
ወወጽኑ ፈሪሳውያን ። ግቴ ፤ ጳ ። ሉቃ ፤ ሳ። ።
ፈሪሳውያንም ወጡ ። አኃዙ ይትጎሠሥዎ ። ይከራከሩትም ጀመር ።
ወሰአልዎ ትእምርተ እምሰማይ እንዘ ያሜክርዎ ። ሲፈትኑት ከሰማይ ምልክት ለመኑት ።
ወተከዘ በመንፈሱ ። በልቡም ተቂረቂረ ።
ወደቤ ምንትኑ ተኃሥሥ ትእምርተ ዛቲ ትውልድ ። ይች ትውልድ ለምን ምልክት ትሻለች ።
አማን አብለከሙ ከመ አይት ወሀባ ለዛቲ ትውልድ ትእምርት ።
ለዚህች ትውልድ ምልክት አይሰጣትም ብዬ በውነት እ፣ግራችኋለሁ ።

ወኃደግሙ ወግርገ ከዕበ ሐመረ ወሐረ ግዕድተ ። ትቷቸው ዕለተኛ በመርከብ ተቋኝ ወደማጉ ሄደ ፤
ወረሰው ነግረኦ ጎብስተ ፤ ግቴ ፤ ፤ ፤
እንጀራ ሙሰድን ረሱ ። ወአልሙ ዘእንበለ አሐቲ ጎብስተ ምስሌሆሙ ውስተ ሐመር ፤
አርዳቸውም ካንዲት እንጀራ በቀር በመርከብ አልነበራቸውም ። ሐተታ ግቴምስ ዘእንበለ አሐቲ አላለም ፤ ግርቆስ ዘእንበለ አሐቲ አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ከነሰ ዘንድ የለም ግለት ልማድ ነውና ፤ ግቴምስ ዘእንበለ አሐቲ አላለም ወበውስተ ውሁድኒ ጉበል አልቦ እንዲል ። አንድም ግርቆስ እንዲት ሳትቀር ሲል ነው ። አገብኩ ሊተንዋይዬ ዘእንበለ ብሏሲትየ እንዲል ።
አዘዘሙ ወደቤሉሙ ዑቁ ወተንቀቡ እምን ብትን ፈሪሳውያን ወእምን ብትሉሙ ለሄርድሳውያን ።
ከሄርድሳውያንና ከፈሪሳውያን እርቦ አስተውላችሁ ተጠብቁ ብሎ አዘዛቸው ።
ወሐለፍ በበደናቲሆሙ ።
እስበሳቸው አሰቡ ወደቤሉ አሰሙሁ ጎብስተ ኢሃገሏን እንጀራ ስለአልያዝን ነውን አሉ ።
ወአእመርሙ እገዚእ ኢየሱስ ወደቤሉሙ ምንተ ትሐልዩ በልብከሙ ።
ጌታም አውቆባቸው በልባችሁ ምን ታስባላችሁ አላቸው ።

የግርድብ ወንጌል ፡

እስመሁ ጎበስት አልብከሙ ፡
 እንጂራ የላችሁምና ነው ፡
 ዓዲኑ ተአምሩ ወኢትሌብዉ ፡
 ገና አላወቃችሁም ልብ አላ
 ረጋችሁም ፡
 ልብከሙት ጽሉል ፡
 ልባችሁ ደንቆር ነውን፤

፲፭ ወአዕይንት ብከሙ ወኢትሬ
 እዩ፡ግር ፤ ግፅ ዮሐ ፤ ፲፩ ፡

፲፭ ዓይን አላችሁ አታዩም፤
 ወዕነን ብከሙ ወኢትሰምዑ
 ጆርም አላችሁ አትሰሙም ፡
 ወኢትዜከሩት ፡
 አታስቡምን ፡

፲፱ ዘእመ ኃምስ ጎበስት ፈተትኩ
 ለዓጀ ብእሲ ፡

፲፱ ላምስት ሸሀ ሰው አምስት እ
 ንጂራ በቂረስኩ ጊዜ ፡
 ሚመጠነ አግኃሥከሙ አክፋረ
 ዘመልዓ ፍተታተ ዘተርፈ ፡
 የተረፈውን ቀራሽ ምን ያህል
 ትርጉሚት የመላ አነሳችሁ አላ
 ቸው ፡

ወይቤልም ፲ተ ወጀተ ፡
 አሥራ ሁለት ነው አሉት ፡
 ፳ ወይቤሉሙ አመኬ ሰብዑ ጎ
 ብስተ ለዓጀ ብእሲ ሚመጠነ
 አግኃሥከሙ አስፈረዳተ ዘመ
 ልዓ ፍተታተ ዘተርፈ ፡

፳ ላራት ሸሀ ሰው ሰባት እንጂ
 ራ በቂረስኩ ጊዜ የተረፈውን
 ቀራሽ ስንት እንቅብ የመላ አ
 ነሳችሁ ፡
 ወይቤልም ሰብዑ ፡
 ሰባት ነው አሉት ፡

፳፩ ወይቤሉሙ እር እንከ ዘኢት
 ሌብዉ ፡

፳፩ እንከያ አለግስተዋላችሁ እን
 ደምን ነው አላቸው ፡

በእንተ ዕውር ዘቤተ ሳይዳ፡
 ፳፪ ወበጸሐሙ ቤተ ሳይዳ አም
 ጽኡ ጎቤሁ ዕውረ ፡

፳፪ ወደ ቤተ ሳይዳም በደረሱ ጊዜ
 ዕውርን ወደሱ አመጡ፤
 ወአስተብቀሱም ይግሥሦ ፡
 ይዳስሰው ዘንድ ግለዱት ፡

፳፫ ወአኃዘ በእደሁ ለውለቱ ዕው
 ር ወአውጽኦ አፍኦ እምሀገር ፡

፳፫ ያን ዕውር በጁ ይዘ ከሀገርም
 አፍኦ አወጣው ፡
 ወተፍዓ ውስተ አዕይንቲሁ ፡
 ባይኑም ተፋቡት ፡

ወገሠሦ ፡ ዳስሰውም ፡
 ወይቤሉ ምንተ ትሬኢ ፡
 ምን ታያለህ አለው ፡

፳፭ ወነጸረ ወይቤ እሬኢ ሰብአ
 ከመ ዕፀው ያንሰበዉ ፡

፳፭ አይቶ ሰዎች እንደዛፍ ሲመ
 ላለሱ አያለሁ አለ፡፡ ሐተታ ዕ
 ውር ሆኖ ተወልዷል ያሉ እ
 ንደሆነ በምን አውቆ ቢሉ በ
 በትሩ፡፡ ከተወለደ በኋላ ታውሯ
 ል ያሉ እንደሆነ የተመቸ ፡

፳፭ ወገሠሦ አዕይንቲሁ ካዕበ ፡
 ፳፭ ሁለተኛ አይኑን ዳስሰው ፡

ወርአዩ ዳነነ ፡
 ፍጹም ብርሃን አዩ ፡
 ወነጸረ ዘሉ ብሩሃ ፡
 ሁሉን ገልጦ አዩ ፡

፳፭ ወፈነም ቤተ ፡
 ፳፭ ወደ ቤቱም ሰደደው ፡
 ወይቤሉ ኢትባዕ ውስተ አዕ
 ዓዳት ፡

ወደ መንደርም አትገባ ፡
 ወአልዩ ዘትነገር በውስተ ሀገ
 ርኒ፤
 በመንደርም ለግንም አትናገ

ር አለው ፡ ሐተታ ዕውር የባ
 ሕታውያን ምሳሌ ፡ ጥቂት ጸጋ
 የተሰጣቸው እንደሆነ ሰውን
 ሁሉ በግዕዝ እንስሳ ያዩታል
 ሁለተኛ ቢዳስሰው ፈጽሞ እ
 ንዳዩ ፍጹም ጸጋ የተሰጣቸው
 እንደሆነ ኃጥእ ጸድቅ አማኒ መ
 ናፍቅ ሳይለዩ ሁሉን ይወዳሉና

በእንተ ተአምኖተ ኢጥርስ ፡

፳፯ ወሐረ እግዚእ ኢየሱስ ወአ
 ርዳኢሁ ውስተ አገጉረ ቂሣ
 ርያ ዘፈልጸበ፡፡ ግቴ ፤ ፲፫ ሉቃ
 ፱ ፲፭ ፡

፳፯ ጌታ ወደ ፊልጶስ አገር ወደ
 ቂሣርያ መንደሮች ሄደ ፡
 ወተስእሎሙ ለአርዳኢሁ በፍ
 ናት መነ ይብለኝ ሰብአ ከመ
 አነ ውለቱ ፡
 እኔ እንደሆንኩ ሰው ማን ይ
 ለኛል ብሎ ደቀ መዛሙርቱን
 በመንገድ ጠየቃቸው ፡

፳፰ ወይቤልም ዮሐንስን መጥምቀ
 ፳፰ ዮሐንስ መጥምቅን ይሉሃል ፡
 አው ኤልያስን ፡

ወይም ኤልያስን፤
 አው ሸዱ እምነቢያት፤
 ወይም ከነቢያት አንዱን ይሉ
 ሃል አሉት፤

፳፱ ወይቤሉሙ አንትሙኬ መነ ት
 ብሉኒ ፡

፳፱ እናንተስ ማነው ትሉኛላችሁ
 አላቸው ፡

ወተሠጥም ኢጥርስ ወይቤሉ
 አንተ ውለቱ ክርስቶስ፤
 ኢጥርስም አንተ ክርስቶስ ነህ
 ብሎ መለሰ ፡

፳ ወገሠሦ ከመ ኢይንገሩ ወ
 ኢለሙኒ በእንጉሉ ፡

ወንጌል ዘግርቆስ።

፴ ለግንጥ ለግን እንዳይናገሩ ገሠግሩው።

በእንተ ትንቢት ዘሕግግት

፴፩ ወሐንዝ ይምሐርሙ ከመሐ ለዎ ለወልደ እግለ እመሕያው ብዙኃ ያሕምም ወያመክርዎ ረበናት ወሊቃነ ክህናት።

፴፪ ኒታም ኸግግሉኝ የክህናት አለቆኝ ይፈትኑት ዘንድና ብዙ መከራ ያመጡበት ዘንድ እንዳለው ያስተምራቸው ጀመር ወይቀትልዎ። እንዲገድሉት ወይትነሣኦ በሣልስት ዕለት። በሶስተኛውም ቀን እንዲነሳ።

፴፫ ወንሃደ ነገርሙ ዘንተ ነገረ።

፴፮ ይህንም ነገር ገልጦ ነገራቸው ወሐንዝ ይገሥዋ።

ይቆጣውም ጀመር፤

፴፯ ወተመይጦ ወነጸረ ጎበ አርዳ አሁ።

፴፰ ተመልሶም ወደደቀ መዛሙርቱ አዩ።

ወገሠዎ ለኢጥርስ።

ኢጥርስንም ተቆጣው፤

ወይቤሉ ሐር እምድገረዩ ሰይጣን። አንተ

ሰይጣን ከኋላዬም ሂድ አለው አስመ አትሄሊ ዘእግዚአብሔር ዘእንበለ ዘእግለ እመሕያው የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን አታስብምና።

በእንተ ጎዲን ርእስ ዘክርስቲያን።

፴፱ ወዳውአሙ ለሕዝቡ ምስለ አርዳሊሁ። ግብ፤ ፴፳። ፲፮ ሸ፮ ሉቃ ይጽፈ፤ ፲፪ ሸ፮።

፴፺ ሕዝቡን ከደቀ መዛሙርቱ ጋራ በራቸው።

ወይቤሉሙ ዘይፈቅድ ይጸመደኒ ይጽልግ ለነፍሱ ወያጥብ ዕ ወይንሣኦ መስቀለ ሞቱ ወይትልወኒ፤

፴፫ ሊያገለግልኝም የጂወድ ዉክኖ የሞትን መስቀል ተሸክሞ ይከተለኝ አላቸው፤

፴፬ ዘይፈቅድ ያድገና ለነፍሱ ለይግድፋ፤ ሉቃ ፲፮ ፴፫። ዮሐ ፲፪ ሸ፮፤

፴፭ ነፍሱን ሊያድናት የወደደ ይጣላት።

ወዘገደፋ ለነፍሱ በእንቲአየ ወበእንተ ወንጌል ይረከባ ስለኔ ስለ ወንጌልም ነፍሱን የጣለ ያንኛታል ግለት ያድናታል።

፴፮ ወምንት ይበቀላሉ ለሰብእ ለእመ ዙሉ ዓለመ ረብሐ ወነፍሱ ኃጉለ፤

፴፯ ነፍሱን ካጣ ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ለሰው ምን ይረባዋል

፴፯ ወምንት እምወሀበ ሰብእ ቤዛ ሃ ለነፍሱ፤

፴፯ ወይስ ለነፍሱ ቤዛ ሰው ምን በሰጠ።

፴፰ ወዘኒ ኃረረኒ ወኃረረ ቃልየ በዛቲ ትውልድ ዘግ ወኃጥአት ግብ፤ ፴፱። ሉቃ ይጽፈ፤ ፲፪ ሸ፮።

፴፱ ዘግ ኃጢአተኛም በምትሆን በዚህኝ ትውልድ ያረረኝን በነገረም ያረረውን፤

ወልደ እግለ እመሕያውኒ የኃፍር አመ ይመጽእ በስብሐተ አቡሁ ምስለ መላእክቲሁ ትዳሳን።

ወልደ እግለ እመሕያው ክርስቶስም በባቱ ምስጋና ከቅዱሳን መላእክት ጋራ በመጣ ጊዜ ያኖረዋል፤

ምዕራፍ ፱።

፩ ወይቤሉሙ ሀለዉ እምእለ ይቀውሙ ዝዩ እለ ኢይጥፅም ለሞት እስከ ይረእይዎ ለመን ገሥተ እግዚአብሔር እንዘ ትመጽእ በኃይል ግብ፤ ፲፮ ሸ፮ ሉቃ ይጽፈ፤

፪ የእግዚአብሔር መንግሥት በኃይል መጥታ እስኪያዩት ድረስ ከዚህ ቀመው ካሉት ሞትን የማይቀምሷት አሉ ብዬ እነግራችኋለሁ።

ዘከመ ተወለጠ ራዕዩ በደብረ ታቦር።

፫ ወአመ ሰዓሱ ዕለት ነሥአሙ ኢየሱስ ለኢጥርስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ።

፬ ኢየሱስ በስድስተኛው ቀን ኢጥርስን ያዕቆብንና ዮሐንስንም ወሰዳቸው። ወንፊጎሙ ደብረ ነዋሳ በባሕቲቶሙ።

በብጋኞቹም ወደ ረጅም ተራራ አወጣቸው።

ወተወለጠ ራእዩ በቅድሚያ ሆሙ።

መልኩም በረታቸው ተለወጠ ወአልባሊሁኒ በረቀ ወፃዕደወጥቀ።

፭ ለብሱ አባራ እጅግም ነጭ ሆነ።

ወኢይክል መሐፒል ከግሁ አፃዕድዎቹ ሰዲቧ ምድር፤

በምድር ላይ ሸግ አጣቧ እንደሱ ነጭ ግድረግ የማይቻለው፤ እንደም መሐፒል ሰሙና ነው።

፮ ወአስተርእይዎሙ ሙሉ ወእ

የግርብ ወንጌል፤

ልያስ እንዘ ይትናገሩ ምስለ
 እግዚአብሔር።
 ፩ ሌሊትና ሙሉ ከጌታ ጋራ
 ሲነጋገሩ ታዩዋቸው።
 ፪ ወላውሥአ ኢጥርስ።
 ፫ ኢጥርስ ሙሉ።
 ወይቤሉ ለእግዚአብሔር
 ረቢ ይገደብን ንንበር ዝየ።
 መምር ከዚህ ብንቀመጥ ለኛ
 መልክም ነው።
 ወንግበር ሠለስተ ግንደረ።
 ሶስትም ዳስ እንሥራ አለው።
 ሸደ ለከ። አንዱን ላንተ።
 ወሸደ ለሙሉ። ወሸደ ለሌሊት
 አንዱንም ለሙሉ። አንዱንም
 ለሌሊት።
 ወኢየሐምር ዘይብል።
 የሚናገረውን አያውቅም ነዘር
 እስመ ድንገጉን እሙንቱ።
 ደንግጠው ነበርና።
 ፭ መመጽአ ደመና ብሩህ ወጸለ
 ሉሙ።
 ፮ ብሩህ ደመና መጥቶም ሠው
 ራቸው።
 መመጽአ ቃል እምደመና ዘይ
 ብል ዝንቱ ውለቱ ወልድየ
 ዘአፈቅር።
 ከደመናም የምወደው ልጄ
 ይህ ነው።
 ወሉቱ ስምዕን።
 የሱንም ስሙት የሚል ቃል
 ተሰጣ።
 ፯ ወእምዝ ነጸርሙ ገብተ አል
 ቦ ዘርእዩ ዘእንበለ እግዚአብሔር
 የሱስ ባሕቲቱ ምስሌህሙ።
 ፯ ድንገትም ቡተመለከቱ ጊዜ፤
 ጌታን ብቻ ከሳቸው ጋራ ነው
 እንጂ ያዩት የለም።
 ፳ ወእንዘ ይወርዱ እምደብር አ
 ዘዘሙ እግዚአብሔር ኢየሱስ ኢይ

ንግሩ ወኢሊመኑሂ ዘርእዩ ዘ
 እንበለ አሙ ተንሥአ ወልደ
 እግዚአብሔር ዘመሕያው እምነ ምው
 ታን። ግብ ፲፯፡፱።
 ፳ ከተራራም ሲወርዱ ጌታ የሰ
 ው ልጅ ከሙታን በተነሣ ጊዜ
 ነው እንጂ ሳይነሣ ያዩትን ለ
 ግንም ለግን እንዳይናገሩ አዘ
 ዛቸው።
 ፱ ወዓቀቡ ቃሉ። ሚል ፱፡፭።
 ፱ ነገሩንም አስተዋሉ።
 ወኃሠሥዎ ምንት ውለቱ ተ
 ንሥአ እምነ ምውታን።
 ከሙታን መነሣት ምንም እ
 ንደሆነ ተመራመሩ።
 ፲ ወተሰክልም አርዳኢሁ ወይ
 ቤልም ይቤሉ ጸሐፍት ወፈሪ
 ሳውያን ኤልያስ ይቀድሙ መ
 ጸሐፍት። ሊሳ ፱፡፫። ፩።
 ፲ ጸሐፍት ፈሪሳውያን ኤልያስ
 አስቀድሞ ይመጣል ይላሉ ብ
 ለው ጠየቁት።
 ፲፩ ወላውሥአ ወይቤሉሙ ኤል
 ያስ ይመጽአ ቅድመ ወያስተ
 ራትዕ ነሱ።
 ፲፩ ኤልያስ አስቀድሞ መጥቶ ሁ
 ሉን ያቅናናል ብሎ መለሰላ
 ቸው።
 ወእር ጽሑፍ በእንተ ወልደ
 እግዚአብሔር ዘመሕያው ከመ ብዙኃ
 የሐምም ወይሚንንም።
 በሰው ልጅ መክራ እንዲያመ
 ጡበት እንዲንቀትም እንደም
 ንስ ተጸፈ።
 ፲፪ ወበሐቱ አብለከሙ ኤልያስ
 ወድአ መጽአ። ግብ ፲፯፡፲፪።
 ፲፪ ነገር ገን ኤልያስ ፈጽሞ እ
 ንደመጣ።
 ወገቡሩ ሳላሁ ነሱ ዘፈቀዱ
 በከመ ጽሑፍ በእንተአሁ።

ስለሱ እንደ ተጸፈ የወደዱት
 ንም ሁሉ እንዳይረጉበት እ
 ነግራችኋለሁ።
 ፲፫ መመጽአ ኅብ አርዳኢሁ።
 ፲፫ ወደ ደቀ መዛሙርቱም መጣ
 ወረከበ ብዙኃን ሰብአ ኅቤ
 ሆሙ።
 ከሳቸውም ዘንድ ብዙ ሰው
 አገኙ።
 ወጸሐፍትኒ እንዘ ይሰሉልላሁ
 ጸሐፍቶችም ሲጠይቁቸው።
 በእንተ ዘከመ ሐይወ ዘእስ
 ተራገዩ ጋኔት።
 ፲፬ ወሶበ ርእይዎሙ ነሱሙ ሰ
 ብእ ደንገጹ ወርፁ ሶቤሃ ወ
 አምላም።
 ፲፬ ሰዎችም በዩት ጊዜ ደንግ
 ጠው ያንጊዜውንም ርጠው
 ተገናኙት።
 ፲፭ ወተሰክሉሙ ለጸሐፍት።
 ፲፭ ጸሐፍትን ጠየቃቸው።
 ምንተኑ ትትኃሠሥዎሙ።
 ለምን ትመራመራቸዋላችሁ።
 ፲፭ ወላውሥአ ፩ዱ እምውስተ
 አሕዛብ። ሉቃ ፱፡፱።
 ፲፭ ከአሕዛብ አንዱ መለሰ
 ወይቤሉ ሊቅ አምላክም ለወ
 ልድየ ኅቤከ።
 መምህር ሆይ ልጄን ወደ አን
 ተ አምጥቼዋለሁ።
 እስመ ጋኔን በሐም አኅዘ።
 ድዳ ጋኔን አድርብታልና።
 ፲፭ ወሀበ ረከበ ይነጽሱ።
 ፲፭ በገንውም ሥፍራ ሁሉ ይጥለ
 ዋል።
 ወያስተራገዎ። ያራገጠዋልም
 ወያሴውና።
 ያስለገገዋልም
 ወያሶይና። ያሸነዋል።

ወንጌል ዘማርቆስ።

ያሰንኖ ። ስምንምን ያደ
ርገዋል ።
ወየሐቅዮ ስነኒሁ ።
ጥርሱንም ያፋጣል ።
ያየብሶ ። ያደርቀውማል ።
ወእቤሉሙ ለአርዳኢክ ያውፅ
እዎ ።
ደቀ መዛሙርትህንም ያወጡት
ዘንድ አልጓቸው ።
ወስዕንም ፈውሶቶ ።
መፈወሱም ተሳናቸው ።
፲፭ ወአውሥአ ወይቤሉሙ አት
ውልድ እንተ አልባቲ ሃይማ
ኖት እስከ ማዕዚኑ እሄሉ ም
ስሌክሙ ።
፲፭ እናንተ ሃይማኖት የሌላችሁ
ትውልድ እስከመቼ ከናንተ ጋ
ራ እኖራለሁ፤
እስከ ማዕዚኑ እትጌገውክሙ
እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ፤
አምጽእዎ ዝየ ጎቤየ፤
ወዲህ ወደኔ አምጡት አላቸው
፲፱ ወወሰድዎ ጎቤሁ፤
፲፱ ወደሱ ወሰዱት፤
ወሶበ ርእዮ ውእቱ ጋኔን ነ
ጽሐ ሶቤሃ ውስተ ምድር፤
ያም ጋኔን ባየው ጊዜ ያንጊ
ዜውን በምድር ጣለው፤
ወአስተራገጸ፤
አራገጠው፤
ወአስወኖ ።
አስለገገው፤
፳ ወተስእሉ እግዚእ ኢየሱስ ለ
አቡሁ ።
፳ ጌታ አባቱን ጠየቀው፤
ወይቤሉ እማዕዚ ዘአገዝ።
ከምን ጊዜ ጀምሮ ነው የያ
ዘው አለው ።
ወይቤሉ አምንዕሱ፤
ከትንሽነቱ ጀምሮ ነው አለው

፳፩ ወዘልፈ ያወድቆ ጎበ ጸድፍ
ወውስተ እሳት ወማይ፤
፳፩ ዘወትር ከእሳትና ከውሀ ከገ
ደል ይጥለዋል፤
ከመ ይቅትሉ ።
ሊገለው፤
ወባሕቱ በዘትክል ርድአኒ፤
ነገር ግን በሚቻልህ እርዳኝ ።
ወመሐረኒ፤ እዘንልኝ ።
፳፪ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ እስ
መ ትቤ በዘትክል ርድአኒ እ
መ ትክል አሚነ ኩሉ ይት
ከሃል ለዘየአምን ።
፳፪ ጌታም አንተ አላመንክምና
በተቻለህ እርዳኝ ትላለህ እ
ንጂ ለሚያምንህ ሁሉ ይቻለ
ዋል። አንድም አንተ ባታምን
በተቻለህ እርዳኝ ትላለህ እ
ንጂ ለሚያምን ግን ሁሉ ይ
ቻለዋል፤
፳፫ ወጸርሐ አቡሁ ለውእቱ ወ
ልድ ወይቤ አአምን።
፳፫ የብላቴናውም አባት አምናለሁ
ብሉ አስምቶ ተናገረ።
ርድአ ለድካመ ሃይማኖትየ።
ማመኔን እገዛው ማለት ሃይ
ማኖቲን ፍጹም አድርገልኝ
አለ ።
፳፬ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ከመ
ይትራወጽ ሰበአ ።
፳፬ ጌታም ሰዎች ሲራወጡ ባየ
ጊዜ ።
ገሠዎ ለውእቱ ጋኔን፤
ያን ርኩስ መንፈስ ገሠፀው ።
ወይቤሉ ጋኔን እኩይ ወበሓም
አነ እኢዝዘክ ትፃዕ እምኔሁ ።
አንተ ድጻ ደንቆርም ጋኔን ከ
ሱ ትወጣ ዘንድ እኔ አዝኃለሁ
አለው ።
ወኢትባዕ እንከ ዳገመ ላዕሌሁ

ከእንግዲህም ወዲህ አትመለ
ስበት፤
፳፭ ወአግዓር ብዙኃ፤
፳፭ ብዙ አስጨነቀው ።
ወአስተራገዎ ወወፅኦ፤
አራገጠት ወጣ፤
ወኮነ ከመ በድን ።
እንደ በድን ሆነ፤
እስከ ይብሉ ብዙኃን ሞተ ።
ብዙ ሰዎች ሞተ እስኪሉ ድረስ፤
፳፭ ወአገዝ እግዚእ ኢየሱስ በእ
ዴሁ ወአንሥአ ።
፳፭ ጌታ በጁ ይዘ አነሣው ።
ወተንሥአ፤ ተሃሣ ።
፳፭ ወበዊላሙ ቤተ ይቤልዎ አር
ዳኢሁ በባሕቲቶሙ በእፎ ስ
ዕነ ንሕነ አውፅኦቶ ።
፳፭ ከቤት በገቡም ጊዜ ደቀ መዛ
ሙርቱ እኛ ማውጣት እንደ
ምን ተሣንን አሉት ።
፳፭ ወይቤሉሙ ዝንቱ ዘመድ ኢ
ይክል አውፅኦቶ ዘእንበለ በጸ
ም ወበጸሉት፤
፳፭ ይህ ዘመድ ያለ ጸም ያለ ጸሎ
ት ያወጣ ዘንድ አይችልም አ
ላቸው ።
፳፬ ወወጸኢ ሀየ ሐረ እንተ ገሊላ
፳፬ ከዚያም ወጥቶ ወደገሊላ ሄደ
ወኢፈቀደ ያእምርዎ ።
ሊያውቁት ገን አልወደደም ።

ዘከመ አቅደመ ነጊረ መዊቶቱ
፴ ወመሐርሙ ለአርዳኢሁ ማቲ
፲፯ ጽፎሉታ ይጽፃ፩ ዓፅ፤
፴ ደቀ መዛሙርቱን አስተማራ
ቸው፤
ወይቤሉሙ ሀለም ለወልደ እን
ለ እመ ሕያው ይገባዕ ውስተ
እደ ሰበአ ኃጥአን ።
ክርስቶስ በሰው እጅ ይሰጥ

ዘንድ አለው፤ ወይቀትልዎ፤
ይገሉታል።
ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት።
በሶስተኛውም ቀን ይነሣል።
፴፩ ወኢያእሙሩ ዘይቤሉሙ።
፴፩ የነገራቸውን ግን አላወቁትም
ወይፈርሀም ተስእሉቶ
ሊጠይቁትም ፈሩ፤

በእንተ ትሕትና ወትዕገሥት
ዘክርስቲያን፤
፴፪ ወበጺሐ ቅፍርናሆም ወበዊኦ
ቤተ ይቤሉሙ ምንተኑ ሐለ
ይክሙ በፍኖት በበይናቲክሙ
፴፫ ቅፍርናሆም ደርሶ በቤትም በ
ገባ ጊዜ ከመንገድ ምን አስ
ባችሁ ነበር ብሎ ጠየቃቸው፤
፴፫ ወአርመሙ፤ ግቲ፤፳፩ ሉዐላ፤
፴፫ ዝም አሉ፤
እስመ ተበሀሉ በበይናቲሆሙ
በፍኖት መኑ እንጋ የዓቢ እ
ምኒሆሙ።
ከሳቸው ግናቸው እንዲበልጥ
በመንገድ እሱበሳቸው ተነጋግ
ረው ነበርና።
፴፭ ወነበረ ወጸውሆሙ ለ፲ቱ ወዩቱ
፴፭ ተቀምጦም አሥራሁለቱን ጠ
ራቸው።
ወይቤሉሙ ዘይፈቅድ ይኩን
ሊቀ ለያትሕት ርእሶ ለኩሉ
በላይ ሊሆን የሚወድ ራሱን
ለሁሉ ያዋርድ፤
ወይከውን ላዕኩ ለኩሉ
ለሁሉም አገልጋይ ይሁን አ
ላቸው።
፴፭ ወነሥኦ ሕፃን ወንቀጥ ግዕ
ከሉሙ።
፴፭ ሕፃኑን ወስዶ በመካከላቸው
አቆሙ።፤
ወአንበር ውስተ ሕፅኑ

በጠገቡ አኖረው፤ ወይቤ
ሉሙ ዘተወክፈ ዘከመዝ
ሕፃን በስምዩ ኪያየ ተወክፈ
እንደዚህ ሕፃን ያለውን በስሜ
የተቀበለ እኔን ተቀበለኝ።
፴፭ ወዘኒ ተወክፈ ኪያየ አኮ ኪያ
የ ባሕቲቶ ዘተወክፈ ዘእንበለ
ዘፈነወኒ፤
፴፭ እኔንም የተቀበለ የላከኝን ነው
እንጂ እኔን ብቻ የተቀበለ አይ
ደለም ሐተታ በመንገድ ሳለ
መኑ የዓቢ ተባብለዋል ከዚህ
በኋላ ከቤት ገብቶ ቆይቶ በመ
ንገድ ምን ተባብላችሁ ነበር
አላቸው አወቀብን ብለው አር
መሙ፤ ዝም አሉ፤ ሆሳሌ ሕፃ
ንን ነገራቸው። እንደም ከመ
ንገድ መኑ የዓቢ ተባብለዋል
ከቤት ገብቶ ከመንገድ ምን ተባ
ብላችሁ ነበር አላቸው ግን ይበ
ልጣል ተባብለን ነበር አሉት ም
ሳሌ ሕፃንን ነገራቸው አርመሙ
እንደም ከመንገድ መኑ የዓቢ
ተባብለዋል። ከቤት ገብቶ ም
ሳሌ ሕፃንን ነገራቸው፤ አላወ
ቀብንም እንዳይሉ በዚያውስ
ላይ በመንገድ ምን ተባብላች
ሁ ነበር አላቸው። አርመሙ
ዝም አሉ።
፴፭ ወአውሥኦ ዮሐንስ ወይቤሉ
ሊቅ ቦዘርኢን እንዘ ያወጽእ
አጋንንተ በስምክ ወከላዕና
ሁ። ሉቃ ፱ ፵፱፤
፴፭ መምር ሆይ በስምህ አጋንንተ
ን ሲያወጣ አይተን የከለክልን
ው አለ ብሎ ዮሐንስ ተናገረ።
እስመ ኢተለወክ ምስሌን።
ከኛ ጋራ አልተከተለህምና ግ
ለት እንደኛ አላመነህህምና።
፴፭ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ

ኢትክልእም፤ ፩ ቆሮ ፲፪ ፫ ፤
፴፭ ጌታም አትክልክሉት አላቸው
እስመ አልቦ ዘይገብር ነይለ
በስምዩ ወይክል ፍጡነ አገሥ
ም ቃል ላዕሌየ።
በስሜ ኃይል እየሠራ ፈጥኖ
በኔ ላይ ክፉ ሊናገር አይችል
ምና ግለት እኔን ዕሩቅ ብእ
ሲ እያለ በኔ ስም ተአምራት
ማድረግ የሚቻለው የለምና።
፴፱ እስመ እምከመ ኢኮነ ዕድው
ከሙ ቢጽከሙ ውለቱ።
፴፱ በለጋራችሁም ካልሆነ ወንድ
ማችሁ ነው ግለት እኔንም ዕ
ሩቅ ብእሲ ካላለ ወንድማች
ሁ ነው።
፵ ወዘእስተየከሙ ጽዋዓ ግይ ቂ
ሪር በስምዩ እስመ እለ ክርስቶ
ስ አንትሙ አማን እብለከሙ
ኢየሱሱል ዕሚቶ፤ ግቲ፤ ፲ ፵፪፤
፵ የክርስቶስ ወንን ናችሁና ብሎ
በስሜ ጽዋ ውሀ ያጠጣችሁ
ዋጋውን አያጣም ብዬ በውነ
ት እነገራችኋለሁ፤

ዘከመ ይደሉ አጥፍአተ ዕቅፍት
፵፩ ወዘእስሐቶ ለ፩ እምእሉ ንዑ
ሳን እለ የአምኑ ብዩ ድኒይ
ሶ ከመ ይዕሥሩ በከሣዱ ግ
ነረፀ አድግ ወያሥጥም ው
ስተ ልጎተ ባሕር፤ ግቲ፤ ፲፭ ፮
ሉቃ ፲፮ ፪፤
፵፩ በኔ ካሙኑ አንዱን ያሳተ አ
ሀያ የሚፈጥበትን የወፍሙ
ድንጊያ ባንገቱ አስረው ከባሕ
ር ጥልቅ ሊያሠጥሙት ይቻላ
ለዋል፤
፵፩ ወእመኒ እደክ ታስሕተክ ም
ትራ። ግቲ፤ ፭ ፴። ፲፭ ፭።
፵፱ እጅህም ቂታስትሕ ቁረጣት።

ወንጌል ዘግርቆስ I

እስመ ይሄይሰክ ምቱረ እድ ትባእ ውስተ ሕይወት እምት ባእ ምስለ ፪ኢሆን እድዊክ ው

ሳህ = ዘሌዋውያን ፪ ፲፫። ህሉ በእሳት ይትሚላህ በ ወክሉ ዘይጠባሕ ይትሚላህ በ ዲው። የሚሠዋውን ሁሉ በጨው ያ ጣፍጡታል።

ወሐሩ ምስሌሁ ሕዝብ = ሕዝቡም ከሉ ጋራ ሂዱ። ወመሐርሙ በከመ ያለምድ። እንደለመደ አስተማራቸው።

ትሉ ወደማይተኛበት አሳቱም ወደማይጠፋበት ወደ ገሃነም ሁለት እጅ ኑሮህ ከምትገባ እ ጀህ ተቆርጦ ወደሕይወት ብ ትገባ ይሻልሃልና።

ሳህ ሠናይ ውእቱ ዲው። ሳህ ጨው መልካም ነው። ወእመሰ ዲው ለስሐ በምንት እንከ ይቁስምም። ማቴ ፭ ፲፫ ሉቃ ፲፬ ፴፬።

ዘከመ ኢይደሉ ጎዲገ ብእ ሲት ወእውስቦ ካልዕት።

ወእመኒ እግርክ ታስሕተክ ም ትራ።

ጨው ግን አልሚ ከሆነ በ ምን ያጣፍጡታል። ዲው ርከቡ በበይናቲክሙ። እናንተ በናንተ ዲው አግኙ ወተሰነአዉ።

ወመጽኢ ካዕበ ፈሪሳውያን ወ ተስእልዎ፤

እግርህም ብታስትህ ቁረጣት። እስመ ይሄይሰክ ሕንክሰክ ትባእ ውስተ ሕይወት እምትባእ ምስ ለ፪ሆን እገሪክ ውስተ እሳተ ገሃ ነም። ጎበ ዕፂሁ ኢይነውም ወእ ሳቱ ኢይጠፍእ። ኢሳ ጽፂ ጽ፱።

ተስማሙ። አንድም እስመ ነሉ በእሳት ይትሚላህ ብለህ መልስ። ሥራውን ሁሉ በሃይ ማናት ይሠሩታል። ወክሉ ዘ ይጠባሕ። ሥራውን ሁሉ በፍ ቅር ይሠሩታል። ሠናይ ውእቱ ዲው። ፍቅር መልካም ነው። ወእመሰ ዲው ለስሐ።

ዳግመኛ ፈሪሳውያን መጥተው ጠየቁት፤

ትሉ ወደማይተኛበት አሳቱም ወደማይጠፋበት ወደገሃነም እ ሳት ሁለት እግር ኑሮህ ከም ትገባ አንካሳ ሁነህ ወደሕይ ወት ብትገባ ይሻልሃልና።

ፍቅር ከሌለ የሚሠራውን ሥ ራ ሁሉ በምን ይሠሩታል። ዲው ርከቡ። ፍቅርን ያዙ ወተሰነአዉ ብሎ ገለጠው፤ ተ ስማሙ።

እንዘ ይብሉ ቦኑ ይከውንኑ ለብእሲ ጎዲገ ብእሲቱ፤ ለሰውም ሚስቱን መፍታት ይገባዋልን ብለው፤

ወእመኒ ዓይንክ ታስሕተክ ም ልሐ። ዓይንህም ብታ ስትህ አውጥተህ ጣላት።

ዘከመ ተግሕሠ ኢየሱስ እም ኢየሩሳሌም።

ወእውሥእ ወይቤሉሙ ምን ትኑ እዘዘክሙ ሙሴ።

እስመ ይሄይሰክ ነጽረክ ትባዕ ውስተ መንግሥተ እግዚአብ ሔር እምትባእ ምስለ ፪ሆን አዕይንቲክ ውስተ ገሐነም ዘ እሳት። ጎበ ዕፂሁ ኢይነውም ወእሳቱ ኢይጠፍዕ።

ምዕራፍ ፲።

መሴ ምን አዝዟችሁ ነበር ብሎ መለሰላቸው፤

ትሉ ወደማይተኛበት አሳቱም ወደማይጠፋበት ወደገሐነመ እሳት ሁለት ዓይን ኑሮህ ከ ትገባ አንድ ዓይንህ ጠፍቶ ወ ደመንግሥተ እግዚአብሔር ብ ትገባ ይሻልሃልና።

ወተንሢአ እምሆየ ሐረ ብሔረ ይሁዳ እንተ ማዕይተ ዮርዳኖስ ማቴ ፲፱ አ።

ወደቤልዎ እዘዘነ ሙሴ ንጽ ሕፍ ላቲ መጽሐፈ ጎዳጋቲሃ ወንድኃራ። ዘዳ ጽ ፴፩፤

እስመ ነሉ በእሳት ይትሚ

ከዚያ ተነሥቶ በዮርዳኖስ ማይ ይሁዳ ከሚባል አገር ሄደ

ሙሴ የፍችዋን መጽሐፍ ጽፎ ሰጥቶ ይፍታት ብሎ እዘናል አሉት፤

ወእውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሉሙ በከመ እከየ ልብ ክሙ ወሀበክሙ ሙሴ ዘንተ ት እዛዘ ትድኃሩ አንስቲያክሙ።

ጌታም ሙሴ እንደልቡናችሁ ክፋት ሚስቶቻችሁን ትፈቱ ዘ ንድ እዘዛችሁ ብሎ መለሰላ ቸው፤

ወእምፍጥረትስ ተባዕተ ወእ ንስተ ገብረ እግዚአብሔር፤ ከፍጥረት መጀመሪያ ገን እግ ዘእብሔር ተባዕትና እንስት እ ደረገ፤

የግርድብ ወንጌል።

፩ ወበእንተ ዝንቱ የኃድግ ብእሲ አባሁ ወእዋ ወይተልዋ ለብእሲቱ፤ ዘፍ ፪ ሸ፱ ግቴ ሺ፱ ፩ ፩ ቆሮ ፯ ፻ ሌፊ ፩ ፴፩

፪ ስለዚህ ሰው አባትና እናቱን ትቶ ሚስቱን ይከተላል ግለት ከሚስቱ ጋራ አንድ ይሆናል ወይከውኑ ይሆሙ ይደ ሥጋ

፭ ቆሮ ፯ ፻፳፩።

ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ ናሁኬ ኢኩኑ ይተ፤ እነሆ ሁለትም አይደሉም። አላ አሐዱ ሥጋ እሙንቱ፤ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ፤

፬ ዘእግዚአብሔር እንከ አስተፃመረ ሰብእ ኢይፍልጥ።

፭ እግዚአብሔር ያንናገውን ሰው አይለይ። ሐተታ ግቴዎስ ፈሪ ሳውያን ጠየቁት ይላል። ግርቆስ እሱ ጠየቃቸው አለ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር እንደ ግቴዎስ፤ ይከውናሁ ለብእሲ ይድኃር ብእሲቶ በኩሉ ዘአበስት ሎቱ ቢሉት ኢያንበብከሙኑ ዘውስተ አሪት ዘከመ ፈጠሮሙ ተባዕተ ወአንስተ ንብሮሙ ብእሲ ወብእሲተ ረሰዮሙ። ወበእንተዝ የኃድግ ብእሲ አባሁ ወእዋ ወይተልዋ ለብእሲቱ ይላቸዋል፤ ለምንት እንከ እዘነ ሙሴ ይሉታል፤ ምንት እንከ እዘከመ ይላቸዋል። ሙሴስ እዘነ ሙሴስ እዘነ ንጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ፈ ኅዳጋቲሃ ወንድኃራ ይሉታል። እሱም ሙሴስ እዘከከሙ በከመ እከዩ ልብከሙ ትድኃሩ እንስቲያከሙ ወእምፍጥረት ሰ አኮ ከመዝ ዘእግዚአብሔር አስተፃመረ ሰብእ ኢይፍልጥ

ይላቸዋል። እንድም ይከውናሁ ለብእሲ ቢሉት፤ ዘእግዚአብሔር አስተፃመረ ሰብእ ኢይፍልጥ ይላቸዋል፤ ለምንት እዘከከሙ ሙሴ ይሉታል። ምንት እዘከከመ ይላቸዋል። ሙሴስ እዘነ ንጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ኅዳጋቲሃ ወንድኃራ ይሉታል፤ እሱም ሙሴስ እዘከከሙ በከመ እከዩ ልብከሙ ትድኃሩ እንስቲያከሙ ወእምፍጥረት ሰ አኮ ከመዝ ብሎ ኢያንበብከሙኑ ዘውስተ አሪት ዘከመ ቀዲሙ ፈጠሮሙ ተባዕተ ወአንስተ ንብሮሙ ብእሲ ወብእሲተ ረሰዮሙ፤ ወበእንተዝ የኃድግ ብእሲ አባሁ ወእዋ ወይተልዋ ለብእሲቱ ወይከውኑ ይሆሙ ይደ ሥጋ፤ ወናሁ ኢኩኑ ይኤተ አላ ፩ዱ ሥጋ እሙንቱ ይላቸዋል፤ እንድም ይከውናሁ ቢሉት፤ ምንት እዘከከሙ ሙሴ ይላቸዋል። ሙሴስ እዘነ ይሉታል። ሙሴስ እዘከከሙ በከመ እከዩ ልብከሙ እምፍጥረት ሰ ብሎ ዘእግዚአብሔር አስተፃመረ ሰብእ ኢይፍልጥ ይላቸዋል።

፲ ወበቤት ካዕበ ተስእልዎ አርዳኢሁ በእንተ ዝንቱ።

፲ ስለዚህ ነገር ደቀ መዛሙርቱ ሁለተኛ በቤት ጠየቁት።

፲፩ ወይቤሎሙ ዘደኃረ ብእሲቶ ወሐረ ካልዕተ ዘመወ ላዕሌሃ።

፲፩ ሚስቱን የፈታ ሌላዪቱንም ያገባ ሰሰነባት።

፲፪ ወእንተሂ ደኃራ ምታ ወሐረት ካልፃ ዘመወት።

፲፫ ባላ የፈታትም ሌላ ወንድ ብታገባ ሰሰነች አላቸው።

ዘከመ ባረከሙ ኢየሱስ ለሕፃናት።

፲፫ ወእምጽኡ ጎቤሁ ሕፃናተ ይግሥሃሙ።

፲፫ ሕፃናትን ሊጸበሳቸው ወደሱ አመጧቸው። ወገሠጽዎሙ አርዳኢሁ ለእለ አምጽእዎሙ። ደቀ መዛሙርቱ ግን ያመጧቸውን ተቂጧቸው።

፲፬ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ተምፃ፤ ጌታም አይቶ ተቆጣ።

፲፬ ወይቤሎሙ ኅድጉ ሕፃናተ ይምጽኡ ጎቤዩ ወኢትከልእዎሙ። ሕፃናትን ወደኔ ይመጡ ዘንድ አትከልከላቸው። እስመ ለከመዝ እሉ ይእቲ መንግሥተ እግዚአብሔር። መንግሥተ እግዚአብሔር እንደዚህ ላሉ ናትና።

፲፭ አማን እብለከሙ ዘኢተቀበላ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ከመ ሕፃን ኢይበውዕ።

፲፭ መንግሥተ እግዚአብሔርን እንደ ሕፃን ያልተቀበላት አይገባትም ብዬ በውነት እነገራችኋለሁ።

፲፮ ወእንበሮሙ ውስተ ሕፅኑ ወባረከሙ።

፲፮ ባጠገቡ አኑሮ ባረክቸው። ወወደዩ እደሁ ዲቤሆሙ፤ እጁንም ጫነባቸው።

በእንተ ወረዛ ባዕል።

፲፯ ወእንዘ የሐውር በፍኖት መጽአ ፩ዱ ብእሲ ወሰገደ ሎቱ፤ ግቴ ሺ፱ ፻፳፩ ፻፳፩።

፲፯ በመንገድ ሲሄድ አንድ ሰው መጥቶ ሰገደለት፤

ወንጌል ዘግርቆስ ፡

ወይቤሉ ሊቅ ጌር ምንተ እግበ
ር ከመ እረስ ሕይወተ ዘለዓለም
ቸር መምር ሆይ የዘላለምን ሕ
ይወትን እወርስ ዘንድ ምን ላ
ድርግ አለው ፡
፲፮ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ምን
ተ ትብላኒ ጌር ፡
፲፱ ጌታም ምን ቸር ትለኛለህ ፤
አልቦ ጌር ዘእንበለ ጳዱ እግ
ዚአብሔር ፤
ያላንድ እግዚአብሔር ቸር የለ
ም አለው ፡
፲፱ ተአምር ትእዛዛተ = ዘፀ ሄ ፲፫
፲፱ ትእዛዛን ታውቃለህ = ኢት
ሐር ብእሲተ ብእሲ ፡
ወደጉልላ ማሳ ሚስት አትሂድ ፤
ኢትቅትል ነፍስ ፡
ነፍስ አትገደል ፡
ኢትሥርቅ = አትሥረቅ ፡
ኢትኩን ስምዓ በሐሰት ፡
በሐሰት አትመስከር ፡
ኢትሂድ = አትቀማ ፡
አክብር አባክ ወእመክ ፡
አባት እናትህን አክብር ፡
ሄ ወአውሥአ ወይቤሉ ሊቅ ዘን
ተ ዙሉ ዓቀብኩ እምንዕስየ ፡
ሄ መምር ሆይ ይህን ሁሉ ከሕፃ
ንነቴ ጀምሮ ጠብቂዋለሁ ብ
ሉ መለሰ ፡
ሄ ወነጻሮ እግዚእ ኢየሱስ ፡
ሄ ጌታም ወደሱ ተመለከተ ፡
ወአፍቀሮ = ወደደውም ፡
ወይቤሉ እመሰ ፈቀድክ ፍጹ
መ ትኩን አሐቲ ተርፈተክ ፡
ፍጹም ልትሆን ከወደድህስ አ
ንዲት ቀርታሃለች ፡
ሄ ሐር ሚጥ ዙሉ ዘብክ ወሀብ
ለነጻያን ፡
ሄ ሄደህ ያለህን ሸጠህ ለድሆች
ስጥ ፡

ወትረከብ መዝገበ በሰማያት ፡
በሰማይ ገንዘብ ታገኛለህ ፡
ወፁር መስቅለ ሞትክ ወነፃ
ትልወኒ ፡
የምትሞትበትንም መስቀል ተ
ሸክመህ መጥተህ ተከተለኝ ፡
ወተከዘ በእንተ ዝንቱ ነገር ወ
ሐረ ትኩዘ ፡
ስለዚህ ነገር አዝኖ ተከዘምሄደ
እስመ ብዙኅ ጥሪቱ ፡
ገንዘቡ ብዙ ነበርና ፡
ወነጻሮው እግዚእ ኢየሱስ ለ
አርዳኢሁ ፡
ጌታም ወደ ደቀ መዛሙርቱ
አየ ፡
ሄ ወይቤሉው እር ፅዕብ ለዘቦ
ንዋይ በዊዕ ውስተ መንግሥ
ተ እግዚአብሔር ፡
ሄ ገንዘብ ላለው ሰው ወደመንግ
ሥተ እግዚአብሔር መግባት
እንደምን ጭንቅ ይሆን አላቸው
ሄ ወአንከሩ አርዳኢሁ ዘንተ ነ
ገረ ፡
ሄ ደቀ መዛሙርቱም ይህን ነገ
ር አደነቁ ፡
ወከዕበ ይቤሉው እግዚእ ኢ
የሱስ ለአርዳኢሁ ደቂቅየ እ
ር ፅዕብ ለዘቦ ንዋይ በዊዕ
ውስተ መንግሥተ ሰማያት ፡
ዳግመኛም ጌታ ለደቀ መዛ
ሙርቱ ልጆቹ ለባለጸጎች ወደ
መንግሥተ ሰማያት መግባት
እንደምን ጭንቅ ይሆንባቸዋ
ል አላቸው ፡
ሄ ይቀልል ይጎልፍ ገመል እንተ
ቀፈረ ሐፅ እምባዕል ይባዕ ውስ
ተ መንግሥተ እግዚአብሔር ፡
ሄ ባለጸጋ ከብቱን ጨርሶ መጥው
ቶ ወደመንግሥተ እግዚአብሔ
ር ኪገባ ገመል ከነጭንቱ በደ

ጋትና በጅማቱ መካከል ቢያል
ፍ ይቀላል ፡ ይህስ ያልፋል ብ
ሉ ደጋኑ ብስ አለው በዚያ
ቢያልፍ ይቀላል ሲል ነው ፡
ሐተታ ማቴዎስ ስተረተ መ
ርፍዕ ይላል ከዚህ ግርቆስ ቀ
ፈረ ሐፅ አለ እንደምን ነው
አይለያይም ቢሉ አይለያይም
የሁለት ቀን ትምርት የልሳን
መለያየት ነው ፡
ሄ ወፈድፋድ እንከሩ ወተባህሉ
በበይናቲሆሙ መኑ እንከ ይከ
ል ድኒን ፡
ሄ እጅግም አድንቀው እንግዲህ
መዳን የሚቻለው ማው ተ
ባባሉ ፡
ሄ ወነጻሮው እግዚእ ኢየሱስ ወ
ይቤሉው በኅበ ሰብእ ኢይ
ትከሃል ዝ ፡
ሄ ጌታ አይቷቸው ይህ በሰው ዘ
ንድ አይቻልም ፤
ወበኅበ እግዚአብሔርስ ዙሉ
ይትከሃል ፡
በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁ
ሉ ይቻላል አላቸው ፡

በእንተ ዕሚቶሙ ለእለ ይተል
ውዎ ለኢየሱስ ፡
ሄ ወአኅዘ ኢጥርስ ይቤሉ ናሁኬ
ንሕነ ኅዲንን ዙሉ ወተሉናክ
ማቴ ፲፱ ሄ ሉቃ ፲፭ ሄ ፡
ሄ ኢጥርስም እነሆ እኛ ሁሉን
ትተን ተከትለንሃል ይለው ጀ
መር ፡
ሄ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ
ወይቤሉው አልቦ ዘየኅድግ
አብያተ ወአኃወ አበ ወእመ
ወብእሲተ ወውሉደ ወገሬውኃ
በእንቲአየ ወበእንተ ወንጌልየ
ሄ ዘኢይትዓሠይ ምዕተ ምክዕቢ

ተ በዝንቱ ዓለም አብያተ ወ
አኃወ ወአኃተ አበ ወአመ
ወገራውሃ በስደት ።

፩ ጌታም እንቶቹንና ወንድሞቹን
አባቱንና እናቱንም ልጆቹንና
ሚስቱን እርሻውንም ስለኔ ስ
ለወንጌልም በስደት የተውቤቶ
ችን እንቶችንና ወንድሞችንም
አባትና እናትንም እርሻንም በ
ዚህ ዓለም መቶ ዕጽፍ የግያ
ገኝ የለም ብሎ መለሰላቸው ።
ወበዓለምስ ዘይመጽእ ሕይወ
ተ ዘለዓለም ።

በሚመጣውም ዓለም የዘላለም
ሕይወትን ያገኛል።

፪ ወብዙኃን ቀደምት ይከውኑ
ደኃርተ ማቴ ፲፱ ፩ ።

፫ ነገር ግን ብዙ የፈተኞች የ
ኋለኞችን ይሆናሉ ።
ወደኃርተኒ ይከውኑ ቅድመ ።
የኋለኞችም ወደፊት ይሆናሉ።

በእንተ ካልዕትንቢት ዘሕማ
ማት ።

፬ ወበፍኖት እንዘ የዓርግ ኢየሩ
ሳሌም ሉቃ ፲ ፩ ፩ ፩ ።

፭ ወደ ኢየሩሳሌም ሲሄድ በመ
ንገድ
ይቀድሞው እግዚእ ኢየሱስ
ጌታም በፈታቸው ነበር፤

ደንገፁ ። ደንገጡ

ወእለሂ ይተልውዎ ። ፈርሁ።
የተከተሉትም ፈሩ ።

ወነሥሐሙ ለ፲ወደቱ።

አሥራሁለቱንም ይዟቸው ሄደ
ወአገዝ ይንገርሙ ዘሀለዎ ይ
ርከቦ ።

ይደርስበት ዘንድ ያለውንም
ይነገራቸው ጀመር፤

፮ ወይቤሉሙ ናሁ ነግርግ ኢየ

፪ ናሳሌም ። እነዞ ወ

ደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን ።
ወይእንዘዎ ለወልደ እግለ እ
መሕያው ሊቃነ ካህናት ወጸ
ሐፍት ።

ሊቃነ ካህናትና ጸሐፍት ከርስ
ቶስን ይይዙታል ።

፬ ወይኳንንዎ በሞት ።

፭ የሞት ፍርድም ይፈርዱበታል
ወይሚጥውዎ ለአሕዛብ፤

ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡ
ታል ።

ወይሣለቁ ላዕሌሁ ።

ይዘብቱበታል ።

ወይዌርቅዎ ። ይተፋበታል ።

ወይቀሥፍዎ ይገርቱታል፤

ወይቀትልዎ ። ይገሉታል ።

ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት ።

በሶስተኛውም ቀን ይነሣል ።

በእንተ ገሥዖ ትዝሕርት ዘ
ደቂቀ ዘበደሞስ ።

፬ ወእንዘ የሐውሩ ምስሌሁ ያዕ
ቀብ ወዮሐንስ ይሆሙ ደቂቀ
ዘበደሞስ ይቤልዎ ሊቅ ንፈ
ቅድ ትግበር ለነ ዘሰአልናከ ።

፭ ሁለቱም የዘበደሞስ ልጆች ያ
ዕቆብና ዮሐንስ ከሱ ጋራ ሲ
ሄዱ የለመንህን ልታደርግልን
እንወዳለን አሉት ። ሐተታ ማ

ቲዎስ እናታቸው ሂዳ ተናገረ
ች ይላል ። ግርብ እሳቸው ተ
ናገሩ አለ ። እንደምን ነው አይ

ጣላም ቤሉ አይጣላም ነገር
እንደ ማቲዎስ ነው ። እሷ ሂዳ
ተናገራለች ። ግርብ እሳቸው
ተናገሩ ግለቱ አብረው ሄደው
መናገራቸውን ሲያይዙ ሄሬ አ
ግላጅ የሰደደ ሰው አብርሂዶ

እንዲናገር ። እንድም ነገር እን
ደ ግርብ ነው ፈት እሳቸው
ተናገረዋል እሞታለሁ እስቀላ
ለሁ ብላቸው ሹመት ይለምኑኛ
ል ብሎ ሳይመልስላቸው ቀረብ
ኛስ አልመለስልንም በዚያ በዘ
መድኸ ዕውቂበት አንች ሄደኸ
ተናገራልን ብለዋት እሷ ሂዳ ተ
ናገራለች ይህን ተከፍለው ጽ
ፈዋል ።

፬ ወይቤሉሙ ምንተ ትፈቅዱ እ
ግበር ለከሙ፤

፭ ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ
አላቸው ።

፮ ወይቤልዎ ሀበነ ንንበር ልደን
በየግንክ ወልደን በጸጋምክ በ
ውስተ ስብሐቲክ ።

፯ በጌትነትህ እንዳችን በቀኝህ አ
ንዳችን በግራህ እንቀመጥ ዘን
ድ ስጠን አሉት ።

፪ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ
ኢተአምሩ ዘትስእሉ ።

፫ ጌታም የምትለምኑትን አታው
ቁም አላቸው፤

ትክሉት ሰትየ ጽዋዕ ዘእነ እስቲ
እኔ የምጣውን ጽዋ ትጠጡ
ዘንድ ትችላላችሁን ።

ወጥምቀትየኒ ዘእነ እጠመቅ
ትጠመቁት ።

እኔ የምጠመቀውን ጥምቀት
ትጠመቁ ዘንድ ትችላላችሁን
አላቸው ።

፬ ወይቤልዎ እው ንክል ።

፭ እንችላለን አሉት ።

ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ
ጽዋዕየሰ ዘእነ እስቲ ትሰትየ
የምጣውን ጽዋ ትጠጣላ
ችሁ ።

ወጥምቀትየኒ ዘእነ እጠመቅ
ትጠመቁ፤

ወንጌል ዘግርቀስ

የምጠመቀውንም ጥምቀት ት
ጠመቃላችሁ፤
፵ ወንቢረሰ በየግንጥ ወበጸጋምየ
አከ አነ ዘእሁበከሙ
፶ በቀኝና በግራ መቀመጥን ግን
እኔ እምሰጣችሁ አይደለሁም።
አላ ለካልዓን አስተዳለው ለሙ
አቡዩ ዘበሰማያት፤
የሰማይ አባቲ ለሌሎች አዘጋ
ጅቶላቸዋል እንጂ።
፶፩ ወሰሚያሙ ፲ቱ ተምው ዲበ ፪
ቱ አኃው ያዕቆብ ወዮሐንስ፤
፶፪ አሥሩ ሰምተው በሁለቱ ወን
ድማማች በያዕቆብና በዮሐንስ
ተቂጡ፤
፶፫ ወጸውያሙ እግዚእ ኢየሱስ
ወይቤሉሙ አተአምሩት ከመ
መላእክቲሆሙ ለአሕዛብ ይኳ
ንንምሙ፤ ሉቃ ፳፪ ፳፭፤
፶፬ ጌታም ጠርቶ አሕዛብን አለቆ
ቹ እንዲፈርዱባቸው ታላላቆች
ም እንዲፈርዱባቸው አታው
ቁም አላቸው።
፶፭ ወለከሙስ አከ ከማሁ
፶፮ ለናንተስ እንዲህ አይሆንም
አላ ዘይፈቅድ እምኔከሙ ይኩ
ን ሊቀ ይኩንከሙ ገብረ
ከናንተ በላይ ሊሆን የሚወድ
ተገጋጥ ይሁናችሁ፤
፶፯ ወዘይፈቅድ እምኔከሙ ይኩን
ዓቢዩ ይኩንከሙ ላዕከ፤
፶፰ ከናንተ ታላቅ ሊሆን የወደደ
አገልጋይ ይሁናችሁ እንጂ።
፶፱ እስመ ወልደ እግረ እመሕያ
ውኒ ኢመጽአ ከመ ይትለአ
ከም ዘእንበለ ዳእሙ ከመ ይት
ለአከ። የሰው
፷፩ ልጅ ክርስቶስ ስንኳ ሊያገለግል
ነው እንጂ ሊያገለግሉት አል
መጣምና።

ወከመ ይቤዝምሙ ለብዙኃን
በነፍሱ።
በነፍሱም ለውጥ ብዙዎችን ሊ
ያድናቸው ነው እንጂ።
በእንተ ዕውር ወልደ በርጤሜ
ዎስ።
፷፪ ወበአ ኢያሪከ። ማቴ ፳፻፱ ሉቃ
፲፭ ፴፭።
፷፫ ወደ ኢያሪከ ገባ።
ወሰበወጽአ እምኢያሪከ ወአ
ርዳኢሁኒ ምስሌሁ ወሰብእኒ
ብዙኅ።
ደቀ መዛሙርቱም ብዙ ሰዎች
ም ከሱ ጋራ ሁነው ከኢያሪከ
ም በወጣ ጊዜ።
ሀሉ ጤሜዎስ በርጤሜዎስ ዕ
ውር ይነብር ውስተ ፍኖት ወ
ይስእል።
ዕውሩ ጤሜዎስ የበርጤሜዎ
ስ ልጅ ከመንገድ ተቀምጦ ይ
ለምን ነበር። ሐተታ በር በዕብ
ራይስጥ ልሳን ልጅ ማለት ነው
ዕውር የዕውር ልጅ ማለት ነው
፷፭ ወሰሚያ ከመ ኢየሱስ ናዝሬ
ዊ የጎልፍ ከልሐ ወይቤ ተ
ሣሃለኒ ኢየሱስ ወልደ ዳዊት።
፷፮ የናዝሬቱ ኢየሱስ እንደሆነ ሰ
ምቶ የዳዊት ልጅ ኢየሱስ
ሆይ ማረኝ ብሎ አሰምቶ ተ
ናገረ።
፷፯ ወገሠዕዎ ብዙኃን ከመ ያር
ምም።
፷፰ ብዙ ሰዎች ዝም ይል ዘንድ ተ
ቂጡት።
ወአፈድፈደ ከሊሐ።
እሱ ግን ጩኸትን አበዛ።
ወይቤ ወልደ ዳዊት ተሣሃለኒ።
የዳዊት ልጅ ማረኝ አለ፤

፵፱ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ወአ
ዘዘ ይጸውዕዎ።
፷፬ ጌታም ቁሞ ጥሩት አለ፤
ወጸውለዎ ለውለቱ ዕውር።
ያንም ዕውር ጠሩት፤
ወይቤልዎ ተአመን ወተንሥእ
ይጸውዓከ ሊቅ።
መምር ይጠራህልና አምነህ ተ
ነሣ አሉጉ።
፷ ወተንሥእ ወገደፈ ልብሶ።
፷ ልብሱን ጥሎ ተነሣ።
ወለብሰ ልብሶ ወመጽአ ጎበ
እግዚእ ኢየሱስ። ልብሱ
ንም ለብሶ ወደ ጌታ መጣ።
ሐተታ። መምር ይጠራህል አ
ሉት አፈፍ ብሎ ሲነሣ ልብ
ሱ ወደቀበት እንስቶ ለብሶ ይ
ሄዳል። አንድም የዘወትር ተር
ታ ልብስና ከሰው የሚደርስ
በት ደህና ልብስ አለው የዘወ
ትሩን ትቶ ደህናውን ልብስ
ለብሶ ሄደ።
፷፩ ወአውሥእ እግዚእ ኢየሱስ
ወይቤሉ ምንተ ትፈቅድ እግ
በር ለከ።
፷፪ ጌታም መለሰ ምን ላደርገልህ
ትወዳለህ አለው።
ወይቤሉ ውለቱ ዕውር ረቡኒ
ከመ እርአይ።
መምር ሆይ አይ ዘንድ ነው
አለው።
፷፫ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ ሐር
ሃይማኖትከ አሕየወተከ።
፷፬ ጌታም ሂድ ሃይማኖትህ አድ
ናሃል አለው።
ወርእየ ሶቤሃ።
ያን ጊዜውንም አየ።
ወተለዎ በፍኖት።
በመንገድም ተከተለው።

የግርባስ ወንጌል።

ዘከሙ በአ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ ወአልጸቆሙ ኢየሩሳሌም ጎበ ቤተ ፋጌ ወበታንያ እንተ ገበ ደብረ ዘይት ፈነወ ደተ እም አርጸኢሁ። ግቴ ጽፈ ጽሑፉ ሆነ ጽፎ።
፪ ኢየሩሳሌም በደረሱ ጊዜ ወደ ደብረ ዘይት አጠገብ ወደ ቢ ታንያና ወደ ቤተ ፋጌ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላከ።
፫ ወይቤሉሙ ሐሩ ውስተ ሀገር እንተ ቅድሚክሙ።
፬ በፊታችሁ ወዳለ አገር ሂዱ አላቸው።
ወበዊአክሙ ሶቤሃ ትረክቡ ዕዋለ አድግ ዕሙረ ዘኢተጽዕ ና ሰብአ።
በገባችሁም ጊዜ ሰው ያልተ ቀመጠበት ያህያ ግልገል ታስር ታገኛላችሁ።
ናትሕዎ ወአምጽእም ሊተ። ፈታችሁ አምጡልኝ።
፫ ወለእመቦ ዘይቤለክሙ ምንተ ትገብሩ በሉ እግዚአብሔር ይፈቅዶ ምን ታደርጋላችሁ ያላችሁም ሰው ቢኖር ጌታ ይሸዋል በሉ ሐተታ ግቴዎስ ዕድግትንም ዕዋልንም ይጽፋል። ግርባስ ዕዋልን ብቻ ጻፈ እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም ነገር እንደ ግቴዎስ ነው ሁለት ናቸው። የግርባስ አንድ ግለቱ ለመናገር ከበቃ ብሉ ነው። አንድም ግቴዎስ መምሕረ አሕዛብ ወሕዝብ ነውና የሁለቱንም ምሳሌ ተናገረ፤ ግርባስ ግን መምሕረ አሕዛብ

ነው እንጂ መምሕረ ሕዝብ ፤ አይደለምና የአሕዛብን ምሳሌ ዕዋልን ብቻ ለድቅ ተናገረ። ወሶቤሃ ይፈንወክሙ ዝየ። ያን ጊዜውንም ወደዚህ ይልኩኝናል።
፪ ወሐሩ ወረክቡ ዕዋለ ዕሙረ ጎበ አንቀጽ ውስተ ናኖት።
፫ ሂደውም ግልገሉን ከመንገድ አጠገብ በደባባይ ታሥር አገኙት፤
ወፈትሕዎ። ፈቱትም። ወይቤልዎሙ አለ ይቀውሙ ህየ ምንተ ትገብሩ ዘትፈትሐቆመው ያሉትም ውርንጫውን የምትፈቱት ምን ታደርጋላችሁ አላቸው።
፬ ወይቤልዎሙ በከመ አዘዘሙ እግዚአብሔር ኢየሱስ።
፭ ጌታ እንጃዘዛቸውም ነገሯቸው ወሀደግዎሙ። ተዋቸውም ወወሰድዎ ለዕዋል ጎበ እግዚአብሔር፤ የሐ ፲፪ ፲፬። ግልገሉንም ወደጌታ አመጡት ወረኃት አልባሲሆሙ ላዕሌሁ ወአጽአንም።
፮ ልብሳቸውንም ገ-ዝጉዘው አስቀመጡት።
፯ ውበዙኃን እለ ነጻፋ ቂጽለ መተርሙ እምዕፀው።
፰ ቅጠል ከዛፍ እየቂረጡ የገ-ዘገ-ዘም ብዙ ናቸው።
ወበ እለ ነጻፋ አልባሲሆሙ ውስተ ናኖት፤
ልብሳቸውንም ከመንገድ የገ-ዘገ-ዘ አሉ።
፱ እለኒ ይመርሐ ወእለኒ ይተል ወ ይኬልሁ ወይብሉ ሆሳዕ ና በሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር።

በፊትም በኋላም ይሄዱ የነበሩት በእግዚአብሔር ስም ያሚመጣው የተባረከ ሆሳዕና ነው ብለው አሰምተው ተናገሩ።
፲ ወቡርክት እንተ ትመጽእ መንግሥት በስመ እግዚአብሔር እንተ አቡን ዳዊት፤ መዝ ፻፲፮ ጽፎ ግቴ ጽፈ ጽሑፉ ሆነ ጽፎ። በእግዚአብሔር ስም የምትመጣ ያባታችን የዳዊት መንግሥትም የተባረከች ናት፤ ሐተታ ዳዊት በትንቢት ያከናወነ ት ቡርክት እንተ ትመጽእ መንግሥት ያላት ማለት ነው ሆሳዕና በአርያም።
በሰማይ መድኃኒት መበል ይገባዋል አሉ።
፲፩ ወበአ እግዚአብሔር ኢየሱስ ኢየሩሳሌም ጎበ ቤተ መቅደስ፤ ግቴጽ፩ ፲፫።
፲፪ ጌታም ወደኢየሩሳሌም ወደ ቤተ መቅደስ ገባ።
ወርአይዎ ነሉ ሕዝብ። ሕዝቡም ሁሉ አዩት።
ወሶበ መስዩ ሐረ ቢታንያ ምስለ ፲ወ፪ቱ።
በመሸም ጊዜ ወደቢታንያ ከሰራሁለቱ ጋራ ወጣ።
በእንተ በለስ ዘተረጎመት።
፲፫ ወበሳኒታ ሶበ ወጽእ እምቢታንያ ርሀቡ። ግቴ ጽፈ ፲፱።
፲፬ በነጋውም ከቢታንያ በወጣ ጊዜ ተራቡ። ወርአየ ዕፅ በለስ እምርትቅ ዘባቲ ቂዕል።
፲፭ በሩቅም ቅጠል ያላት በለስ አየ ወሐረ ይርአይ እመቦ ዘይረከብ በውስቴታ።
በዓ ፍሬ ያገኝ እንደሆነ ሊያይ ሄደ።

ወንጌል ዘግርቆስ =

ወበጺሐ ጎቤሃ አልቦ ዘረከበ
ዘእንበለ ቂጽል ባሕተቱ =
ወደርሷም በደረሰ ጊዜ ከቅጠ
ል ብቻ በቀር ያገኘው የለም
እስመ ኢኮነ ጊዜሁ ለበለስ =
የበለስ ወራት አልነበረምና =
፲፱ ወአውሥኦ ወደቤላ አልቦ ና
ሬ ዘይበልዕ እምኔኪ ለዓለም
፲፱ ለዘለዓለም ከንቺ ፍሬ የሚበ
ላ አይኑር አላት =
ወሰምዑ አርዳኢሁ =
ደቀ መዛሙርቱም ሰሙ =

በእንተ እለ ያረከሱ ቤተ መ
ቅደስ =

፲፭ ወበጽሐ ኢየሩሳሌም ወቦአ
ቤተ መቅደስ =
፲፭ ኢየሩሳሌም ደረሰ ወደ ቤተ
መቅደስም ገባ =
ወአገዝ ይስድድ እለ ይሣየ
ጡ በምክራብ =
በምክራብ ዋጋ የሚያደርጉት
ን ያስወጣ ጀመረ =
ወገፍትዓ ማዕዳቲሆሙ ለመወ
ልጣን =
የለዋራችንም ማዕዳቲውን ገ
ለበጠ!
ወመናብርቲሆሙ ለእለ ይሠይ
ጡ ርግቦ =
ርግብ የሚሸጡትንም ወምበር
፲፮ ወከልኦ ከመ ኢያብኦ ንዋየ
ውስተ ምክራብ =
፲፮ ወደምክራብ ገንዘብ እንዳያገ
ቡ ከለከለ =
፲፮ ወመሐሮሙ ወይቤሎሙ አኩኑ
ጽሑፍ ዘይብል ቤትየሰ ቤተ
ጸሎት ይኩን ለኩሉ አሕዛ
ብ = ኢሳ ሃ፯ ፯ ኤር ፯ ፲፩
፲፮ ቤቲ ለአሕዛብ ሁሉ የጸሎት
ቤት ይሁን የሚል ጽሑፍ ያ

ለኦይደለምን ብሎ አስተማራ
ቸው =
ወአንትሙስ ረሰይከምም በዓ
ተ ፈያት ወሠረቅት =
እናንተ ግን የሴቦችና የወንበ
ዶች ዋሻ አደረጋችሁት = የገበ
ያውን መፈታት ማቴዎስ እሁ
ድ ይላል ማርቆስ ሰኞ አለ
እንደምን ነው አይጣላም ቢሉ
አይጣላም = ደገኛውን ገበያ እ
ሁድ ፈቶታል ጥቃቅኑን ገበያ
ሰኞ ፈቶታል!
፲፭ ወሰምዑ ሊቃነ ካህናት ወጸሐ
ፍት ወኃሠሠ እንተ ጎበ ይ
ቀትልዎ!
፲፭ ሊቃነ ካህናትና ጸሐፍት ሰም
ተው የሚገድሉበትን ምክንያ
ት ይፈልጉ ጀመር =
ወፈርህዎ! ፈሩት!
እስመ ኩሉ ሕዝብ ያነኩ ም
ሕሮቶ =
ሕዝቡ ሁሉ ትምርቱን ያደን
ቁ ነበርና =
፲፱ ወሶበ መስየ ወጽኦ አፍኦ እ
ምሀገር!
፲፱ በመሸም ጊዜ ከከተማው ወ
ደ ውጪ ወጣ!

በእንተ ትውክልት ጎበ አም
ላክ =
፳ ወበግብአቶሙ በነገህ ረከብ
ዋ ለይኦቲ በለስ ይብስተ እ
ምሥርዋ =
፳ በነጋው ሲመለሱ ያችን በለ
ስ ከሥርዋ ደርቃ አገኙዋት
ሐተታ ይብስተ በለስን ማቴ
ዎስ ሰኞ ይላል = ማር
ቆስ ማክሰኞ አለ እንደምን
ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላ
ም ነገር እንደ ማቴዎስ ነው

ሰኞ ማታ ረገሟት መድረቅ
ጀምረለች ማክሰኞ ተነቃቅላ
ወድቃለች መድረቅ የጀመረ
ችበትን ሲያይ ማቴዎስ ሰኞ
አለ = ተነቃቅላ የወደቀችበትን
ሲያይ ማርቆስ ማክሰኞ አለ =
አንድም የደረቀችም የወደቀ
ችም ሰኞ ነው መሸቶባቸው
ሳያይዋት ሄደዋል = ማክሰኞ ቢ
መለሱ ተነቃቅላ ወድቃ አይ
ተዋታል = ማቴዎስ የደረቀች
በትን ሲያይ ሰኞ አለ = ማርቆ
ስ ያዩበትን ሲያይ ማክሰኞ አለ
፳፩ ወተዘከረ ጴጥሮስ ቃሉ ለእግ
ዚኦ ኢየሱስ ወይቤሎ ሊቅ ነ
ያ እንታክቲ በለስ እንተ ረገ
ምክ የብሰት =
፳፩ ጴጥሮስ አስቦ መምሕር ሆይ
እነሆ ያች የረገምካት በለስ
ደረቀች አለው =
፳፪ ወአውሥኦ እግዚኦ ኢየሱስ
ወይቤሎሙ ለእመ ኮነ ውስቲ
ትክሙ ሃይማኖተ እግዚኦብ
ሔር = ማቴ ፳፩ ፳፩ =
፳፫ አማን እብለክሙ ለእመ ትብ
ልዎ ለዝ ደብር ተንሥእ ወ
ተወረው ውስተ ባሕር ወኢና
ፈቅሙ በልብክሙ ወተአመ
ንክሙ ይከውን ዘነበብክሙ =
፳፪ ጌታም የእግዚኦብሔር ሃይማ
ኖት በናንት ቢኖር ይህን ተ
ራራ ተነሥተህ ወደባሕር ግባ
ም ብትሉት በልባችሁ ብታ
ምኑ ባትጠራጠሩም እንደ ተ
፳፫ ናገራችሁ ይሆናል ብዬ እነገ
ራችኋለሁ ብሎ መለሰላቸው =
ወትረከቡ =
ታገኛላችሁም =
፳፪ ወበእንተዝ ፅብለክሙ ኩሉ ዘ
ጸለይክሙ ወሰኦልክሙ እንዘ

የማርቆስ ወንጌል፤

ሙ በመባሕተ መኑ እገብር ከ መዝ ።
እኔም በማንም ሥልጣን ይህ ን እንዳደርግ አልነግራችሁም አላቸው ።

በእንተ እኩያን ዐቀብተ ዕይን

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩ ወላጎዘ ይመስል ሎሙ ። ኢሳ ፩ ፩ ። ኤር ፤ ጸጽ ፩ ። ማቴ ፤ ጸጽ ፩ ። ሉቃ ፤ ጸጽ ፩ ።
፩ ይመስልላቸው ጀመረ ። ይቤሉሙ ብእሲ ተክለ ዓፀደ ወይን ።
ሰው ወይን ተክለ ። ወጸቁኖ ። ቅጥር ቀጠረለት ። ወአክረየ ምክያደ ። መጥመቂያም አስማሰለት ። ወሐንጸ ማጎፈደ ውስቴቱ ። በሱም ግንብ ሠራ ። ወኔመ ሎቱ ዓቀብተ ወነገደ ጠባቂም ሹሞ ሂደ ፤
፪ ወፈነወ ገብሮ ጎበ ዓቀብተ ወ ይን በጊዜሁ ያምጽእ ሎቱ እ ምፍሬ ወይኑ ፤
፫ ከወይኑም ፍሬ ያመጣለት ዘ ንድ ባሯውን በጊዜው ወደ ጠ ባቆች ላከ ፤
፬ ወአኃዝም ።
፭ ያዙት ። ወቀሠፍም ፤ ገረፉት ። ወፈነውም ዕራቆ ። ባደውንም ሰደዱት ።
፮ ወከዕበ ፈነወ ጎቤሆሙ ካልኃ ኒ ገብሮ ።
፯ ደገሞ ሌላውንም ባሯውንም ወደላቸው ላከ ።

ተትአመኑ ከመ ትረክቡ ወይ ከውኅክሙ ። ማቴ ፯ ፤ ፯ ፤ ጸጽ ጸጽ ።

፳፱ ስለዚህ አምናችሁ የጸለያችሁትን የለመናችሁትንም ሁሉ እንድታገኙ እንዲያደርግላችሁም እነግራችኋለሁ ።

፳፳ ወሶበሂ ትጼልዩ ጎድጉ ለቤ ጽክሙ ዘተሐየስክምዎሙ ።

፳፭ በምትጸልዩበትም ጊዜ ወንድ ሞቻችሁን የነቀፋችሁባቸውን ይቅር በሉ ፤

ከመ ይጎድግ ለክሙ አቡክሙ ዘበሰማያት አበሳክሙ ፤

ሰማያዊ አባታችሁ በደላችሁ ን ይቅር ይላችሁ ዘንድ ፤

፳፭ ወእመሰ አንትሙ ኢኃደግሙ አቡክሙኒ ሰማያዊ ኢየሁድግ ለክሙ ፤

፳፭ እናንተ ግን ይቅር ካላላችሁ ሰማያዊ አባታችሁም ይቅር አ ይላችሁም ፤

በእንተ ተስእሎት ዘዮሐንስ መጥምቅ ።

፳፭ ወሐረ ካዕቢ ኢየሩሳሌም ። ሉቃ ጸ ፩ ።

፳፭ ሁለተኛ ወደ ኢየሩሳሌም ሂደ እንዘ ያንሶሱ በምክራብ መጽኡ ጎቤሁ ሊቃነ ካህናት ። በምክራብ ሲመላለስ ጻፎችና ሊቃነ ካህናት ወደሱ መጡ ። ወረበናት ።

ኸግግሎችም ።

፳፭ ወይቤልም በመባሕተ መኑ ት ገብር ዘንተ ፤ ይህን

፳፭ በማን ሥልጣን ታደርጋለህ ። ወመኑ አብሐከ ትገብር ዘንተ ። ይህን ታደርግ ዘንድ ማን አ ሰናበተህ አሉት ።

፳፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አነሂ እሴአለክሙ አሐተ ነገረ

፳፱ ጌታም እኔም አንድ ነገር እ ጠይቃችኋለሁ ።

ወንግሩኒ ።

እናንተም ንገሩኝ ።

አነሂ አየድግክሙ ።

እኔም እነግራችኋለሁ ።

በመባሕተ መኑ እገብር ከመዝ

ይህን የማደርገው በማንም ሥ ልጣን እንደሆነ ።

፱ ጥምቀቱ ለዮሐንስእምአይቴኑ ፤

፱ የዮሐንስ ጥምቀት ከወዴት ናት ።

እምሰማይኑ አው እምሰብእ ።

ከሰማይን ነው ወይስ ከሰውን

ነው አላቸው ።

አይድኡኒ ፤

መልሱልኝ ።

፱ ወተባብሱ በበደናቲሆሙ ለእ መ ንብሱ እምሰማይ ይብሉን ለምንት ኢአመንክምዎ ።

፱ እስበሳቸውም አሰቡ ከሰማይ ብንለው ምንው አላመናችሁበ ት ይለናል ፤

፱ ወለእመኒ ንብሎ እምሰብእ ን ፈርሆሙ ለሕዝብ ።

፱ ከሰው ብንለውም ሕዝቡን እን ፈራቸዋለን ።

እስመ ኩሎሙ ከመ ነቢይ ይ ፈእይም ለዮሐንስ ።

ሁሉም ዮሐንስን እንደ ነቢይ ያዩት ነበርና

፱ ወተሰጥውም ለእግዚእ ኢየሱስ ወይቤልም ኢነአምር ።

፱ እናውቅም ብለው ለጌታ መለ ሱለት ።

ወአውሥእ እግዚእ ኢየሱስ ፤

ጌታም መለሰ ።

ወይቤሎሙ አነሂ ኢይነገረከ

፱

፱

፱

ወንጌል ዘግርቆስ።

ወኪያሁኒ ወገርዎ። እሱን
ም ደበደቡት።
ወኩርዕዎ። መቱትም።
ወፈነውዎ አኅሲርሙ።
አዋርደውዎ ሰደዱት፤
ወፈነው ሣልሳየኒ ገብር፤
ሶስተኛውንም ባሯውን ላከ።
ሐተታ ዮሐንስ መጥምቅ ነው
ወኪያሁኒ ቀተልዎ፤
እሱንም ገደሉት።
ወፈነው ባዕዳነኒ ብዙኃን።
ሌሎችንም ብዙዎችን ላከ።
በዘቀሠ።
የገረፉት አለ።
ወበ ዘቀተሉ።
የገደሉትም አለ።
ወበቱ ሸዱ ወልድ ዘያፈቅር።
የሚወደው አንድ ልጅም ነበ
ረው።
ወፈነው ኅቤሆሙ ድኅረ ነሱ
አንዘ ያብል የኃፍርዎ ለወል
ድየሰ።
ከሁሉ በኋላ ልጄንስ ያፍሩታ
ል ብሎ ልጁን ላከ።
ወይቤሉ ዓቀብት ዝንቱ ውላ
ቱ ወፈሲሁ።
መባቶቹም እነሆ ወፈሹ ይህ ነ
ው።
ንው ንቅትሉ።
ኑ እንገደለው።
ወንርከብ ርስቶ።
ርስቱንም እንውረሰው አሉ።
ወአኃዝዎ ወአውጽአዎ አፍአ
እምአፀደ ወይን ወተተልዎ።
ይዘውም ከወይኑ ቦታ ውጭ አ
ውጥተው ገደሉት።
ምንተ እንከ ይፈስሱ በዓለ
ወይን።
የወይኑ ባለቤት ምን ያደርጋቸ
ዋል።

አኩኑ ይመጽእ ወይቀትሉሙ
ለአልክቱ ዓቀብት ።
መጥቶ መባቶችን ይገድላቸው
የለምን።
ወይሁብ ወይኖ ለክልዓን ።
ወይኑንም ለሌላ መባቶች ያስ
ጠብቃል።
ወዘኒ ኢያንበብከሙኑ ውስተ
መጽሐፍ ዕብን እንተ ዘመነን
ዋ ነደቅት ይላቲ ኮነት ውስተ
ርእሰ ማዕዘንት። መዝ ፻፲፯ ሸ፩
ኢላ ሸ፩ ፲፯። ማቴ ሸ፩ ፱ ።
፪። ግብ ፪ ፲፩። ሮሜ ፱ ፴፫።
፩ኢጥ ፪ ፯።
አናጾች የናቋት ድንጊያ የማዕ
ዘን ፈስ ሆነች ያለውን ከመ
ጻፍ አላሰበችሁምን።
አምብ እግዚአብሔር ኮነት
ዛቲ።
ይህችም ከእግዚአብሔር ሆነ
ች።
ወነከር ይላቲ ለአዕይንቲነ።
ለዓይኖችንም ድንቅ ናት።
ወፈቀዱ የአኃዝዎ።
ሊይዙትም ወደዱ።
ወፈርሀዎሙ ለሕዝብ።
ሕዝቡንም ፈሩ።
ወአእመሩ ከመ በእንቲአሆሙ
ይቤ ዘንተ አምሳለ።
ይህንም ምሳሌ ስለርሳቸው እ
ንደተናገረው አወቁ።
ወኅደገም ወሐሩ።
ትተውትም ሄዱ።
ዘከመ አመከርዎ ለኢየሱስ
በእንተ ውሂበ ዲናር።
ወፈነው ኅቤሁ ፈሪሳውያን
ምስለ ሰብአ ሄርድስ ከመ ያ
ስሕትዎ በቃሉ። ማቴ ሸ፪ ፲፭
ሉቃ ሸ፩።

በነገሩ ሊያስቱት ፈሪሳውያን
ከሄርድስ ሰዎች ጋራ ወደሱ
ላኩ።
ወመጽኡ ሀቤሁ ወይቤልዎ
ሊቅ ነአምር ከመ ጻድቅ አንተ።
ወደሱም መጥተው መምር ሆ
ይ እውነተኛ እንደሆንክ እና
ውቃለን።
ወኢየሳንክ መኑሂ።
ማንንም ማንን እንጻታፍር።
ወኢታደሉ ለገጸ ሰብአ።
ለሰው ፊትም እንጻታደላ።
በጽድቅ ትሜሀር ፍኖተ እግ
ዚአብሔር።
የእግዚአብሔርን መንገድ በ
ውነት እንድታስተምር እናው
ቃለን።
ይከውንሁ ነሀብ ጸባሕተ ዲና
ር ለነጋሢ።
ለቄሣር ግብር መስጠት ይገ
ባልን።
አው አልቦ።
ወይም አይገባም አሉት።
ወአእመርሙ እግዚአ ኢየሱስ
ጉሕሉቶሙ ለምንት ታሜክሩኒ
ጌታም ሽንገላቸውን አውቆባ
ቸው ለምን ትፈትኑኝላችሁ።
አምጽኡ ዲናረ ወአርአዩኒ።
ዲናሩንም አምጥታችሁ አላ
ዩኝ አላቸው።
ወአምጽኡ ሉቱ። ሮሜ ፲፫ ፯
አመጡለት።
ወይቤሉሙ ዘመኑ መልከው
ወመጽሐፉ።
ጽፈቱስ መልኩስ የማነው አ
ላቸው።
ወይቤልዎ ዘነጋሢ።
የቄሣር ነው አሉት።
ሀቡ ዘነጋሢ ለነጋሢ።
የቄሣርን ለቄሣር ሰጡ።

የግርድብ ወንጌል።

ወዘእግዚአብሔር ግበሩ ለእግ
ዚአብሔር፤
የእግዚአብሔርንም ለእግዚአ
ብሔር።
ወአንክርም። አደነቁት።

በእንተ ሰዱቃውያን ወትንሣ
ኢ ሙታን።

፲፭ ወመጽኢ ኅቤሁ ሰዱቃውያን
እለ ይብሉ አልቦ ትንሣኤ ሙ
ታን። ግብ፣ ጽፂ፣ ሉቃ ጽ ጽ።

፲፭ የሙታን ትንሣኤ የለም የሚ
ሉ ሰዱቃውያን ወደሱ መጡ።
ወተሰክልሞ። ጠየቁት፤

፲፱ ወይቤልሞ ሊቅ ሙሴ ጸሐፊ
ለነ ወለእመቦ ዘሞተ እኑሁ
ወኅደገ ብእሲቶ ወአልቦቱ ው
ሉድ እኑሁ ያውስባ ለብእ
ሲቱ። ዘፀ ጽ፭ ፭።

፲፱ ወንድሙ ልጅ ሳይወልድ ሚስ
ቱን ትቶ የሞተ እንደሆነ ወ
ንድሙ ሚስቱን ያገባት።
ወያቅም ዘርዳ ለእኑሁ
ለወንድሙ ልጅ ይተክ ብሉ
ሙሴ ጽፎልናል።

፳ ሀለዉ ኅቤነ ሂቱ አኃው።

፳ ሰባት ወንድማማቾች ነበሩ
ወአውሰበ ዘይልሕቅ ብእሲተ።
ታላቁ ሚስት አገባ።
ወሞተ እንዘ አልቦ ውሉድ፤
ልጅ ሳይወልድ ሞተ።

፳፩ ወአውሰባ ካልዑኒ።

፳፩ ሁለተኛውም አገባት።
ወሞተ እንዘ አልቦ ውሉድ
ልጅ ሳይወልድ ሞተ።
ወሣልሱኒ ከማሁ።
ሶስተኛውም እንዲሁ።

፳፪ ወጊሆሙ አውሰብዋ፤

፳፪ ሰባቱም አገቧት።
ወኢኅደጉ ውሉደ፤

ልጅ ገን አልነበረቸውም።
ወድኅረ ነሱሙ ሞተት ይእ
ቲ ብእሲት።

ከሁሉም በኋላ ያች ሞተች
፳፫ ወአመሰ የሐይዉ ምውታን
ለመኑ እምኒሆሙ ትከውኖ
ብእሲተ።

፳፫ ሙታን በተነሡ ጊዜ ለማናቸ
ው ሚስት ትሆናለች።
እስመ ጊሆሙ አውሰብዋ፤
ሰባቱም አገብተዋታልና።

፳፭ ወአውሥአ እግዚአ ኢየሱስ

፳፭ ጌታም መለሰ፤
ወይቤሉሙ አኮኑ በእንተ ዝ
ንቱ ስሕትክሙ በኢያአምሮ
መጸሕፍት።

መጸሕፍትን ባለግወቅ።

ወኢኃይለ እግዚአብሔር።
የእግዚአብሔር ኃይልንም ባለ
ግወቅ በደላችሁ።

፳፭ አመሰ የሐይዉ ምውታን ኢ
ያወሰሱ ወኢይትዋሰሱ።

፳፭ ሙታን በተነሡ ጊዜ አያገቡ

ም አይጋቡም፤
አላ ከመ መላእክተ እግዚአብ
ሔር ይከውኑ እሙንቱ በሰ
ማያት።

በሰማይ እንዳሉ መላእክት ይ
ሆናሉ እንጂ፤

፳፭ ወከመሰ የሐይዉ ምውታን
ኢያንበብክሙኑ በውስተ መጽ
ሐፊ ሙሴ ዘይቤሉ እግዚአብ
ሔር በኅብ ዕዕ ጳጳስ ዘፀ ፫ ፮
ማቲ ጽ፪ ፴፪፤

፳፭ ምውታንማ እንዲነሱ በቀጥታ
ጦው ዘንድ እግዚአብሔር እ
ንደ ነገረው የሙሴን መጽሐፍ
አላነበባችሁምን።

እንዘ ይብል አነ ውሉቱ እግ
ዚአብሔር አምላክክ፤

አምላክህ እግዚአብሔር እኔ ነኝ
አምላክ አብርሃም።

የአብርሃም አምላክ።
ወአምላክ ይስሐቅ፤
የይስሐቅ አምላክ።
ወአምላክ ያዕቆብ።
የያዕቆብም አምላክ።

፳፭ ኢኮነኬ አምላክ ምውታን።

፳፭ የሙታን አምላክ አይደለም።
አላ አምላክ ሕያዋን ውሉቱ።
የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ፤
ወአንተሙሰ ብዙኃ ትጌግዩ።
እናንተስ ብዙ ትስታላችሁ።

በእንተ ቀዳማዊ ትእዛዝ።

፳፭ ወመጽኢ ጳዳ ጸሐፊ ሰሚያ ከ
መ ተኃሠሥዎ ወሰበ ርአየ
ከመ ሠናየ ተሠጥዎሙ። ግ

፳፭ ቲ ጽ፪ ፴፭፤ እንደ

ተከራከሩት በሰማ ጊዜ መልካ
ም እንደ መለሰላቸው ባየ ጊዜ
እንድ ጸሐፊ ወደሱ መጣ።
ወተሰክሉ ወይቤሉ ዓይኑ ት
እዛዝ ቀዳሚት እምነሱ።
ከሁሉም የምትቀድም ትእዛዝ
ማንኛይቱ ናት ብሉ ጠየቀው፤

፳፭ ወአውሥአ እግዚአ ኢየሱስ።

፳፭ ዘዳ ፯ ፱። ጌታም መለሰ።
ወይቤሉ ዛቴ ይእቲ ቀዳሚት
እምነሱ ትእዛዝ፤

ከትእዛዝ ሁሉ የምትቀድም
ይህች ናት፤

ስማዕ እስራኤል እግዚአብሔር
አምላክክ ጳዳ ውሉቱ እግዚ
አብሔር፤

እስራኤል ሆይ አምላክህ እግ
ዚአብሔር አንድ እግዚአብሔ
ር እንደሆነ ስማ።

፳ ወአፍቅሮ ለእግዚአብሔር እ
ምላክክ በነሱ ልብክ።

ወንጌል ዘግርቀስ።

፬ አምላክህ እግዚአብሔርንም በ
ልብህ ሁሉ ውደደው።
ወበኩሉ ነፍስከ ። ወበኩሉ ሕ
ሊናከ ። በነፍስህም
ሁሉ፡ በሕሊናህም ሁሉ ።
ወበኩሉ ኃይልከ ።
በኃይልህም ሁሉ ።
ዛቲ ይእቲ ትእዛዝ ቀዳሚት
እምኩሉ ።
ከሁሉም የምትቀድም ትእዛዝ
ይህች ናት ።

፭ ወከልዕታሂ እንተ ትመስላ አ
ፍቅር ቢጸክ ከመ ነፍስከ ። ዘሌ
፲፱ ፲፮ ግቲ ሸፂ ፴፱ ርግ ፲፫
፱፡ ገላ ሄ ፲፱፡ ያዕ ፪ ፳፱።

፮ ሁለተኛዬቁም የምትመስላት
ባልንጀራህን እንደ ራስህ ው
ደድ ናት ።
ወዛየኛቢ እምእላንቱ ትእዛዛ
ት አልቦ ።
ከነዚህ ትእዛዞች የሚበልጥ
የለም ።

፯ ወይቤሉ ውእቱ ጸሐፊ ሠና
የ ትቤ ሊቅ ።

፰ ያም ጸሐፊ መምርሆይ መል
ካም ተናገርኻ አለው ።
አግን ሸዱ ውእቱ እግዚአብ
ሔር ።
እግዚአብሔር በውነት አንድ
ነው ።
ወአልቦ ባዕድ ዘእንበሌሁ ።
ከሱም በቀር ሌላ የለም ።

፱ ወከመ ታፍቅር በኩሉ ልብክ
፱ በልብህ ሁሉ ትወደው ዘንድ
ወበኩሉ ነፍስከ ።
በነፍስህም ሁሉ ።
ወበኩሉ ሕሊናከ ።
በሕሊናህም ሁሉ ።
ወበኩሉ ኃይልከ ።
በኃይልህም ሁሉ ።

ወከመ ታፍቅር ቢጸክ ከመ
ነፍስከ ።
ባልንጀራህን እንደ ራስህ ብ
ትወድ ።
ወዝንቱ ይኒይስ እምኩሉ መ
ባዕ ወመሥዋዕት ።
ከመሥዋዕትና ከመባዕም ሁ
ሉ ይህ ይሻላል ።

፱ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ከመ
ጠቢብ ውእቱ፡ ይቤሉ ኢኮን
ከ ርሐቀ እመንግሥተ እግዚ
አብሔር ።

፳ ጌታም ብልህ እንደሆነ አይቶ
ከእግዚአብሔር መንግሥት የ
ራቅህ አይደለህም አለው ።
ወአልቦ እንከ ዘተሀበለ ይስአሉ
ከዚህም ወዲያ ሊጠይቀው የ
ደፈረ የለም ።

በእንተ ግስያስ ወልደ ዳዊት

፳ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ
እንዘ ይሚህርሙ በምኩራብ
እፎ ይብሉ ጸሐፍት ወልደ ዳ
ዊት ውእቱ ክርስቶስ ።

፳፩ ጌታም በምኩራብ ሲያስተም
ራቸው ጻፎች ክርስቶስ የ
ዳዊት ልጅ ነው እንደምን
ይላሉ ብሎ ጠየቃቸው

፳፪ ወለሊሁስ ዳዊት ይቤ በመን
ፈስ ቅዱስ ይቤሉ እግዚእ ለ
እግዚእየ ንባር በየግንዩ እ
ስከ አገብሎ ለጸላእትከ ታ
ሕተ መከየደ እገሪከ መዝ ፲፱
፩ ። ግቲ ሸፂ ፵፱ ሉቃ ፳
፵፪ ።

፳፫ እሱ ገን ዳዊት በመንፈስ ቅ
ዱስ ጌታ ጌታዬን ጠላቶች
ህን ከግርህ መርገጫ በታች
እስከ አገባቸው በቀኝ ተቀ
መጥ አለው ብሏል ።

፳፬ ወለሊሁ ዳዊት እግዚእየ ይ
ቤሉ እፎ እንከ ይከውና ወ
ልደ ።

፳፭ እሱ ዳዊት ጌታዬ ያለው እ
ንደምን ልጁ ይሆናል ።
ወኩሉ ሕዝብ ሠናየ ያጸም
ዕም፡ ግቲ ሸፂ ፩ ሉቃ ፲፩
፵፫ ።
ሕዝቡም ሁሉ ደስ ብሏቸው
ይሰሙት ነበር ።

በእንተ መደልዋን ጸሐፍት ።

፳፮ ወይቤሉ እንዘ ይሚህርሙ
ዕቁ ወተገኃሁ እምጸሐፍት
እለ ይፈቅዱ ያንሶስው ተላቢ
ሰሙ ።

፳፯ ሲያስተምራቸው ተላብሰው መ
መላለስን ከሚወዱ ከፈሪሳው
ያን ተጠበቁ ተለዩም አላቸው
ወይትአምነም በምሥያጣት
በገበያም ምርቃትን የሚወዱ

፳፰ ወነቢረ ፍጽም በውስተ አዕ
ዋዳት ።

፳፱ ባደባባይም ፊት ለፊት መቀ
መጥን የሚወዱ ።
ወርእሰ ምርቃት በውስተ
ምስሐት ።
በምሳ ጊዜ በራስጌ መቀመ
ጥን ።

፵ እለ ይውህጥም ለአብያተ
መበለታት ።

፵ የድኅችን ቤት የሚበሉባቸው
ወይትሚየኑ በነዋህ ጸሎቶሙ
በረጅም ጸሎታቸውም የሚተ
ነኩሉ ።
እሉ ይረከቡ ዘየኛቢ ዘነኔ ።
እኒህ የሚበልጥ ፍርድ ይቀበ
ላሉ ።

በእንተ ዘክመ ወደሳ ለመበ
ለት ነጻይት በውሂበተ ጸረቅ

፵፩ ወነበርሙ እግዚእ ኢየሱስ
ኅተት ምክራብ አንጸረ ሙ
ዳዩ ምጽዋት ይርአይ ሰብአ
ዘያበውኡ ጸራይቀ ወይወድዩ
ውስተ ሙዳዩ ምጽዋት። ሉቃ
፩ ፩፤

፵፩ መባ የሚሰጡትን በሳጥንም የ
ሚያናፋትን ያይ ዘንድ ጌታ
በዕቃ ቤቱ እፋዛር ባለ በም
ከራብ ደጅ ተቀምጦ ሳለ።
ወብዙኃን አብዕልት እለ አ
ብኡ ብዙኃን።
ብዙ ባለጠጎችም ብዙ አ
ገቡ ፤

፵፪ ወመጽአት አሐቲ ብእሲት ነ
ዳይት መበለት።

፵፪ አንዲት ድኃ ሴት መጣች።
ወአብአት ጀተ ጸራይቀ።
ሁለት ጸራይቅም አገባች፤
ዘይብልም ቆንደራጢስ፤
ቆንደራጢስ የሚሉት።
ሐተታ ሁለት ጸራይቅ ያለውን
አንድ አድርጎ ቆንደራጢስ አ
ለ። ሁለቱን ተረን አንድ ቀ
መት ሁለቱን ቀመት አንድ
ድሪም እንደግለት።
አንድም የሙርኝ እንጀራ አ
ንድም ዝብለ ብርት ነው።
በሞረድ ሲሞርዱት ጊዜ ይረ
ገፋል ያን ሰብስበው ለእን
ጀራ ይሸጡታልና፤

፵፫ ወጸውአሙ ለአርዳኢሁ።

፵፫ ደቀ መዛሙርቱንም ጠራቸው
ወይቤሉሙ አግን እብለከሙ
ከመ ዛቲ ነጻይት መበለት አ
ብዘኃት አብኦ እምከሉሙ

እለ አብኡ ውስተ ሙዳዩ ም
ጽዋት፤

ለመበው ሣጥን ከጣሉ ሁሉ
ይህች ሴት አብዝታ እንደሰ
ጠች በውነት እነግራችኋለሁ፤

፵፪ እስመ ከሉሙ እለ አብኡ
እምተረፎሙ አብኡ።

፵፬ ያቀረቡት ሁሉ ትራፊያቸውን
አግብተዋልና፤

ወይእቲስ እምተፅናሳ ከሉ ዘ
ባቲ አብአት ከሉ መንበርታ
ይህች ግን በድንነት ሳለች ያ
ላትን ሁሉ አገባች።

ሐተታ እኒያ ከቤታቸው ሂ
ደው እንደ ገና ተድላ የሚ
ያደርጉ የሚበሉ የሚጠጡ ና
ኛውና። እሷ ግን የሟያ የምት
ውል ናትና። ይህች ሴት የኅ
ጥአት ነፍስ እኒያ የጸድቃን

ምሳሌ። ጸድቃን ምን አለብን
ብለው ተዘለለው ይኖራሉ።

የቃጥለን ነፍስ ግን አላበጀ
ሁም ብላ ስታዝን ስታለቅስ
ትኖራለች። ጸድቃንን ከሚሉ
ከኒያ ይልቅ ኃጥአት ነፍስ አ
ብዝታ ሥራ ሠርታለች ብዬ
እነግራችኋለሁ።

በእንተ ንስተተ ቤተ መቅደስ
ወኢየሩሳሌም።

ምዕራፍ ፲፫።

፩ ወወጸኦ እምከራብ ይቤሉ
፩ዱ እምአርዳኢሁ ሊቅ ርኢ
ምንተ ይመስል ንድቱ ወዕበኒሁ
ግቲ ጳጳ ፩።

፩ ከምከራብ በወጣም ጊዜ ከደ
ቀ መዛሙርቱ አንዱ መምር
ሆይ ድንጊያውንና ሕንፃውን
ምን ይመስላል እየው አለው።

፪ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ።
ሉቃ ፲፫ ፵፬ ፳፩ ፤።

፪ ጌታም መለሰ።

ወይቤሉ ትራኢኑ ዘንተ ከሉ
ንድቀ ዓቢየ።

ይህን ታላቅ ሥራ ታያለህን
ኢይትኃደግ ዝዩ ዕብን። ዲበ
ዕብን ዘኢይትነሰት።

የማይፈርስ ሆኖ ድንጊያ በደ
ንጊያ ላይ አይቀርም።

፫ ወእንዘ ይነበር ውስተ ደብረ
ዘይት አንጸረ ምክራብ ተስ
እልም በባሕቲቶሙ ኢጥርስ
ወያዕቆብ ወእንድርያስ።

፫ በደብረ ዘይት በምከራብ አ
ንጸር ተቀመጦ ሳለ ያዕቆብና
ኢጥርስ እንድርያስም ለብቻ
ቸው ጠየቁት።

፬ ወይቤልም ንግረነ ግዕዜ ይከ
ውን ዝንቱ።

፬ ይህስ የሚደረገው መቼ ነው
ንግረን።

ወምንት ትእምርቱ አመ ይከ
ውን ዝንቱ ከሉ።

ይህስ ሁሉ በተደረገ ጊዜ ም
ልክቱ ምንድር ነው አሉት።

፭ ወአውሥኦ እግዚእ ኢየሱስ
ኤፌ ፩ ፤ ፪ ተሰ ጳጳ።

፭ ጌታም መለሰ።

ወአገዝ ይበሉሙ ዑቱ ኢያ
ስሕቱከሙ።

እንዳያስቷቸሁ አስተውሉ ይላ
ቸውም ጀመረ።

፮ እስመ ብዙኃን ይመጽኡ በስ
ምዩ እንዝ ይብሉ እነ ውኢቱ
ክርስቶስ።

፮ እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ ብዙ
ሰዎች በኔ ስም ይመጣሉና።
ወያስሕትም ለብዙኃን።
ብዙ ሰዎችንም ያስቷቸዋል።

ወንጌል ዘግርቀስ ።

ወእመ ሰማዕከሙ አፅባቦት
ወድምፅ ጸባዲት ዑቁ ኢት
ደንገፅ።
ሰልፍና የሰልፍንም ድምፅ
በሰማችሁ ጊዜ እንዳትደንገጡ
አስተውሉ።
እስመ ሀለዎ ይኩን ዝንቱ።
ይህ ይሆን ዘንድ አለውና።
ወበሕቱ አኮ ሶቤሃ ዘየኃልቅ፤
ነገር ግን ያን ጊዜ የሚፈጸ
ም አይደለም።
ወይትነሣእ ሕዝብ ዲበ ሕዝብ፤
ሕዝቡም በሕዝቡ ላይ ይነሣል፤
ወነገሥት ዲበ ነገሥት።
ነገሥት በነገሥት ላይ።
ወይከውን ድልቅልቅ በበብሔሩ
በየሀገሩም መናወጥ ይሆናል።
ወይመጽእ ረኃብ።
ረኃብም ይመጣል።
ወዝንቱ ቀዳሚሁ ለፃዕር።
ይህም የፃዕር መጀመሪያ ነው፤
ወአንትሙስ ዑቁ ርእሰከሙ።
እናንተ ግን ለራሳችሁ አስተ
ውሉ።
ወይወስዳከሙ አዕዋዳተ።
ወደ አደባባይ ይወስዷችኋል
ወይቀሥቶከሙ በመኳርብት።
በምክራብም ይገርፏችኋል።
ወይትባጽሐከሙ ጎበ መላእ
ክት ወነገሥት በእንቲአየ።
ስለኔ ወዳለቆችም ወደነገሥታ
ትም ያደርፏችኋል።
ከመ ይኩን ስምዓ ላዕሌሆሙ
ምስክር ሊሆንባቸው።
ወለዙሉሙ አሕዛብ ይደሉ ይ
ተድሙ ይስብክዋ ለወንጌል።
ለአሕዛብም ሁሉ አስቀድሞ
ወንጌልን ሊያስተምሯቸው ይ
ገባል።
ወሶባሂ ያባጽሐከሙ ኢትቅ

ድሙ ተሐልዩ ዘትብሉ ወዘ
ትነብሱ። ግቴ ፲፱ ሉቃ ፲፪
፲፩ ፳፩ ፲፱፤
፲፩ ባደረሷችሁም ጊዜ አስቀድማ
ችሁ የምትናገሩትን አታስቡ
ዘእንበበከሙ ሶቤሃ ንቡ።
ያንጊዜ ያናገራችሁን ተናገሩ
እስመ ኢኮንከሙ አንትሙ ዘ
ትነብሱ።
የምትናገሩት እናንተ አይደላ
ችሁምና።
ዘእንበለ መንፈስ ቅዱስ።
መንፈስ ቅዱስ ነው እንጂ።
ወያገብእ እኅው እጎሞሁ ለሞት
ወንድም ወንድሙን ለሞት አ
ሳልፎ ይሰጠዋል።
ወአብ ወልዶ
አባትም ልጁን።
ወውሉድ ይትነሥኩ ላዕለ አ
ዝማዲሆሙ።
ልጆች ባባቶቻቸው ላይ ይነ
ሣሉ።
ወይቀትልምሙ።
ይገሏቸዋል።
፲፫ ወትከውኑ ጽሑክን በጎበ ዙሉ
በእንተ ስምየ።
፲፫ ስለኔ ስም በሁሉ ዘንድ የተ
ጠላችሁ ትሆናላችሁ።
ወዘሰ አዝለፈ ትእግሥቶ ው
እቱ ይድኅን።
እስከ ፍጻሜ የታገሠ ግን ይ
ድናል።
፲፪ ወሶበ ርኢከሙ ኃሣር ለሙ
ስና ዘይቤ ዳንኤል ነቢይ ዘይ
ቀውም ውስተ መክን ቅዱስ
ዘያነብብ ለይለቡ።
፲፪ ነቢዩ ዳንኤል የተናገረውን የ
መፍረሱን ርኩስት ባያችሁ
ጊዜ በቅዱስ ቦታ የቀመው
አንባቢው ያስተውል።

ውለተ አሚረ አለ ውስተ ይ
ሁዳ ይጉዩ ውስተ እድባር።
ያንጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደተ
ራራ ይሸሸሉ።
፲፭ ወዘኒ ውስተ ናገስ ኢይረድ
ውስተ ቤት።
፲፭ በሰንነትም ያለ ወደቤት አይ
ውረድ።
ወኢይባዕ ይንሣእ ዘኮነ እም
ቤት።
ከቤቱም እንዳች ይወስድ ዘ
ንድ አይገባ።
፲፮ ወዘኒ ገዳሙ ሀሉ ኢይትመ
የጥ ድኅሬሁ ከመ ይንሣእ ል
ብሶ።
፲፮ በዳርም ያለ ልብሱን ይወስድ
ዘንድ ወደኋላው አይመለስ።
፲፮ ወበሕቱ አሌ ሉን ለዕኑላት ወ
ለእለ የሐፅና በውእቱ መዋ
ዕል።
፲፯ ነገር ግን ለፀነሱ በዚያም ወ
ራት ለሚያሳድጉ ወዮላቸው
፲፰ ወጸልዩ ከመ ኢይኩን ጉያ
ከመ በከረምት።
፲፰ ሽሽታችሁም በከረምት እንዳ
ይሆን አመልክቱ።
፲፱ እስመ ይከውን ይእተ አሚረ
ዓቢይ ሕግም ዘእምአመ ኮነ
ዓለም ኢኮነ ከግሁ፤
፲፱ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እን
ደሱ ተደርጎ የማያውቅ ታላቅ
መከራ ይሆናልና።
ወእምከመ ፈጠረ እገዚአብ
ሔር።
እገዚአብሔርም ከፈጠረው ፍ
ጥረት ጀምሮ፤
ወኢይከውንኒ፤
ከንግዲህም ወዲህ የማይደረግ
፳ ወሶበ አኮ ዘአሕፀርን እገዚ
አብሔር ለእማንቱ መዋዕል እ

የግርብ ወንጌል።

፩ ፖሊድገነ ነሱ ዘሥጋ ።
እግዚአብሔርን ዘመትን በያሳ
ጥረው ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባ
ልጻገም ነበር።
ወባሕቱ በእንተ ጎሩያኒሁ እለ
ኃረየ እግዚአብሔር የሐፊራ
እግንቱ መዋዕል።
ነገር ግን እግዚአብሔር በለ
መረጣቸው እኒያ ወራቶች ያ
ጥራሉ።
፪ ወይለተ አሚረ እመቦ ዘይቤ
ለከሙ ነዋ ዝየ ሀሉ ክርስቶስ
ግቲ ጽፂ ሉቃ ፲፮ ጽፂ ጽፂ
፫ ያንጊዜም ክርስቶስ ከዚህ ነው
መነዋ ከሐከ።
ወይም ከዚያ ነው ያላችሁ ሰው
ቢኖር።
ኢትእመት። አትመት።
፬ እስመ ይመጽኡ ሐሳውያን መ
ኚሕ።
፭ ሐሰተኞች መሢሐች ይነግሉና
ወሐሳውያን ነቢያት።
የነቢያትም ሐሰተኞች።
እስመ ይገቡ ተአምረ ወመ
ንክረ ከመ ያስሕቱ።
ያስቱ ዘንድ ምልክትና ተአም
ራት ያደርጋሉ።
ወሰበሂ ይትከሃሉ። ለጎሩያን
የሂ እምአስሐትዎ።
ቢቻላቸውም የተመረጡትንም
ባሳቷቸው ነበር።
፮ ወእንትሙሰ ዑቁ።
፯ እናንተ ግን ዕውቁ፤
ናሁ አቅደምኩ ወነገርኩከሙ
ነሉ።
እነሆ አስተድሞ ነገርኳችሁ።
በእንተ ምጽአቱ ለወልደ እንሰ
እመሕያው።
፱ ወባሕቱ ይለተ አሚረ ምስለ

ነሉ ሕግም ፀሐይኒ ይጸልም
ኢሳ ፲፫ ፲ ሕዝ ፱፻ ፳ ኢየሁ
፩ ፲።
፪ ነገር ግን በዚያ ወራት ከዚህ
ሁሉ መከራ ጋራ ፀሐይ ትው
ልግለች።
ወወርኅኒ ኢይሁብ ብርሃኖ።
ዉረቃም ብርሃኑንም አይሰ
ጥም።
፫ ወከዋከብትኒ ይወድቁ እምሰ
ግይ።
፬ ከዋከብትም ከሰግይ ይወድ
ቃሉ።
ወይትከወስ ኃይለ ሰግያት።
የሰግያት ኃይልም ይናወጣል
፭ ወአሚሃ ይፈለያዎ ለወልደ እ
ንሰ እመሕያው እንዘ ይመ
ጽእ በደመና ምስለ ኃይል ወ
ብዙኅ ስብሐት።
፮ ያንጊዜ ከብዙ ምስጋናና ከኃ
ይል ጋራ በደመና ሲመጣ የ
ሰው ልጅ ክርስቶስን ያዩታል።
፯ ወይለተ አሚረ ይፈንዎሙ
ለመላእክቲሁ። ግቲ ጽፂ ፱፻ ፲፩
፪ ያንጊዜም መላእክትን ይሰጻ
ቸዋል።
ወያስተጋብሎ ለጎሩያኒሁ እ
ምፀቱ ነፋሳት።
የተመረጡትን ክራቱ ነፋሳት
ይሰበስቧቸዋል።
ወእምአጽናፈ ምድር እስከ አ
ጽናፈ ሰግይ።
ከምድር ጻር እስከ ሰግይ ጻ
ርቻ።
፮ ወእምበለስ አእምሩ አምሳ
ሊሁ።
፯ ምሳሌውንም በበለስ ዕውቁ።
ወእምከሙ ከነ አጽቃ ድኩመ
ሚኒ የለመለሙ።
ወሠረፀ ቴጽላ።

ትጠላም የለመለሙ እንደሆነ
ይትግወቅ ከመ አልጸተ ግዕ
ረር።
መከር እንደደረሰ ይታወቃል
፪ ወከግሁ አንትሙኒ እምከመ
ርኢከሙ ዘንተ ነሉ ከመ ከነ
፫ እንደዚህም እናንተም ይህን
ሁሉ እንደተደረገ ያያችሁ እ
ንደሆነ።
አእምሩ ከመ በጽሐ ኀበ ኖ
ጎት።
ወደደጅ እንደደረሰ ዕውቁ።
፬ አግን እብለከሙ ከመ ኢተ
ኃልፍ ዛቲ ትውልድ ዘእንበለ
ይኩን ዝንቱ ነሉ።
፭ ይህ ሁሉ ሳይሆን ይህች ት
ውልድ አታልፍም ብዬ እን
ጻታልፍ በውነት እነግራችኋ
ለሁ።
፮ ሰግይ ወምድር የኃልፍ፤
፯ ሰግይና ምድር ያልፋል።
ወቃልየሰ ኢየኃልፍ።
ቃሉ ግን አያልፍም።
፱ ወበእንተሰ ይለቲ ዕለት ወይ
እቲ ሰዓት አልቦ ዘየለምራ።
፲ ያችን ቀን ግን ያችንም ሰዓት
የሚያውቃት የለም።
ወኢመላእክተ ሰግይ።
በሰግይ የሚኖሩ መላእክትም
ወኢወልድ።
ልጅም።
ዘእንበለ አብ ባሕቲቱ።
ከአብ ብቻ በቀር።
ዑቁ። ተጠበቁ።
፲ ትግሁ ወጸልዩ። ግቲ ጽፂ ፱፻ ፲፩
፱ ተግታችሁ ጸልዩም።
እስመ ኢተአምሩ ግዕዜ መዋ
ለ ጊዜሁ።
የጊዜውን ወራት መቼ እንደሆነ
ነ አታውቁምና፤

ወንጌል ዘማርቆስ።

፴፩ እስመ ከመ ብእሲ ዘይነገድ ወ
የኃድግ ቤቶ፤
፴፪ ቤቱን ትቶ እንደሚሄድ ሰው
ነውና፤
ወይሁበሙ ግብር ለአግብርቲ
ሁ ለለጅዱ እምኔሆሙ፤
ከባርቹ ላንዱም ላንዱ ሥራ
ቸውን እንደሚሰጣቸው፤
ወይኤገዘ ለአፃዊኒ ከመ ይት
ጋህ።
በረኛውንም እንዲተጋ ያዘዋል
ይተጋ ዘንድ አእምሮውን ያዘ
ዋል፤
፴፫ ትግሁ እንክ።
፴፭ እንገደህ ትጉ፤
እስመ ኢተአምሩ ግዕዜ ይመ
ጽእ በዓለ ቤት፤
ባለቤት መቼ እንዲመጣ አታ
ውቁምና፤
እመሂ ሠርክ።
በሰርክም እንደሆነ፤
ወእመሂ መንፈቀ ሌሊት።
በኩለ ሌሊትም እንደሆነ፤
ወእመሂ ጊዜ ይነቁ ዶርሆ፤
ዶር ሲሙህም እንደሆነ።
ወእመሂ ጸቢሐ፤
ግለዳም እንደ ሆነ፤ ሐተታ
ጦርዝና ጦርዙን ይዞ ተና
ገረ።
፴፮ ኢይምጸእከሙ ግብተ ወኢይ
ርከብከሙ እንዘ ትነውሙ።
፴፯ ድንገት እንዳይመጣባችሁ ተኝ
ታችሁም እንዳያገኛችሁ፤
፴፱ ወናሁ አብለከሙ ለኩልከሙ
ትግሁ።
፵ እነሆ ለሁላችሁም ትጉ ብዬ
እነግራችኋለሁ።

ዘከመ ተማከሩ ሊቃነ ካህናት
ይቅትልዎ ለኢየሱስ
ምዕራፍ ፲፬።
፩ ወእስከ ሠኑይ መዋዕል ይከው
ን ፋሲካ በዓለ ናዕት። ግቲ ሸጺ
ጸሎታ ሸጸ ፩።
፪ እስከ ሁለት ቀን ፋሲካ በዓለ
ናዕትም ይሆናል፤
ወየተሥሡ ሊቃነ ካህናት ወ
ጸሐፍት ይትአየንዎ ወየአኃዝ
ዎ ወይቅትልዎ።
የካህናት አለቆችና ጸርች ተተ
ንኩለው ይዘው ሊገሉት ይሹ
ጀመር፤
፫ ወይቤሉ አኩ በዐዓል ከመ ኢ
ይትሀወኩ ሕዝብ።
፬ ሕዝቡ እንዳይታወኩ ግን በበ
ዓል አይደለም አሉ።
በእንተ ዘከመ ረፈቀ በቢታን
ያ ለምሳሕ
፭ ወእንዘ ሀሉ በታንያ በቤተ ስ
ምዖን ዘለምጽ እንዘ ይረፍቅ።
ግቲ ሸጺ ጸሎት ፲፪ ፩።
፮ በቢታንያ በለምጸሙ በስምዖ
ን ቤት ተቀምጦ ሳለ።
መጽሐት ብእሲት።
ሴት መጣች፤
ወእምጽሐት ዕፍረተ ዘአልባስ
ጥርስ ዘኖርዱ። የጣፈጠ
ናርዶስ የሚባል ሽቱ አመጣች
ቅድው፤ ያማረ።
ዘዕፁብ ሂሉ፤
ዋጋው ብዙ የሆነ። ሐተታ
ግቲዎስ ዘቢረሌ ይላል ግ
ርቆስ ዘኖርዱ አለ እንደምን
ነው አይጣላም ቢሉ አይጣ
ላም የሁለት ቀን ትምርት

የልሳን መለያየት ነው፤ እንድ
ም ጭቃው የቢረሌ ነውና
ግቲዎስ ዘቢረሌ አለ። ሥራው
የናርዶስ ነውና ግርቆስ ዘኖርዱ
አለ። ጆም ጭቃውም ሥራው
ም የብርሌ ነው፤ ኖርዱ የሽቱ
ስም ነው፤
ወእኩስቶ ነቀነቀች
ው ቀላቀለችው አዋሐደችው።
ወሶጦት ዲበ ርእሱ፤
በራሱ ላይ አፈሰሰችው፤
ወዐ እለ ተምዑ።
የተቂጡም ሰዎች ነበሩ፤
፩ ወይቤሉ ለምንት ዘመጠነዝኃ ኃ
ጉል ዘዝ ዕፍረት።
፪ የዚህ ሽቱ ይህን ያህል ጥ
ፋት ለምንድን ነው አሉ፤
፫ እምኢተክህለኩ ይሠየጥ ዝንቱ
ዕፍረት ፈድፋድ እም፫ የት ዲ
ናር ወይትወሀብ ለነዳያን፤
፭ ይህ ሽቱ ከሶስት መቶ ወቂት
በሚበዛ ተሸጦ ለድኅች ይሰጥ
ዘንድ ባልተቻለም ነበር አሉ፤
ወገሠጽዋ። ገሠጸዋትም።
፮ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ
ኅድግዋ ለብእሲት ወኢታሥር
ኅዋ።
፯ ቢታም ተዋት አታድክሟት አለ
ሠናየ ግብረ ገብረት ላዕሌየ።
በኔ መልካም ሥራ ሠራች።
፯ ወለነዳያንስ ዘልፈ ትረክብዎሙ
ድኅችንስ ዘወትር በናንተ ዘ
ንድ ታገኙዋቸዋላችሁ።
ወጊዜ ፈቀድከሙ ታሄንዩ ላ
ዕሌሆሙ። በወደዳችሁ
ም ጊዜ ትመጸውቷቸዋላችሁ።
ወኪያየሰ አኩ ዘልፈ ዘትረክቡኒ
እኔን ግን ዘወትር የምታገኙ
ኝ አይደላችሁም።
፳ ወዛቲኒ ዘባቲ ገብረት ወአቅደ

የግርግር ወንጌል ፡

መት ወተባባሪነት አገር።
፩ ይህችን አስተዳደር ያደረገች
ውን አገራንም የተባባሪነት ለ
ፖለቲካዊነት አደረገችው።
፪ አግን እብላክሙ ገበ ሰበከዋ
ለዛቲ ወንጌል ውስተ ዙሉ ፃ
ለም ይንገሩ ዘንባረት ዛቲ፤
፫ ወንጌሉን በሚያስተምሩበት ይ
ህች ሴት የሠራችውን ይነገ
ሩላታል።
ወይዘክርዋ።
ያስቧታል ብዬ በውነት እነገራ
ችኋለሁ።

ዘከመ ሚጦ ይሁዳ።

፲ ወይሁዳ አስቆርታዊ ሕግ እም
፲ቱ ወደቱ ሐረ ገበ ሊቀ ክህ
ናት ከመ ያገብአ ሎሙ። ግቲ
ጽጌ ፲፪።
፲ ከሥራ ሁለቱ አንዱ የአስቆር
ት ሰው የሚሆን ይሁዳ አሳ
ልፎ ሊሰጣቸው ወደ ሊቀ ክ
ህናት ዘንድ ሄደ።
፲፩ ወሰኚያሙ ተፈሥሎ።
፲፩ በሰሙም ጊዜ ደስ አላቸው።
ወተናገርዋ የሀብዋ ፴ ብሩረ።
ሠላሳ ብር ሊሰጡት ተነጋገሩት
ወፈቀደ በጽሚት ያገብአሉሙ
በስውር አሳልፎ ሊሰጣቸውም
ወደደ።

በእንተ ደገፊት ድራር ወአስ
ተዳልዋት።

፲፪ ወአመ ተዳሚት ዕለት በዓለ
መጸለት ፋሲካ ለመ ይጠብሉ
ፍሰሉ። ግቲ ጽጌ ፲፮ ሉቃ ጽጌ ፯
፲፪ ይንገሩ በሚያርዱበት ጊዜ በመ
ጀመሪያው ፋሲካ በቂጣ በን
ልዋ።

ወይቤልም አርዳኢሁ በአይቲ
ትፈቅድ ናስተዳሉ ለከ ፍሥሐ
ትብላፊ፤
ደቀ መዛሙርቱ ፋሲካውን ት
በላ ዘንድ በየት ብናዘጋጅልህ
ትወዳለህ አሉት፤
፲፫ ወረከቡ ይተ እምአርዳኢሁ ወ
ይቤሎሙ ሐሩ ሀገረ ዘቅድሜ
ከሙ።
፲፫ ወደፊታችሁ ካለ አገር ሂዱ
ብሎ ደቀ መዛሙርቱን ላክ።
ወትረከቡ ብአሴ ዘይፀውር ፃ
ሕበ ግደ፤
የውሀ ግድጋ የተሸከመ ሰው
ታገኛላችሁ።
ወትልውዋ ገበ በአ፤
ወደገባበት ተከተሉት፤
፲፪ ወበልም ለበዓለ ቤት ይቤለክ
ሊቅ አይቲቲ ጽርሕ ገበ እበ
ልፅ ፍሥሐ ምስለ አርዳክዋ።
፲፪ የዚያን ቤት ባለቤት መምር ከ
ደቀ መዛሙርቱ ጋራ ፋሲካ የ
ምበላበት አዳራሽ ወደት ነው
ብሎህል በሉት፤
፲፫ ወውለቱ ያርእየክሙ ጽርሐ
ዓቢየ ወንጌረ ወርሱየ፤
፲፫ እስም የተጌጠና የተነጠፈ ታ
ላቅ አዳራሽ ያሳያኝኋል፤
ወሀየ አስተዳልጢ ለነ።
በዚያ አዘጋጁልን፤
፲፮ ወሐሩ አርዳኢሁ ሀገረ። ግቲ
ጽጌ ሹቃ ጽጌ ፲፱፤
፲፮ ደቀ መዛሙርቱም ወደ ከተማ
ሄዱ፤
ወረከቡ በከመ ይቤሎሙ፤
አንድ ነገራቸው አገኙ፤
ወአስተዳልጢ በሀየ ፍሥሐ፤
ፋሲካውንም በዚያ አዘጋጁ፤
፲፯ ወውስዮ ሐረ ምስለ ፲ቱ ወደቱ
አርዳኢሁ፤

፲፯ ሲመሽ ካሥራ ሁለቱ ደቀ መ
ዛሙርቱ ጋራ ሄደ።
ዘከመ ከሠተ ለሐዋርያት ዘያ
ገብአ፤
፲፰ ወአንዘ ይረፍቱ ወይበልዑ ይ
ቤሎሙ እገዚእ ኢየሱስ አግ
ን እብላክሙ ሕግ እምኔክሙ
ዘይበልፅ ምስሌየ ያገብአኒ።
የሐ ፲፫ ጽጌ።
፲፰ ተቀምጠው ሲበሉ ጌታ ከናን
ተ አንዱ ከኔ ጋራ የሚበላው
ያሲዘኛል ብዬ በውነት እነገራ
ችኋለሁ አላቸው።
፲፱ ወአኃዙ ይቲከዙ ወየኃዙ
ወይበሉ በበ ሕ አነኑ እንጋ ው
ለቱ።
፲፱ አንዳች እኔ እሆን እያሉ ያዝ
ኑም ጀመር፤
፳ ወአውሥአ። መለሰ።
፳ ወይቤሎሙ ሕ እም ፲ ወደ ዘ
ይጸብሕ ምስሌየ ውስተ መጽ
ብሕየ።
በገበታ እጁን ከኔ ጋራ ወደ
ውጭት የሚጠልቅ ካሥራ ሁ
ለቱ አንዱ ነው አላቸው።
፳፩ ወልደ እግለአመሕያውሰ የሐ
ውር በከመ ጽሑፍ በእንቲ
አሁ። መዝ ፱ ፱። ግብ ሕ ፲፯
የሰው ልጅ ክርስቶስ ግን ስ
ለሱ አንድ ተጻፈ ይሄዳል።
ወባሕቱ ለሌ ሎቱ ለውለቱ
ብአሴ ዘእምኔሁ ይትረጠው
ም ለወልደ እግለ እመሕያው
ነገር ግን የሰው ልጅ ክርስ
ቶስን አሳልፎ ለሚሰጠው ለዚ
ያ ሰው ወየለት።
እምገየሶ ሶበ ኢተወልደ ለው
ለቱ ብአሴ።

መንግሥት ማርቆስ ፡

ለዚያ ሰው ባልተወለደ በተሻለው ነበር።

ዘከመ ሠርዓ አኩቲተ ቀርባን

፳፮ ወላንዝ ይበልው ነሥላ ኅብስ ተባረከ ወራተተ ማቴ ፳፮ ፳፯

፳፻ ሲበሉ ኅብስቱን ይዞ ባረከ ቂረሰም።

ወወሀበሙ። ሰጣቸው ወይቤሉሙ ንሥኡ ዝውለቱ ሥጋዩ፤

ይህ ሥጋዩ ነው ንሡ አላቸው

፳፫ ወነስዓ ጽዋላኒ፤

፳፫ ጽዋውንም ያዘ።

ወአኦኩተ ወወሀበሙ።

አመስገናም ሰጣቸው፤

ወይቤሉሙ ንሥኡ።

ንሡም አላቸው።

ወስትዮ እምኔሁ ዝልክሙ።

ሁላችሁም ከሱ ጠጡ።

፳፱ ወይቤሉሙ ዝውለቱ ደምዩ ዘሐዲስ ሥርዓት ዘይትከዓው በእንተ ብዙኃን።

፳፱ ስለ ብዙ ሰዎች የሚረስ ያዲስ ሥርዓት ደሜ ይህ ነው ንሡ አላቸው።

፳፭ አማን እብልክሙ ኢይሰቲ እምዝንቱ ፍሬ ወይን እስከ እንታ ክቲ ዕለት አመ እስትዮ ሐዲስ በመንግሥተ እግዚአብሔር፤

፳፭ በእግዚአብሔር መንግሥት ታድጄ እስከምጠጣበት እስከዚያች ቀን ድረስ ከዚህ ከወይን ፍሬ አልጠጣም ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ።

፳፭ በእግዚአብሔር መንግሥት ታድጄ እስከምጠጣበት እስከዚያች ቀን ድረስ ከዚህ ከወይን ፍሬ አልጠጣም ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ።

፳፭ በእግዚአብሔር መንግሥት ታድጄ እስከምጠጣበት እስከዚያች ቀን ድረስ ከዚህ ከወይን ፍሬ አልጠጣም ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ።

፳፭ በእግዚአብሔር መንግሥት ታድጄ እስከምጠጣበት እስከዚያች ቀን ድረስ ከዚህ ከወይን ፍሬ አልጠጣም ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ።

፳፭ በእግዚአብሔር መንግሥት ታድጄ እስከምጠጣበት እስከዚያች ቀን ድረስ ከዚህ ከወይን ፍሬ አልጠጣም ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ።

ዘከመ ጎደግዎ ሐዋርያት ለኢየሱስ።

፳፮ ሰበሐሙ ወአንቢሙ ወጽኡ ውስተ ደብረ ዘይት፤

፳፮ አመስገነውም ወደ ደብረ ዘይት ወጡ።

፳፮ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ ዝልክሙ ትክህዱ ኒ በዛቲ ሌሊት። ዮሐ ፲፮ ፱፻

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

፳፮ ይታም በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ አላቸው።

ዚ አለ። አንድም ዶር መጽመሪያ ሙሆ ይዘገያል ኋላ ቀጥሎ ቀጥሎ ይረሀል። ግቴም ስ የመጀመሪያውን ትቶ ዶር ሳይረሀል አለ። ግርቆስ የመጀመሪያውን ቂጥር ሁለት ጊዜ ሳይረሀል አለ።

፱፻ ወአፈድፈደ ኢጥርስተኃልርተ ወትምክህተ እንዘ ይብል እመ ውትሂ ምስሌክ ወኢይክህደክ

፱፻ ኢጥርስም ከንተ ጋራ እሞታ ለሁ እንጂ አልክድህም ብሎ ነገር ግበርታትንና ትምክህትን አበዛ።

፱፻ ወአፈድፈደ ኢጥርስተኃልርተ ወትምክህተ እንዘ ይብል እመ ውትሂ ምስሌክ ወኢይክህደክ

፱፻ ኢጥርስም ከንተ ጋራ እሞታ ለሁ እንጂ አልክድህም ብሎ ነገር ግበርታትንና ትምክህትን አበዛ።

፱፻ ወአፈድፈደ ኢጥርስተኃልርተ ወትምክህተ እንዘ ይብል እመ ውትሂ ምስሌክ ወኢይክህደክ

፱፻ ኢጥርስም ከንተ ጋራ እሞታ ለሁ እንጂ አልክድህም ብሎ ነገር ግበርታትንና ትምክህትን አበዛ።

፱፻ ወአፈድፈደ ኢጥርስተኃልርተ ወትምክህተ እንዘ ይብል እመ ውትሂ ምስሌክ ወኢይክህደክ

፱፻ ኢጥርስም ከንተ ጋራ እሞታ ለሁ እንጂ አልክድህም ብሎ ነገር ግበርታትንና ትምክህትን አበዛ።

፱፻ ወአፈድፈደ ኢጥርስተኃልርተ ወትምክህተ እንዘ ይብል እመ ውትሂ ምስሌክ ወኢይክህደክ

፱፻ ኢጥርስም ከንተ ጋራ እሞታ ለሁ እንጂ አልክድህም ብሎ ነገር ግበርታትንና ትምክህትን አበዛ።

፱፻ ወአፈድፈደ ኢጥርስተኃልርተ ወትምክህተ እንዘ ይብል እመ ውትሂ ምስሌክ ወኢይክህደክ

፱፻ ኢጥርስም ከንተ ጋራ እሞታ ለሁ እንጂ አልክድህም ብሎ ነገር ግበርታትንና ትምክህትን አበዛ።

፱፻ ወአፈድፈደ ኢጥርስተኃልርተ ወትምክህተ እንዘ ይብል እመ ውትሂ ምስሌክ ወኢይክህደክ

፱፻ ኢጥርስም ከንተ ጋራ እሞታ ለሁ እንጂ አልክድህም ብሎ ነገር ግበርታትንና ትምክህትን አበዛ።

፱፻ ወአፈድፈደ ኢጥርስተኃልርተ ወትምክህተ እንዘ ይብል እመ ውትሂ ምስሌክ ወኢይክህደክ

፱፻ ኢጥርስም ከንተ ጋራ እሞታ ለሁ እንጂ አልክድህም ብሎ ነገር ግበርታትንና ትምክህትን አበዛ።

፱፻ ወአፈድፈደ ኢጥርስተኃልርተ ወትምክህተ እንዘ ይብል እመ ውትሂ ምስሌክ ወኢይክህደክ

፱፻ ኢጥርስም ከንተ ጋራ እሞታ ለሁ እንጂ አልክድህም ብሎ ነገር ግበርታትንና ትምክህትን አበዛ።

፱፻ ወአፈድፈደ ኢጥርስተኃልርተ ወትምክህተ እንዘ ይብል እመ ውትሂ ምስሌክ ወኢይክህደክ

የግርዛብ ወንጌል ።

፳፭ ከዚህም በኋላ ጥቂት አልፍ ብሎ ከምድር ሰገደ ጸለየ ። ከመ ትገልፍ እምኔህ ይለኑ ሰዓት ለእመ ይትከሃል። የሚቻል እንደሆነ ያች ሰዓት ከሱ ታልፍ ዘንድ፤

፳፮ ወይቤ አባ ወአቡየ ዠሉ ይ ትከሃለክ አገልፋ እምኔየ ለዛ ቲ ጽዋዕ።

፳፯ አባቲ ሆይ ሁሉ ይቻላሃል ይህ ችን ጽዋ ከኔ አሳልፋት አለው ወባሕቱ ፈቃደ ዚአከ ይኩን ወአከ ፈቃደ ዚአየ። ነገር ግን ያንተ ፈቃድ ይሁን እንጂ የኔ ፈቃድ አይደለም

፳፰ ወገቢያ ረከበሙ እንዘ ይነው ሙ።

፳፱ መጥቶም ተኝተው አገኛቸው ወይቤሉ ለኢጥርስ ስምዖን ት ነውም። ኢጥርስንም ስምዖን ሆይ ትተኛለህን አለው ወኢትክልተ ተግግሦ አሐተ ሰዓተ ። አንድ ሰዓት መታገሥ አይቻልህምን አለው።

፴፩ ትግሁ ወጸልየ ከመ ኢትባ ሉ ውስተ መንሱት።

፴፪ ወደ መከራ እንዳትገቡ ትጉ ጸልዩም። እስመ መንፈስ ይፈቅድ ወሥ ጋ ይደክም፤ መንፈስ ይወዳልና ሥጋ ግን የደከመ ነው።

፴፫ ወሐረ ካዕበ ወጸለየ ወከማሁ ከመ ይቤ።

፴፬ ሁለተኛም ሂዶ ያኑ ብቻ ጸልየ ፃ ወገቢአ ካዕበ ረከበሙ እንዘ ይነውሙ።

፴፭ ዳግመኛም በተመለሰ ጊዜ ተ ኝተው አገኛቸው።

እስመ ከብዳ አዕይንቲሆሙ ወኢየሱምና ዘይነበቡ፤ ግይናቻቸው ከብደው ነበርና የ ሚናገሩትን አያውቁም ነበርና

፵፩ ወመጽአ በግልስ ወይቤሉሙ ኑሙ እንከሰ ፍአዕርፋ ምዕረ ፵፪ በሶስተኛውም መጥቶ እንግዲ ሀስ ተኙ አንድ ጊዜም ዕረፋ እስመ ናሁ በጽሐ ጊዜሁ፤ ጊዜው ደርሷልና። ወናሁ ያንብእም ለወልደ እንለ እመሕያው ውስተ እደ ኃጥአን እነሆ የሰው ልጅ ክርስቶስ በ ኃጥአን እጅ ይያዛል፤

፵፫ ተንሥኩ ንሐር ናሁ በጽሐ ዘያገብአኒ፤

፵፬ እነሆ የሚያሲዘኝ ደርሷልና ተነሡ እንሂድ አላቸው።

ዘከመ አገብዖ ይሁዳ ለኢየ ሱስ ወዘከመ አገዝም ።

፵፭ ወእንዘ ይትናገረሙ በጽሐ ይሁ ዳ አስቆርታዊ ሕዳ እም፤ ወፀቱ ማቲ ሕጅ ፵፮ ። ሉቃ ሕጅ ፵፯ ። ዮሐ ፲፭ ፫ ።

፵፪ ሲነጋገራቸውም ካሥራ ሁለቱ አንዱ የአስቆርት ሰው የሚ ሆን ይሁዳ ደረሰ። ወምስሌሁ ብዙኃን ሰብእ ምስ ለ መጣብሕ ወአብትር እምኅ በ ሊቃነ ካህናት ወረበናት ወ ጸሐፍት። ብዙ ሰዎችም ከሱ ጋራ ሾተ ል ጉመድ ይዘው ከሸማገሉ ችና ከጻርች ከካህናት አለቆ ችም መጡ።

፵፫ ወወሀቦሙ ትእምርተ ዘያገብ ዖ።

፵፬ የሚያሲዘውም ምልክት ሰጣ ችው።

ወይቤሉሙ ዘሰንምከም ውእ ቱ አኃዝም ወአጽንዕም ወሰ ድም። የምስመው እሱ ነውና አጽን ታችሁ ይዛችሁ ውሰዱት አላ ችው።

፵፭ ወሶቤሃ መጽአ ኅቤሁ ወይቤ ሉ ረበ. ወሰንም።

፵፮ ያንጊዜውን ወደሱ መጥቶ መ ምር ሆይ ብሎ ሳመው።

፵፯ ወሰፍሐ. እደዊሆሙ ሳዕሌሁ ወአኃዝም።

፵፰ እጃቸውንም ዘርግተው ያዙት

፵፱ ወመልሐ መጥባሕቶ ሕዳ እም እለ ምስሌሁ ይቀውሙ።

፶፩ ከሱ ጋራ ቆመው ካሉት አን ዳ ሾተሉን መዘዘ፤ ወዘበጦ ለገብረ ሊቀ ካህናት የሊቀ ካህናቱንም ባሯ መታው፤ ወመተረ ዕዝኖ። ጆርውን ቂረጠው።

፶፪ ወይቤሉሙ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ዘሠራቂት ትደግኑኒ ወጸ እክሙ ምስለ መጣብሕ ወአብ ትር ተአኃዝኒ፤

፶፫ እንደሌባ ልቲዙኝ ብትርና ሰይ ፍ ይዛችሁ መጣችሁን አላቸው

፶፬ ወክሉ አሚረ ሀሉኩ ምስሌ ከሙ እሚሀር በምክራብ። ዘወትር በምክራብ ሳስተምር ከናንተ ጋራ አልነበርኩምን። ወኢአኃዝከሙኒ። አልያዛችሁኝም፤ ወባሕቱ ከመ ይብጸሕ ዘውስ ተ መጸሕፍት። ነገር ግን በመጸሕፍት የተጻፈ ው ይፈጸም ዘንድ ነው፤

፶ ወኃደግም ዠሉሙ አርዳኢሁ ወጉዩ፤ ማቲ ሕጅ ፶፯ ። ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ጥለውት ሸቡ፤

ወንጌል ዘግርቆስ ፤

ዓ፩ ወተለዎ ፩ዱ ወሬዛ ዘይትአጸ
ፋ ሰንዱን ፅራቶ ፤
ዓ፩ ፅርታንን በበፍታ የሠወረ አ
ንድ ጉበዝ ተከተለው ፤
ሐተታ ራሱን አርቆ ፤ አንድም
ቅራና በፍታ የለበሰ ፤
ወአኃዝዎ ወራዙት ፤
ጉልግሶች ያዙት ፤
ዓ፪ ወኃደን ሰንዱና ወጉየ ፅራቶ
ዓ፪ በፍታውንም ጥሉ ሸሸ ።

ዘከመ ቆመ ኢየሱስ በዓውድ ።
ዓ፫ ወወሰድዎ ለእግዚእ ኢየሱስ
ገበ ሊቀ ካህናት ወጸሐፍት ወ
ረበናት፤ግቲ ሸጸ ዓ፪ ለሉቃ ሸጸ
ዓ፪ ። የሐ ፲፭ ፲፫ ።
ዓ፫ ጌታንም ወደ ካህናት አለቃና
ወደጸሐፍት አመጡት ።
ዓ፬ ወተለዎ ኢየሱስ እምርጉቅ እ
ስከ ውሣጢ ሊቀ ካህናት ወን
በረ ምስለ ወዓልያኒሆው ይሰ
ገን ወንገለ በርህ ።
ዓ፭ ከብላቴናቸው ጋራ የሳቱ ጸ
ዓል ወደወደቀበት በዙላ ተቀ
ምጦ እሳት ይዋቅ ነበር ።
ዓ፮ ወኃሠው ሊቃነ ካህናት ወዙ
ሉ ዓውድ ሰግሶት ሐሰት ያስ
ተዋድደዎ ለእግዚእ ኢየሱስ
ከመ ይቅትልዎ ። ግቲ ሸጸ ዓ፪
ዓ፮ ሊቃነ ካህናት ሸንጉውም ጌታ
ን ይገሉት ዘንድ ሊያክስሱት
ይኸት ጀመር ።
ወኃጥኡ ።
ነውር አጡበት ።
ዓ፯ ወበዙኃን እለ አስተዋደደዎ ።
ዓ፰ ያሳጡት ብዙ ናቸው ።
ወኢኃበረ ታሉው ።
ነገራቸው ግን አንድ አልሆነ
ም ።

ዓ፯ ወበ እለ ተንሥኡ ሰግሶት ሐ
ሰት ወነበቡ ።
ዓ፱ በሐሰት ተንሥተው የመሰከሩ
ም የሐሰት ምስክርችም አሉ
ዓ፳ ወይቤሉ ንሕነ ሰግሶናሁ እን
ዘ ይብል አነ እነሥቶ ለዝንቱ
ቤተ መቅደስ ዘእድ ገብሮ ወ
በሠሉስ አሐንዕ ካልዎ ዘእድ ኢ
ገብሮ ሞሐ ፪፻፱ ።
ዓ፳ ይህን እጅ የሠራውን ቤተ መ
ቅደስ አፍርሼ በሶስተኛው ቀ
ን ሌላ እጅ ያልሠራው እሠ
ራለሁ ሲል እኛ ሰምተንዋል
አሉ ።
ዓ፻ ወምስለ ዝኒ ኢኃበረ ሰምዶ
ው ።
ዓ፻ ከዚህም ጋራ ምስክርነታቸው
አንድ አልሆነም ዘእድ ገብ
ሮ ዘእድ ኢገብሮ በግሉት ተ
ለያይተዋል ።
ዓ ወተንሥኡ ሊቀ ካህናት ወሐ
ተቶ ለእግዚእ ኢየሱስ ።
ዓ ሊቀ ካህናቱም ቆሞ ጌታን ጠ
የተው ።
ወይቤሉ አልቡ ዘትሠጠው
እንዘ መጠነዝ ያስተዋድደክ ።
ይህን ያህል ሲያሳጡህ የምት
መልሰው የለህምን አለው ።
ዓ፳ ወአርመው ። ዝም አለ ።
ወኢተሠጥዎ ። ወኢምንተኒ ም
ንም ምን አልመለሰለትም
ወካዕበ ሐተቶ ሊቀ ካህናት
ሁለተኛም ሊቀ ካህናቱ ጠየ
ተው ።
ወይቤሉ አንተን ውለቱ ክርስ
ቶስ ወልዱ ለቡሩክ ።
የተባረከው የአብ ልጅ ክርስ
ቶስ እንተ ነህን አለው ።
ዓ፳ ወይቤሉ እግዚእ ኢየሱስ አ
ነውለቱ ። ግቲ ሸጸ ፪ ።

ዓ፳ ጌታም አዎን አኔነኝ አለው ።
ወትሬእይዎ ለወልደ እንለ እ
መሐያው እንዘ ይነብር በየግን
ኃይል ።
የሰው ልጅ ክርስቶስን በኃይል
ቀኝ ተቀምጦ ታዩታላችሁ ።
ወይመጽእ በደመና ሰግይ ።
በሰግይ ደመናም ይመጣል ።
ዓ፳ ወሰጠጠ አልባሲሁ ሊቀ ካ
ህናት ።
ዓ፳ ሊቀ ካህናቱም ለብሱን ቀደደ
ወይቤ ምንተ እንከ ትፈቅዱ
ሉቱ ሰግሶት ።
ምን ምስክር ትሹሉታላችሁ ።
ዓ፳ ወናሁ ስለክሙ ሰግሶኩ
ጽርፈቶ ።
ዓ፳ እነሆ እናንተ ሰድቡን ሰምታ
ችተታል ።
ምንተ እንከ ትብሉ ።
እንግዲህ ምን ትላላችሁ ።
ወአገብኡ ፍትሐ ዘሉው ።
ሁሉም ፈረዱበት ።
ወይቤሉ ይቅትልዎ ።
ጥት ይገባዋልም አሉ ።
ዓ፳ ወአገዙ እምወተቲቶው ይው
ርቅዎ ።
ዓ፳ ከሳቸውም ወገን ይተቶበትም
ጀመር ።
ወጸፍዕዎ ገጸ ።
ሬቱንም ይጸፋት ።
ወይኩርዕዎ ርክሱ ።
ራሱንም ይመቱት ጀመር ።
ወይቤልዎ ተነባይ ለነ ክርስ
ቶስ መኑ ውለቱ ዘጸፍኃክ ።
ክርስቶስ ሆይ የመታህ ግንው
ይሉት ጀመረ ።
ወከኑ ወዓልት ይጸፍዕዎ በሕቅ
ሉላልቱም መላልሰው በገረ
መቱት ።

የግርባስ ወንጌል =

በእንተ ከሀደተ ኢጥርስ =

፳፮ ወእንዘ ሀሉ ኢጥርስ ታሕተ ውስተ ውጣጢ ንፅድ = ግቴ ሸ፮ ሸ፮ = ሉቃ ሸ፮ ሸ፮ = የሐ ፲፭ ፤ ፲፮ =

፳፯ ኢጥርስም በትጥሩ ውሥጥ ታች ተቀምጦ ሳለ =
መጽአት አሐቴ ወለት አምላ ሰማተ ሊቃነ ክህናት =
ከክህናቱ አለቆች ገረዶች አንጻቱ መጣች =

፳፰ ወርአየቶ ለኢጥርስ ይሰገን =
፳፱ ኢጥርስን አሳት ሲሞቅ አየች ው =

ወነጸረት =
አስተዋለችውም =
ወትቤሉ አንተሂ ምስለ ኢየሱስ ገሊላዊ ሀሉከ =
አንተም ከገሊላዊው ከኢየሱስ ጋራ ነበርክ አለችው =

፳፻ ወከሀደ ወይቤላ ኢየሐምር ወኢይጢይት ዘትብሊ =

፳፻፩ አንች የምትደውን አላውተውም አላስተውለውም ብሉ ካደ ወወልአ አፍአ ገብ ጸናፈ ን ፀድ =

ከትጥሩም ውጪ ወደአፍአ ወጣ =

ወነቀው ዶርሆ =
ዶርም ሙኸ =

፳፻፪ ወርአየቶ ካፅበ ካልዕት ወለት ግቴ ሸ፮ ሸ፮ =

፳፻፫ ዳግመኛ ሌላይቱ ገረድ አየች ው =

ወትቤሉ ለዕለ ይቀውሙ ህየ ገንቱኒ እምኒህሙ ውእቱ ከዚያ ቀመው ላሉት ይህም ከሳቸው ወገን ነው አለኝቸው =

፳፻፬ ወከሀደ ካፅበ = ሉቃ ሸ፮ ሸ፮

፳፻፭ የሐ ፲፭ ሸ፮ = ሀለተኛ ካደ ወእምድጎረ ሕተ ካፅበ ይቤል ም ለኢጥርስ እለ ይቀውሙ እግን እምኒህሙ አንተ =
ጥቂትም ቆይቶ ቆመው ያሉት ሀለተኛ ኢጥርስን አንተም በውነት ከሳቸው ወገን ነህ አሉት =

ወገሊላዊ አንተ =
የገሊላም ሰው ነህ =
ወቃልክ የግውቀክ =
ነገርህም ያስታውቃል =

፳፻፮ ወአጎዘ ይትረገም ወይምሀል =
፳፻፯ ይምል ይረገምም ጀመር =
ከመ ኢየሐምር ለውእቱ ብእሲ ዘትብሉ =
ያን የምትሉትን ሰው አንጻላውተው ብሉ =

፳፻፰ ወሶቤሃ ነቀው ካፅበ ዶርሆ =
ግቴ ሸ፮ ሸ፮ = የሐ ፲፫ ሸ፮ =

፳፻፱ ያን ጊዜም ዶር ሀለተኛ ሙኸ ወተዘከረ ኢጥርስ ታሉ ለእግዚእ ኢየሱስ ዘይብሉ ሥልሰትከሀደኒ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ጀኤ ጊዜ ወበከየ =

ኢጥርስም ጌታ ዶር ሀለት ጊዜ ሳይሙህ ሰስት ጊዜ ትከደኛለህ ያለውን ቃል አስቦ አለቀሰ = ግቴምስ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ይላል፡ ግርባስ ሀለት ጊዜ አለ፡ እንደምነው አይለያይም ቢሉ አይለያይም፡ ነገር እንደግቴምስ ነው አልሙኸም፡ ግርባስ ገን ሀለት አለ ግለቱ ግታ በተአምራት ያለጊዜው ሙሆ ነበርኛ ሀለተኛ ሳይሙህ ሲል ነው = አንድም ዶር መጀመሪያ አንድ ጊዜ ጨህ ይዘገያል ኋላ ቀጥሎ ቀጥሎ ይሙሃል = ግቴምስ የመጀመሪያውን

ትቶ ዶር ሳይሙህ አለ = ግርባስ የመጀመሪያውን ቆጥሮ ሀለተኛ ሲሙህ አለ =

ነከመ አቀምም ለኢየሱስ ቅድመ ኢላጦስ =

ምዕራፍ ፲፭ =

፩ ወሶበ ጸብሐ ተግክሩ ሊቃነ ክህናት ወረበናት ወጸሐፍተ ሕዝብ ወዘሉ ንውድ = ግቴ ሸ፮ ሸ፮ ሸ፮ የሐ ፲፭ ሸ፮ በነጋም ጊዜ ከግግሎችና የክህናት አለቆች የሕዝቡም ጸርች ሸንገውም ሀሉ ተግክሩ፡ ወሐመይም ለኢየሱስ =
ኢየሱስንም አሠሩት =
ወወሰድም ወመጠውም ለኢላጦስ =

ወስደውም ለኢላጦስ ሰጡት፡
ወተስእሉ ኢላጦስ =
ኢላጦስም ጠየቀው፡

ወይቤሉ አንተን ንጉሡ ለአይሁድ =
የአይሁድ ንጉሡም አንተን ነህ አለው =

፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ =
ግቴ ሸ፮ ፲፱ ሉቃ ሸ፮ ሸ፮ = የሐ ፲፭ ሸ፮ ፲፱ ፤ ጌታም መለሰ =

ወይቤሉ አንተ ትብል =
አንተ ትላለህ አለው፡
ወአስተዋደይም ሊቃነ ክህናት ብዙኃ =

የክህናት አለቆችም ብዙ አሳጡት =

ወውእቱስ አልቦ ዘአውሥአ =
እሱ ገን ምንም ምን የመለሰው ሃለም =

፭ ወሐትት ካፅበ ኢላጦስ
፮ ኢላጦስም ሀለተኛ መረመረው

ወንጌል ዘግርቀስ፤

ወይቤሉ አልቦኑ ዘትሰጠው እ
ንዘ መጠነዝ ያስተዋድዩክ።
ይህን ያህል ሲያሳጡህ የምት
መልሰው የለህምን አለው።
ወኢተሰጥዎ እግዚእ ኢየሱስ
ወኢምንተኒ።
ጌታ ግን ምንም ምን አልመ
ለሰለትም።
እስከ አንከር ዲላጦስ።
ዲላጦስ እስኪያደንቀው ድረስ፤
ዘከመ አስተዳጎርዎ ለኢየሱስ
እምነ በርባን።
ወለለበዓል የሐዩ ሎሙ አሐ
ደ እምነ ሙቁሐን ዘአብደሩ፤
በበዓል በበዓል ከአስርቶ የወ
ደዱትን አንድ አንድ ያድን
ላቸው ነበር።
ወሀሉ ልዱ ዘስሙ በርባን ሙ
ቁሐ ምስለ እለ ሐከከ ወም
ስለ ቀተላተ ነፍስ፤
ከነፍስ ገጽዮችና ከሸፋራች
ጋራ የታሠረ በርባን የሚሉት
አንድ ሰው ነበር።
ወጸርሑ ሕዝብ ወከልሑ ወስ
አሉ ይገበር በከመ ያለምድ።
እንዳለመደ ያደርገላቸው ዘን
ድ ራሽው አስምተው ለመት
ወአውሥኦ ዲላጦስ።
ዲላጦስም ሙለሰ።
ወይቤሉሙ ትፈትዱኑ አሕይዎ
ለከሙ ለንጉሠ አይሁድ ህ
የአይሁድን ንጉሥ ላድንላች
ሁ ትወዳላችሁን አላቸው።
እስሙ የአምሮሙ ከሙ በት
ንፃፋሙ አግብዕዎ ሊቃነ ካ
ህናት። የካህናት አለቆ
ች በትናታቸው አሳልፈው እ
ንደሰጡት ያውቃልና።
ወሊቃነ ካህናትስ ሆከም ለ

ሕዝብ ከሙ በርባን ይስአሉ
ያሕዩ ሎሙ።
የካህናት አለቆች ግን በርባን
ን ያድንላቸው ዘንድ እንዲለ
ምኑ ሕዝቡን አነሣሷቸው።
ወካዕበ አውሥኦ ዲላጦስ ግቲ
ጽጌ ጽጌሉቃ ጽፎ ፤
ዲላጦስም ሁለተኛ ተናገረ።
ወይቤሉሙ ምንተ እንከ ትፈ
ትዱ እረክዩ ለዘተብህለ ንጉሠ
አይሁድ።
የአይሁድ ንጉሥ የተባለውን
ምን ላደርገው ትወዳላችሁ አ
ላቸው።
ወካዕበ ከልሑ ወይቤሉ ስትሉ
ዳግመኛም ስቀለው ብለው
ራሁ። ወይቤሉሙ ዲ
ላጦስ ምንተ እኩየ ንብረ።
ዲላጦስም ምን ከፋ ሥራ ሠራ
አላቸው።
ወፈድፋደ ጸርሑ ወይቤሉ ስ
ትሉ። ስቀለው
ብለው አብዝተው ራሁ።
ወመከረ ዲላጦስ ይገበር ፈቃ
ደሙ ለሕዝብ።
ዲላጦስም የሕዝቡን ፈቃድ
ለያደርገ ወደደ።
ወእሕየወ ሎሙ በርባን።
በርባንንም አዳነላቸው።
ወቀሠር ለእግዚእ ኢየሱስ ወ
ወሀቦሙ ይስቅልም።
ጌታንም ገርፎ ሊስቅሉት ሰጣ
ቸው።
ዘከመ ተሣለቁ ላዕለ ኢየሱስ
ወአብዕዎ ሐራ ውሣጢ ንፅድ
ላብ ምክናን። ግቲ ጽጌ ጽጌሉ
፤
ጥፍሮች ወደ ፍርድ ለደባባ
ይ አገቡት።

ወፀውኑ ዙሉ ሠገራተ ሰኢራ
ሰኢራ የሚባለውን ጭፍራ ጠፋ
ወአልበስዎ ሚላተ።
ነጭ ሐርም አለበሱት።
ወጸፈሩ አክሊለ ዘሦክ ወእስ
ተቀጸልዎ።
የጾህ አክሊለ ታተው ደፋለት
ወይላለትዎ። ዘበቱበት።
ወይቤልዎ በሐ ንጉሥ ለ
አይሁድ።
የአይሁድ ንጉሣቸው ሆይ ደ
ሀንነት ላንት ይሁን አሉት።
ወይኩርዕዎ ርእሶ በህለት።
እራሱንም በዘንግ መቱት ደ
መቱት ነበር፤
ወይወርትዎ።
ይተፋበትም ነበር።
ወያስተበርኩ ወደሰገዱ ሎቱ፤
ተንበርከከውም ይሰገዳለት ነ
በር።
ዘከመ አጸርዎ መስቀሉ።
ወሶበ ተሣለቁ ላዕሌሁ ሰለብ
ዎ ውለተ ሚላተ ወአልበስዎ
አልባሊሁ።
ከዘበቱበትም በኋላ ያን ነጭ
ሐር ገፈው ለብሱን አለበሱት
ወፀሰድዎ ነበ ይስቅልዎ።
ወደሚስቅሉትም ቦታ ወሰዱት
ጽጌ ወእበሙ ልደ ኃላፊ ፍናት ስ
ምንገሃ ቀረፍፍ እትወቁ እም
ሐቅል። ግቲ ጽጌ ጽጌ ሉቃ ጽፎ
፤
ጽጌ ከዳር ሲገባ ከመንገደዎች አ
ንዱን ከቀራንዮ ሰው ስምን
ን ጉተቱት።
ወውለቱ አቡሆሙ ለእለ እስ
ከንድርስ ወለርፎስ።
እሱም የርፎስና የእስክንድር
ስ አባት ነው።

የግርብ ወንጌል ፡

ከመ ይፀር መስቀሉ። መስ
ቀሉን ሊሸከም።
ጳጳ ወወሰድም ባሕረ ጎልጎታ ዘ
በትርጓሜሁ ይበልጥ መከነ ቀ
ረንጥ።
ጳጳ በትርጓሜው የራስ ቅል በታ
ወደሚሉት ወደ ጎልጎታ ወሰ
ዱት።
ጳጳ ወወሀዳም ይስተይ ወይነ ም
ስለ ክርቤ ተሰራ።
ጳጳ ከክርቤ ጋራ የተቀላቀለ ወይን
ይጠጣ ዘንድ ሰጡት።
ወላዕዩ ሰትዮ።
አልጠጣም አለ።

ዘከመ ተሰቅለ ኢየሱስ።

ጳጳ ወሰቀለም።
ጳጳ ሰቀሉትም።
ወተላወጠ ዲበ አልባሲሁ።
ግቲ ጳጳ ጳጳ 1 ሉቃ ጳጳ ጳጳ
ዮሐ ፲፱ ጳጳ ።
በልባሱም ዕፃ ተጣጣሉ።
ወተክፈሉ ዘከመ ይነሥዑ።
እንደደረሰባቸውም ተክፈሉ።
ጳጳ ወደቀ ሰፃት ጊዜ ይሰቅልም።
ጳጳ በሰቅሉት ጊዜ የት ሰፃት ነበረ።
ሐተታ፤ ግቲያስ ቀትር ይላል
ግርብ ሠለስት አለ እንደምን
ነው አይጣላም ቢሉ አይጣላም
ግቲያስ በንዑስ ቴጥር ቀትር
ኋለ። ግርብ በንዑስ ቴጥር
ሠለስት አለ። እንደም ሁሉም
ጳጳ በንዑስ ቴጥር ቀል። የግቲያስ
አይለወጥም። ግርብ ቀትርን
ብቻ በንዑስ ቴጥር።
እንደም መሰቀሉን በሠለስት
አዘጋጅተዋል በቀትር ሰቅለ
ውቃል ያዘጋጁትን ሲያይ
ግርብ ሠለስት ኋለ። የሰቅሉባ

ትን ሲያይ ግቲያስ ቀትር አለ
ጳጳ ወይብል መጽሐፈ ጌጋዩ ንጉ
ሦሙ ለአይሁድ።
ጳጳ የበደሉም ደብዳቤ የአይሁድ
ንጉሣቸው ነው ይላል።
ጳጳ ወሰቀሉ ምስሌሁ ቆተ ፈያተ
ጳጳ ከሱም ጋራ ሁለት ወንበዶች
ሰቀሉ።
ጳጳ በየግቲ ወጸደ በጸጋሙ
አንዱን በቀኙ አንዱንም በግ
ራው።
ጳጳ ወተፈጸመ መጽሐፍ ዘጸቤ
ተናለቂ ምስለ ገበርተ ዓመፃ
ኢሳ ፱፫ ፲፪።
ጳጳ መጽሐፍ ዓመፅን ከሚሠሩ
ጋራ ተፈጠረ ያለው ተፈጸመ
ጳጳ ኃለፍትኒ ይጸርፉ ላዕሌሁ ወ
የሐውሱ ርእሶሙ። ዮሐ ፪ ፲፱
ጳጳ የሚያልፉም አራሳቸውን እየ
ነተንቱ ይሰድቡት ነበረ።
ወይብልም እዘይነሥቶ ለቤተ
መቅደስ ወበሠሉስ ዕለት የሐ
ንያ።
ቤተ መቅደስን አፍርሰህ በሰስ
ተኛው ቀን የምትሰራው ሆይ
ጳጳ አድህን ርእሰክ።
ጳጳ ራስህን አድን።
ወረድ እመስቀልክ።
ከመስቀላህም ወረድ አሉት
ጳጳ ወከግሁ ሊታነ ከሀናትኒ ወ
ጸሐፍት ይሣለቁ ላዕሌሁ።
ጳጳ የከሀናት አለቆችና ጸርቸም
እንደሁ ይዘብቀበት ነበረ።
ወይብልም ዘበዕደ ያድገን ወ
ርኤሶ ኢይክል አድገኛ።
ለላውን የሚያድን ራሱን ግ
ኛን አይቻለውም አሉ።
ጳጳ እመስ ውለቱ ክርስቶስ ንጉሠ
እስራኤል ለደረድኬ ይእዚ አ
ያን መስቀሉ።

ጳጳ የእስራኤል ንጉሥ ክርስቶ
ስግ ከሆነ ዛሬ ከመስቀሉ ይ
ውረዳ፤
ወንርአይ ወንእመን ቦቱ።
አይተንም እንመንበት፤
ወእለሂ ተሰቅሉ ምስሌሁ ይ
ዘነጉግም፤
ተሱም ጋራ የተሰቀሉት ይላን
ዱት ነበረ፤
በእንተ ፃዕሩ ወሞቱ ለኢየሱስ
ጳጳ ወሰበ ከነ ጊዜ ቀትር ጸልመ
ፀሐይ፤
ጳጳ ቀትር በሆነም ጊዜ ፀሐይ ጨ
ለመ፤
ወዙሉ ዓለም ፀልመ እስከ ተ
ሱፃት ሰፃት፤
ዓለም ሁሉም እስከ ተሳት
ጨለመ።
ጳጳ ወጊዜ ተሱፃት ሰፃት ንፃረ
ኢየሱስ በቃል ዓቢይ ወይቤ
ኤሱሂ ኤሱሂ ላግ ሰበቅታኒ
መዝ ጳጳ ፩ ግቲ ጳጳ ፯።
ጳጳ በተሳትም ኢየሱስ ኤሱሂ ኤ
ሱሂ ላግ ሰበቅታኒ ብሉ በ
ታላቅ ቃል ሙኸ።
ዘበትርጓሜሁ አምላኬ አም
ላኬ ለምን ተኃድገኒ።
በትርጓሜውም አምላኬ አም
ላኬ ለምን ተውከኝ ግለት
የሚሆን።
ጳጳ ወዕ እለ ይቤሉ አምላክ ይ
ቀውሙ ሆይ ኤልያስሃ ይጸ
ውእ።
ጳጳ ከዚያ ቀውሙ ካሉትም ኤልያ
ስን ይጠራል ያሉ አሉ።
ጳጳ ወርፀ ጳጳ።
ጳጳ አንዱም ርጠ።
ወመልዓ ሰፍነን ብጊን።

ወንጌል ዘግርቀስ ።

መጣጣውንም በሰፍነን መላ።
 ወንጌረ በሀለት።
 በዘንግም አወረው።
 ወአስተዮ። አጠጣውም ።
 ወይቤ ጎድጉ ንርአይ ለእመ
 ደመጽኦ ኤልያስ ያውርዶ።
 ኤልያስ ሊያወርደው ደመጣ
 እንደሆነ ተወ. እንይ አለ።
 ፴፯ ወንጌረ ኢየሱስ በዓቢይ ቃል
 ፴፯ ኢየሱስ ግን በታላቅ ቃል
 ጮኸ።
 ወመጠወ ነፍሱ።
 ነፍሱንም ሰጠ።
 ፴፰ ወተሠጠ መንጠላዕተ ምክ
 ራብ ለዩኤ ኤምላዕሉ እስከ
 ታሐቱ።
 ፴፯ የመቅደሱም መጋረጃ ከላይ
 እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ።
 ፴፱ ወርአዮ ሊቀ ሦት ዘይቀውም
 መንጸረ ከመ ከመዝ ግዲር
 ሞተ።
 ፵፱ በአንጻር ቀጥ የነበረው የመ
 ቀውም አለቃ እንዲህ ጨሆ
 እንደሞተ ባየ ጊዜ።
 ይቤ ዝንቱ ብእሲ አግን ወ
 ልደ እገዚአብሔር ውእቱ።
 ይህ ሰው በውነት የእገዚአብ
 ሔር ልጁ ነው አለ።
 ፶ ወሀለዋ አንስት ይቀውማ ወ
 ይኔጽራ እምርተት። ግቲ ሸ፯
 ያጅ።
 ፶ ሴቶችም ርቀው ቁመው ያዩ
 ነበረ።
 ፶፩ ወግርያም መገደላዊት ወግር
 ያም እመ ያዕቆብ ዘይንዕስ ሉ
 ቃ ጌ ደ፤
 ፶፪ እኒህም የታናቩ ያዕቆብ እናት
 ግርያምና ግርያም መገደላ
 ዊት ናቸው።
 ወአው ለየሳ ወለሰሉጌ እለ

ተለዋሁ እምገሊላ ወተልእካሁ
 ተገሊላ ጀምረው የተከተሉትና
 ያገለገሉት ሰሎሚና የዮሳም
 እናት ናቸው።
 ወባዕዳትሂ ብዙኃት እለ ዓርጋ
 ምስሌሁ ኢየሩሳሌም።
 ከሱ ጋራ ወደኢየሩሳሌም የ
 ወጡ ሌሎችም ብዙዎች።
 ዘከመ ተተብረ ኢየሱስ።
 ፶፫ ወመስዮ ዓርብ አጫሃ በዕለተ
 ሰንበት ውእቱ።
 ግቲ ሸ፯ ያ፯ ሉቃ ሸ፫ ያ ዮሐ
 ፲፱ ፴፱።
 ፶፫ ዓርብ ሲመሽ ያን ጊዜም የ
 ሰንበት መገቢያ ነበር።
 ፶፫ መጽኢ ዮሴፍ እምአርማትያስ
 ብእሲ ጌር።
 ፶፫ ከአርማትያስ ዮሴፍ የግባል
 ደግ ሰው መጣ።
 ወጠቢብ። ብላህ ነበር
 ወውእቱ ይሴር መንግሥተ እ
 ገዚአብሔር።
 እሱም የእገዚአብሔርን መ
 ንግሥት ተስፋ ያደርግ ነበር።
 ወተሀበለ ወወሐ ጎበ ኢላጦስ
 ወከለለ ሥጋሁ ለእገዚእ ኢ
 የሱስ።
 ወደኢላጦስም ደፍሮ ገብቶ የ
 ጌታን ሥጋ ለመነ።
 ፶፫ ወአንከረ ኢላጦስ እር ሞተ።
 ፶፫ ኢላጦስም እንዴት ሞተ ብሉ
 አደነቀ።
 ወአውያ ለሐራዊ።
 ወይቤሉ ወድጎኑ ሞተ።
 የጭፍራውንም አለቃ ጠርቶ
 ፈጽሞ ሞቷል አለው።
 ወይቤ እወ ሞተ።
 አያን ሞተ አለው።

፶፫ ወአኢሂር በጎበ ሐራዊ ከመ
 ሞተ አዘዘ ይጸግም ለዮሴፍ
 ሥጋሁ።
 ፶፫ እንደሞተም ከጭፍራው አ
 ለቃ በተረፈ ጊዜ ሥጋውን
 ለዮሴፍ ይሰጠው ዘንድ አዘዘ
 ሐተታ። ኢላጦስ ሞተ ብሉ ጠ
 የቀው፤ እወ ሞተ፤ አያን ሞተ
 አለው። እር ሞተ እንዴት ሞ
 ተ አለው። ከመ ከመዝ ግ
 ዲር ሞተ። ግለሙን እንዲህ
 በታምራት አስጨንቆት አስጠ
 ብዐት ሞተ አለው መሞቱን
 አውቆ ለዮሴፍ አውርድ አ
 ለው። እንድም ሐራዊ ሞተ
 ብሉ ነገረው። ኢላጦስ ወድ
 እኑ ሞተ፤ ፈጽሞ ሞተን አ
 ለው። እወ ሞተ፤ አያን ሞተ
 አለው። ኢላጦስ እንዴት ሞተ
 ብሉ አድንቆ አውርድ ብሉ
 አሰናበተው።
 ፶፯ ወተሣየጠ ዮሴፍ ሰንዳናተ
 ፶፯ በፍታም ገዛ።
 ወአውረዶ ወንዝ በሰንዳናት።
 አውርዶም በበፍታ ገነዘው።
 ወቀበር ውስተ መቃብር ሐዲ
 ስ ዘአውቀረ ውስተ ኩዋሕ
 ባስጠረበውም ደንጊያ ውስጥ
 ቀበረው።
 ወአንኩርኩረ ዕብን ውስተ አ
 ፈ መቃብር።
 ደንጊያውንም ከመቃብሩ አ
 ፍ ገጠመ።
 ፶፯ ግርያም መገደላዊት ወግር
 ያም እመ ዮሳ ርኢያ ጎበ ቀ
 በርዎ።
 ፶፯ የዮሳ እናት ግርያምና ግር
 ያም መገደላዊት የቀበሩበትን
 ቦታ ያዩ ነበር።

ወንጌል ዘግርቀስ።

ዝር ጌጥ መንፈስ ህመት መ
ንፈስ ሐጂት መንፈስ ሐሰት።
I ወይኦቲ ሐዊራ ዜጠቆሙ ለ
እለ ፖስሌሁ ሀለጪ ተጻው እ
ንዘ ይበክዩ ወይላህጪ።
I እቧም ሂዳ አስቀድሞ ከሱ
ጋራ ሲያለቅሱ ለነበሩ ነገረኛ
ቸው።
Iኧ ወእመንቱሂ ሰበ ሰምዑ ከመ
አስተርአያ ወሕያው ውለቱ
ወኢአምንዋ።
Iኧ እሳቸውም እንደታያት ሕያ
ውም እንደሆነ በሰሙ ጊዜ አ
ላመኑዋትም።
Iኧ ወእምዝ አስተርአዮሙ ለፃቱ
አምኒህሙ በካልዕ ራዕይ እ
ንዘ የሐውሩ ሐቅለሉቃ ጽፎ
፲፪።
Iኧ ከዚህም በኋላ ከሳቸው ወገን
ለሁለቱ በበረሐ ሲሄዱ ሌላ
መስሉ ታያቸው።
Iኧ ወሐሩ እመንቱሂ ወዚነውም
ሙ ለዚጸሙ።
Iኧ እሳቸውም ሂደው ለባልንጀር
ቻቸው ነገረቸው።
ወሎሙኒ ኢአምንዋሙ
እሳቸውንም አላመኑዋቸውም
Iኧ ወአምድጎረዝ ካዕበ እንዘ ይ
ረፍቱ ፲ ወ፩ዱ አስተርአዮሙ
Iኧ ከዚህም በኋላ ፲ አንዱ ተቀ
ምሙ ሲበሉ ታያቸው።
ወገሠያሙ በእንተ ሕፃፅ አ
ጊናቸው ወጽንኦ ለበሙ።
በለ ሃይማኖታቸው መጉደል
ከለ ለቡናቸውም ጽናት ገሠ
ዮቸው። እንድም ወገዕዝ ጽንጋ
ለበሙ ይላል። የለቡናቸውን
ጽናት ነቀረ።
እስሙ ለእለ ርእይያ ከመ ተ
ንሥኦ ኢአምንዋሙ።

እንደ ተነሣ ያዩትን አላመኑ
ዋቸውምና።

ዘከሙ ረነዎሙ ኢየሱስ ለሐ
ዋርያት።

Iኧ ወይሌሎሙ ሐሩ ወስብኩ ው
ስተ ዛሉ ግለም ወስብኩ ወ
ንጌለ ለዙሉ ፍጥረት።

Iኧ ወደ ግለም ሁሉ ሂዱ ወንጌ
ልንም ለሰው ሁሉ አስተም
ሩ አሳቸው።

Iኧ ዘእምን ወዘተጠምተ ይድ
ገን።

Iኧ ያመነዎ የተጠመቀዎ ይድናል
ወዘሰ ኢአምን ይደዩን።
ያላመነ ገን ይረረድበታል።

Iኧ ወዛቲ ተአምር ለእለ አምኑ
በስምዩ ትተልዎሙ። ግብ Iኧ
፲፭። ወ፲፱። ወ፲፻፩።

Iኧ ይህች ታምራት በሰጧ ያመ
ነትን ትከተላቸዋለች።
በስመ ዚአየ አጋንንተ ያመ
ጽኦ።

በኔ ስም አጋንንትን ያመጣሉ
ወበክልዕ ልሳን ይትናገሩ ሐ
ዲሳተ።

በሌላ ቋንቋ አዲስ ነገር ይና
ገራሉ።

Iኧ ወአራዊተ ምድር ይእገዙ በ
እደዊሆሙ። ሉቃ ጽፎ ፲፩።

Iኧ እባብ ይይዛሉ።
ወኢይነክዮሙ።
ጉዳት እያገኛቸውም።

ወዘሂ ይቅተል ለእመ በልዑ
ወሰትዩ አለበ ዘየጋሥሞሙ
የጊገል ነገርም ቢበሉ ቢጠ
ጡም የጊያገኛቸው ጉዳት የ
ለውም።

ወዲበ ዱያን እደዊሆሙ ያነ
በሩ ወይግጥኑ።

እጃቸውን በበሽተኞች ላይ ይ
ቃጣሉ ያናራሉም።

ወእመንቱሂ ይትረፈሱ።
እነሳቸውም ይፈወሳሉ።

በእንተ ዕርገቱ ለኢየሱስ።

Iኧ ወእግዚእን ኢየሱስ ክርስቶስ
እምድጎረ ተናገርሙ ግርገው
ስተ ሰማይ።

Iኧ ጌታ ገን ይህን ካስተግራቸው
በኋላ ወደሰማይ ግረገ።
ወነበረ በየግን አቡሁ።
በባቱም ተኝ ተተመጠ ግለት
በባቱ ዕፅና ኖረ።

፳ ወወሂአሙ እመንቱ ሰበኩ በ
ዛለሂ።

፳ እሳቸውም ወጥተው በሥፍራ
ው ሁሉ አስተግሩ።
እንዘ እግዚእ ይረድእ።

ጌታ እየረፃቸው።
ወቃሉ ያፀንፅ በተአምር ዘይ
ተሉ።

ሕጉ ወንጌልንም ቀጥሎ ቀጥ
ሎ በግደረግ ተአምራት እ
ያስረጻላቸው። " " "

መልክ ጽሕፈተ ብስራ
ቱ ለግርቀስ ሐዋርያ ፩ዱ እም
፩ ወ፪ቱ አርድእት።
ከሰባ ሁለቱ አርድእት አንዱ
ግርቀስ የጻፈው ወንጌል ይረ
ስ ተፈጸመ።

ወኮነ ጸሐፊ በሀገረ ሮግ በል
ሳነ ሮም ዘአፍርንጊ።
በሮግደስጥ ቋንቋ በሮም ሀገር
የጻፈው። ብዙ ሮም አለና ከዚያ
ሲለይ ዘአፍርንጊ አለሁ። ቤተ ኢ
የሱስ ቤተ ፈረንሲስ እንዲባል

፫፻፲፪

የግርድል ወንጌል ።

እምድሃረ ዕርገቱ ለእግዚአ
ኃ በ፲ ወ፩ ዓመት ።
ጌታ ካረገ በኋላ ባሥራ አንድ
ዓመት ።

ወበረብዕት ዓመተ መንግሥ
ቱ ለተላውዲዎስ ቄግር ።
ተላውዲዎስ ቄግር በነገሡ ባ
ራተኛው ዓመት የጻፈው ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ።
እስጅዎር ላበረአመን ለእግዚ
አብሔር ክብር ምስጋና ይገ
ባው ።

